

12.12.1988

Değerli Yoldaş,

Seninle yaptığımız toplantıda Köln eylemini konuş-
tuk eylemin önemini bize anlattın biz bu top-
lantının sonucunda çalışmaya başladık.

Toplam sahlanan 59 tane biletin 30 tane
sini biz sattık. Yolculuk (Toplam) 100 dm mal oldu.

Ev ziyaretleri yaptık Hatta hiç unuttuğum evde
bu yüzden de eşim beni üzdü. Geceye Kadın Ga-
laşmasından yeni tanıştığım Hanile bir bayan arka-
daşıda götürdüm. Bir gece öncesinden sevincinden
uyuyamamış. 17 saat süren yolculuğumuzdan sonra
Köln'e vardık. Yoldaşım biz erken geldikimiz
için yer bulduk. Fakat Salonu senin dediğin gibi 3 bin
kişilik değil sadece 1000 kişilikti. Salonun içi etten
duvar, nefes alınmıyor. Hanile arkadaş kötü oldu.
Anımsadığım zaman utanıyordum "ne kadar güzel bir
dayanışma konseri olacak" demiştim.

Bize görev verdiniz insan mobilize edin dediniz biz
görevimizi yerine getirdik. Ya sizler ne yaptınız?

Hani Nerde İnsan Faktörü en ön sırada geliyordu.

Bizler partinin yığınlarla bağlamız yeni tanıştık
mız insanları konsere götürdük insanlar dumsuz
etkilendiler. Ummanın bu konuda bizlere bir açıklık
getirirsiniz.

Nurber

Çalışmalarınızda
başarılar

Filiz Aliş

İngilizce

Değerli Yoldaşlar,

7-11 Haziran 1988 tarihlerinde, Kutlu ve Sargın yoldaşların mahkemelerine katılmak üzere Türkiye'ye giden Federal Alman hukukçuların çevirmeni olarak Türkiye'de bulundum. Bu süre içinde, başta FAC olmak üzere Avrupa'nın diğer ülkelerinde sürdürülen dayanışma çalışmalarının sonuç ve etkilerini yakından yaşama fırsatı buldum. Bunun sonucu olarak edindiğim izlenim ve deneyimlerin özellikle FAC'de yürütülen dayanışma çalışmalarının daha iyi bir düzeye yükseltilmesinde yararlı olacağını gözönünde bulundurarak bir çeşit rapor vermek istiyorum.

Öneri ve izlenimlerime geçmeden önce sizlere Ankara'da bulunduğum süre içinde delegasyon üyeleriyle birlikte hangi kişi ve kuruluşlarla ilişkiye geçtiğimizi yazmak istiyorum. Belirtmemde yarar var ki benim çevirmen olarak yer aldığım Federal Alman delegasyonu sadece gazeteci ve hukukçulardan oluşuyordu. Dolayısıyla bütün delegasyonun yaptığı görüşmeler çok daha kapsamlıydı.

- Erşen Şansal'ın bürosunda duruşma sonrası yabancı delegasyonlarla beraber yapılan ilk değerlendirme
- Mahkemeye gözlemci olarak gelen delegasyonların duruşma ertesi günü Çağdaş Gazeteciler Sendikasında yaptıkları basın toplantısı
- Uluslararası Af Örgütü Türkiye daimi temsilcisi Helmut Oberdick ile görüşme
- Aydın E-Tipi cezaevinde yatan politik tutuklu ve hükümlülerin aileleriyle Adalet Bakanlığını ziyaret
- Aynı grupla SHP Genel Merkezini ziyaret
- İnsan Hakları Derneği Ankara Bürosunu ziyaret ve İHD Genel Sekreteri Akın Birdal ve İHD Ankara bürosu başkanı Muzaffer İlhan Erdost ile görüşme
- Dev-Yol davası avukatlarından İbrahim Tezan ile görüşme
- Kutlu ve Sargın yoldaşların davasında tutuksuz olarak yargılanan avukat Rasim Öz ile görüşme
- SHP Meclis Grup Başkan Yardımcısı Hikmet Çetin ile görüşme
- Dava avukatlarından Ahmet Toptan ile görüşme

Yoldaşlar, Türkiye'de duruşmalara gözlemci olarak katılan insanların daha önce birbirlerinden haberdar olmaları, Türkiye'de birlikte bir hareketliliği sağlamak açısından çok önemli. Özellikle çeşitli mes-

lek gruplarından olan delegasyon üyelerinin Türkiye'ye gitmeden önce birlikte olacakları diğer insanlarla ilgili olarak bilgilendirilmeleri -isim ve fonksiyon olarak bile olsa- can alıcı bir nokta.Çeşitli politik görüşlere sahip bu insanların Türkiye'de bulundukları süre içinde birlikte çalışmalarını gerektğinden belirli bir güven ortamının oluşması gerekiyor.En azından içinde bulunduğum hukukçular başka hangi meslektaşlarının geldiklerini sık sık sordular.Birbirleriyle tanışmaları duruşmanın ertesi gününe kadar kaldı.Sanırım bu parlamenterler ve yabancı basın için de geçerliydi.Aşağıya maddeler halinde sıraladığım öneriler, delegasyonlar henüz Türkiye'ye uçmadan önce gerçekleştirildiği zaman, Türkiye'de yapılmak istenen çalışmaların verimliliğini arttırabilecek teknik konuları içermektedir:

- Delegasyonların olanaklar ölçüsünde tek bir merkezden uçurulmaları
- Türkiye'de merkezi tek bir otelde kalmaları
- Otellerin, basın toplantısı yapmaya elverişli olmaları.Mümkünse teleks, telefaks gibi teknik donanımlara sahip olmaları
- Özellikle hukukçulara olanaklar ölçüsünde Türk Hukuku konusunda bir ön bilginin sağlanması (TCK, DCM'ler ve hukuksal konuları, Sıkıyönetim Mahkemeleri, v.b.)
- Yukarıdaki öneri üzerinde yabancı avukatlar tarafından çok duruldu.Dava avukatları, duruşmaların uzun bir zamana yayılabileceğini dikkate alarak her zaman kullanılabilecek yardımcı kaynaklar hazırlayabilirler (mi)
- Türkiye'de en azından belirli meslek gruplarını oluşturan delegasyonlara bir insanın her türlü konuda yardım edebilmesi için verilmesi (Burada kastedilen, bir insanın tüm gün boyunca bir delegasyona eşlik etmesi, onlara teknik konularda yardımcı olabilmesi)
- Çevirmenlerin delegasyonların Türkiye'de kaldığı sürece belirli kişilere ya da gruplara MUTLAKA ayrılması (Kimi delegasyon üyeleri konumları gereği en çok ilgiyi topluyor.Bu gibi insanların oluşturacağı baskı da o denli büyük oluyor.Amaçlanan böylesi insanlara günün her saati için bir çevirmenin tahsis edilmesi. Duruşmaya katılan İngiliz Lord Antony Gifford çok iyi bir örnek)

Bir konuya ise özellikle değinmek istiyorum.FAC'den gidecek delegasyonlar (diğer ülkeler araştırılmalı) önceden FAC'nin Ankara Büyükelçiliğine Türkiye'ye geleceklerini ve nedenlerini açıklarlarsa, büyükelçiliğin yardımlarından yararlanabilirler, en azından bu yönde istemde bulunabilirler ki bu aynı zamanda politik bir baskı aracıdır.

FAC Ankara Büyükelçiliğinde bir grup almanın yaptığı görüşmeler sonucu büyükelçiliğin vatandaşları için çevirmen temin edeceği, "el altından" resmi makamlarla görüşme olanağı yaratabileceği ortaya çıktı.Bu zorlanmalıdır.

Federal Alman hukukçulardan Horst Isola ve Barbara Klawitter döndükten sonra ortak bir broşür çıkarmayı düşünüyorlar.Önerdikleri, Türkiye'de bulunan tüm hukukçuların Bonn'da merkezi bir basın toplantısı vermeleri.Davayı hukukçular olarak yargılamaları.

Türkiye'de kazanılan deneyimlerin FAC'de iyi bir şekilde işlenebilmesi için geri gelindikten sonra delegasyon üyeleriyle ilişkilerin sıcak tutulması gerekiyor.Türkiye'deki gelişmelerden düzenli haberdar edilmeleri çok önemli.Bu aynı zamanda ön-sanlarda kendilerine sadece gereksinim duyulduğu zaman gidildiği duygusunun oluşmasını önleyebilir.Bölgeler, özellikle Türkiye'ye gidip gelen insanlarla kişisel ilişkileri geliştirmede özen göstermeli.Örneğin (bölgemizde başarıyla uyguladığımız) yemekli toplantılar alışılacak toplantı havasını yırtabiliyor.Bunun yanı sıra bu insanların ulusal ve dini bayramlarının kutlanması da ayrı bir önem taşımaktadır.

Delegasyonlarda yer alan Avrupa Parlamentosu üyelerinin geri döndükten sonra Strasburg'da SHP üyesi parlamenterlerle ilişkiye geçmeleri de (İsmail Cem (Can?), Eşref Eldem ve bir SHP'li daha) bu konuda yürütülecek kalıcı bir çalışmanın temellerini atma açısından önemli olabilir.

Yoldaşlar, görebildiğim kadarıyla Türkiye'de çevirmen gereksinimini karşılayacak potansiyel var.Sorun sadece örgütlemeye yatıyor galiba.

Yukarıda getirdiğim önerilerin büyük bir bölümü Türkiye'de görülen ve görebildiğim kimi eksikliklerden yola çıkarak yapıldı.Bölgemizde de çok yoğun dayanışma çalışmaları yapıldığından, bu önerilerin tümünün kısa erimde yaşama geçmesinin çok çok güç olduğunu da göz önünde bulunduruyorum.Ancak bu yönde atılacak ilk adımların dayanışma çalışmalarını daha iyi bir niteliğe kavuşturacağına inanıyorum.

Çalışmalarınızda üstün başarılar dileği ve komünist selamlarımla

Melih Amac

10 Aralık 1988 Uluslararası Mahkeme ile Dayanışma Gecei üzerine
izlenimler

Değerli yoldaş,

geceyle ilgili olarak kimi eksikliklerin altını çizmeden önce, genel olarak
eylemi olumlu bulduğumu söylemek istiyorum. Özellikle derinici salla yakın-
laşabilmemiz, diyalog içine girebilmemiz ve ortak eylemleri gerçekleştirebilmemiz
ve bunları kalıcı, periyodik bir çabaya haline dönüştürebilmemiz için bu gibi
eylemler çok önemlidir.

Tüm bunların yazama geçirilebilmesi için bölgesi eylemlerin en hızlı
eylemlerinin çok önemli olduğunu ayrıca vurgulamaya gerek yok. Değin-
mek istediğim kimi eksiklikler de bu en hızlıları yakından ilgilendiriyor.
Gece için 3 bin kişilik bir salon tutulduğu haberi bize ulaştıktan sonra
bureden gata çıkarak, kentimizdeki Dev-İşçi ile beraber insanları mobline
altı ve bir otobüste geceye gittik.

Orada karşılaştığımız tablo hiç de hoş değildi. İnsanlar en azından bölgesi toplan-
malar için katıldıkları yürüyüşten sonra rahat bir ortamda geceyi
izlemek istiyorlar. Tabii bilinen koşullar altında bu olası değildi.

Aksi altını çizmek istediğim taraf, ilk kez bölgesi bir eylem için toplan-
dığımız insanların edindikleri izlenimlerin olumsuz oldukları kat'orda
bizim çalışmalarımız da olumsuz yönde etkileyecektir.

Nitekim geçeden sonra tanıştığım birçok arkadaşın belirttiği gibi tüm
sıkışıklıktı. Sanırım bu haklı eleştirileri "geceye beklediğimden çok insan
geldi" şeklinde geçiştiremeyiz. Onun için toplantıdaki anıya arkadaşın
bu doğrultudaki cabaları da etkisi vardı.

Önerilerim:

Merkezi düzeyde gerçekleştirilen bölgesi toplantılardan sonraki toplantılardan ve diğer soldan arkadaşlardan, teknik konularda bir daha bölgesi olumsuzlukları yazmamak için birer daha fazla toplantı yapmak mümkün olanları da gününü geçen bir talep olmayacaktır.

İletmek istediğim bir konuda, merkezi düzeyde yapılan buna benzer toplantıların genel parti örgütleri ve onların stikide oldukları durumu sol örgütler ile aralarındaki ilişkileri geliştirmek açısından çok verimli olabilir. Geçtiğimiz kentimizde diğer solda bu yöre için örgütlü bir bir hareket edemedik ama yine de bir 30 insanımızı ve Dev-İş'te bir okadar taraftarını, ilerisini Türkiye'de demokrasi ve insan haklarının alarak bir başarıya ulaştırdı. Dev-İş'ten arkadaşlarla ilişkilerini geliştirdi.

Parti yönetimi bu gibi ortak toplantıların genel düzeylerde de gerçekleştirilmesi için imkanları yaratabilir.

Yoldaşlar selamlarla

Nürnberg 15.11.88 Melih Fıncı

G.E.

01 Mayıs 1989

Böyle nereye gidiyoruz ?

Birlik konferansında 22 üye arasından seçilen 5 kişilik ~~seçim~~ ^{seçim} komitesi (SK) ilk genel üye toplantısını ancak üç ay kadar sonra ~~yaptı~~ ^{yaptı}.

5 üst başlıklı, 85 maddeli 3,5 sayfalık gündem taslağı ile toplantıya gelen bazı SK üyeleri, eylemsizliği saklamayı amaçladılar. Bu bürokratik davranış, toplantının ana görevleri olması gereken barış, dayanışma, insan hakları ve demokrasi konularının laf kalabalığında kaybolmasına neden oldular. Yarım gün süren toplantı, politik olarak ne iş yapılacağına cevap bulunamadan, bence sonuçsuz dağıldı.

Toplantıda yasal parti görevlerinde uzun yıllar çalışmış, yüksek eğitilmiş bir bayan üye, ders alınacak açıklama yaptı. Bu yol arkadaşımız, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nün şehrimizdeki kitlesel kutlamasında salon girişinde asılı olan, kentimiz barış girişiminin Oster yürüyüşü hazırlık gecesi afişlerini, parti kararıyla indirdiği ve hayatında ilk kez yaptığı bu yanlışlıktan utanç duyduğunu dile getirdi.

Bu yanlış kararın sorumlularını sorduğumda, aralarında 30 yıldır partili olduğunu idda edeninde dahil olduğu 20 üyenin ortaya çıkan durumu anakronikle karşılamaya çalışması, içine düştüğümüz durumun nerelelere vardığını açıkça göstermektedir.

Burada kimseyi yermek için değil, günün sorunlarına karşı nasıl davranıldığını göstermede ibret verici olduğu olduğu için bu olayı sergilemeyi istiyorum.

Parti kararı ile barışa bile karşı çıkılması, yani yukarıdan gelen komuta gözü kapalı itaat edilmesi anlayışının altında eski düşünce ve davranış biçimi yatmaktadır. Üye kendi düşünce süzgeçinden geçirmeden, mekanik olarak emir uyguluyor. Sonradan kendi başına kalıp düşündüğünde yanlışını anlıyor. Böylesi büyük hatalarda, örgüt içine dönük özeleştiri yapmanın hiçbir faydası yoktur. Böylesi yanlışların eleştirileri, ancak hatanın işlendiği kurumun temsilcilerinden ve olayı gözleri ile gören kitlenin önünde özür dilemekle yapılabilir.

Yönetimler göstermelik olarak önceden masa üstünde belirlendiğinden, göz kırpılarak kapı aralıklarında üyelere hissettirildiğinden, biçimsel olarak seçimler demokratik kurallara uydurulsa da, demokrasinin özü ayaklar altında çiğnendiğinden, iflasın ifadesi olan böylesi sonuçlar, en kısa zamanda önümüze her zaman dikilecektir.

SK, 22.1.89 tarihinde genel üye toplantısında derhal olağanüstü seçime gitme kararı alarak sorumluluktan kurtulmayı amaçlamaktadır. Olayların hızla değiştiği günümüz dünyasındaki nesnel durum ve yukarıdan aşağıya göstermelik ve dayatma aday empoze edildiği öznel durum devam ettiği sürece, yapılacak yeni seçimler demokrasiyi, yeni kurumlarda örgütü deforme etmeden öteye gidemezler.

etmekten

A. R. 15 / G. R. 15 / G. R. 15

Tamam Verildi!

24.07.89.

Seğerli Raif Yoldaş,

Özellikle sana dostca selamlarımı iletmek istiyorum. Fakat kazıt üzerinde halan korar-
ların ibaret olan ilginizle beni üzdi.
Elimdeki belgelerin hiçbirisini mektupla göndermek taraftarı değim fakat zorunlu olarak sana bu mektupla birlikte gönderiyorum. Ayrıca önemli iş tarihi-
le aşağıda bildiriyorum.

Gelecek P.Ö toplantımız 1. Ağustos günü
saat 18⁰⁰'de olacak BK dan 1 yoldaş
katılabilirse olumlu olur, 12im uyarımı
solağıyla katılma durumunda en kayışla
kayışlarız.

Testlerle ilgili genişletilmiş toplantımız
3 Eylül günü saat 14⁰⁰'te olacak
katılmanız hem sizin hemde bizim
arımızdan çok olumlu olur.

Oldenburg P.Ö konferansı ise 8 Eylül
günü saat 17⁰⁰'de yapılacaktır.

Sahiplerimizde başarılar dileyiyle,
Sevgiler, Selamlar
Hayrullah.

* - Türütmede likhate slunmah!

BASIN, YAYIN VE HABER MERKEZİ ÖRGÜTLEMESİ ÜZERİNE BAZI GÖRÜŞLER

Baden Württemberg eyaleti düzeyinde Basın, Yayın ve Haber Merkezi örgütlenmesi ile ilgili bazı görüşlerimi buraya aktarmakta fayda bulmaktayım.

Bu taslak, ismindende anlaşılacağı üzere kesinlikle tam bitmiş hazır bir görüşü içermiyor. Aksine, bundan sonra ilgili konu üzerinde daha fazla düşünmeyi amaçlamak ve eksiklerin tamamlanması ile bölgede etkin bir Basın, Yayın ve Haber Merkezinin örgütlenmesi sorununu çözmeye yönelik ilk girişimleri içermeye çalışıyor. Bu açıdan kesinlikle iddiasız bir çalışmanın ürünüdür.

Senelerdir bu yolda yürüttüğüm çalışmalarımın bir derlemesi ile deneyimlerimin eleştiri süzgecinden geçmesi sonucu, başka yörelerdeki çalışmalarında aynı bakış açısıyla değerlendirilişi sonucu ortaya çıkan bir taslaktır elinizdeki.

Bu taslak bir gerçekten hareket etmektedir. Baden Württemberg eyaletinde basın, yayın ve haber konusunda (hemen hemen) hiç bir etkin çalışmanın olmayışı ve bu çalışmalarda en azından yakın geçmişimizde gerekli önemin verilmeyişidir bu gerçek. Bu gerçeği görmeye dayatan bir koşulunda burada anılmasında fayda vardır. Bu dayatma, partinin legale giriş sürecinde (illegaldede olsaydı bu geçerliydi), kendisine hedeflediği yığınlara yönelişinde en büyük ve etkin silahın oluşturulmasına gereksinim. Bölgenin ileri uçlardaki örgütleri arasındaki bağının kurulması ve ülke ile merkezi yayın organlarının bir başı bozukluktan kurtarılması istemleride bu dayatmaya eklenince kaçınılmaz gerçek gün gibi ortada görülüyor.

Bu taslak, bir çok yerinde soru sorarak ve bu sorulara cevap arayarak soruna yaklaşmayı kendine ilke ediniyor. Neden ? Eğer bazı sorulara daha başında olumsuz yanıtlar gelecek olursa, daha derine inilmesi gerekmeyeceğinden o konuyu kapamak, aksine olumlu cevap verilecek olursa, o taktirdede nasıl sorusuna cevap alabilmek için araştırmaları derinleştirmek gerekeceğinden. Olumlu- nun yanıtını verebilmek en kolay gibi gözüksede, olumsuzya yanıt bulmak kadar zordur. Öyleyse olumsuzya yanıt bulabilmek içinde, cevabın niye olumsuz olduğu sorusunu yinelemek gerekecektir. İşte bu anlamda, cevapsız kalabilecek bazı soruları ileriye yönelik akıllarda bırakarak araştırabilmek imkanının açık kalabilmesi için sorulu cevaplı gidilmesi yöntemini diğer yöntemlere göre daha olumlu buldum.

Baden Württemberg eyaleti düzeyinde bir basın yayın ve haber merkezine ihtiyaç varmı ?

Hayır yok.

Eğer cevap böyle ise, ra;orun bundan sonrasını okumayı artık kesebiliriz,

Cevap evet ise soruya devam edeceğiz.

Böylesine bir kol nasıl olmalıdır ?

Bu sorunun bence tek bir cevabı vardır. Bu kol veya merkez adı ne olursa olsun herşeyden önce kaliteli olmalıdır. Bugüne kadar alışılan olsunda nasıl olursa olsun ilkesini terketmeli, komünistler herşeyin en iyisini yapar ilkesini kendisine benimseyerek, bu en iyiye mevcut olanaklar içerisinde arayabilmelidir.

Eğer kalitesiz olacaksa ?

Hiç yapılmamalıdır. Böylesine bir çalışmaya hiç başlanmamalıdır.

Peki sözü edilen kalitenin koşulları varmıdır ?

Evet vardır.

İçinde yaşadığımız çağın tekniksel olanaklarını seferber etmek bizimde hakkımız ve ötesine görevimizdir. Tekniğin böylesine gelişmiş olduğu bir çağda eğer basın, yayın ve haber merkezi örgütlenemiyorsa, bu sadece bizim eksiğimiz olarak algılanmalıdır.

Dağıtım ağının kurulabilmeside aynı düşünceden hareket etmektedir.

Peki, böylesine bir kol veya merkez nasıl kurulmalıdır ?

İşte asıl tartışılması gereken konuya şimdi giriyoruz.

Şimdi artık sorulu cevap yöntemini teretmek ve düşünceleri sıralamak gerekiyor.

Çok önemli bir konuya daha burada değinmek gerekir. Böylesine bir kolun çalışması ile ilgili her ne kadar merkezi deyimini kullanıyorsa olsak, kol dışı kalan bireylerin, kendi görüşlerini ve bilgilerini işlemek hakları mahfuz kalmalıdır. Her isteyen yayın organlarına hiçbir denetime gerek görülmeden, kendisine hiçbir şekilde nüfuz etmeden dilediği mektubu veya yazıyı dilediği merkezi veya bir başka bölgesel yayın organına yazma hakkı vardır. Bu yazıların yayınlanması ile ilgili karar yetkisi Baden Württemberg'in değil o yayının sorumlu yazı işleri kadrosunun görevidir. Burada merkezi deyiminden anlaşılması gereken bölgeye has örgütlü bir basın yayın ve haber çalışması nasıl olabilir.

Aynı kural dağıtım içinde geçerlidir. Her isteyen birey, istediği yayın organını dilediği kadar getirtip, satış veya dağıtımını yapbilme hakkına sahip olmalıdır. Kişiler arası ve hatta zaman zaman örgüt için tartışmaların, bu kişileri yayın almamaya veya yayınların kendisine gönderilmemesine çalışma eylemine dönüşmemesi gerekir. Bu bugüne kadar böyle olmuştur. Bu ilke terkedilmelidir.

Eğer kişilerle sorunlar varsa bu sorunlar basın yayın ve haber merkezinin sorunu olarak görülemez ve bu kolun zararına çözülemez. Partinin tüzük ile belirli disiplin anlayışı vardır. Bu tür sorunlar ancak ve ancak o kanallardan çözülmelidir.

Bu dediklerimden anlaşılacağı üzere, benim örgütlemeyi amaçladığım, sadece partinin örgütlenişiyle ilgili bir basın yayın ve haber koludur, kesinlikle bireyleri bağlamayı amaçlamamaktadır. Bir örgütlü çalışma ile birlikte bir örgütsel oluşumu yaratmaya bir hamledir bu girişim.

Kadro sorunu :

Her bölgede olduğu gibi Baden Württemberg eyaletinde de örgüt birimleri arasında ve kişiler arasında sorunlar vardır. Basın, yayın ve haber merkezi örgütlemesinde tam bu noktaya büyük dikkat vermelidir. Böylesine bir çalışma içerisinde alınacak kişilerin yeteneklerinin iyi hesaplanması gerektiği kadar, bu insanların birbirleriyle uyum içerisinde çalışabilip çalışamayacakları sorusunda dupduru bir yanıt vermek gerekecektir. Çok önemle üzerinde durulmalıdır ki, birbirleriyle sorunu olan kişiler bu kol içerisinde olmamalıdır. Hiçbir birim, bu kol içerisinde bir başka birimi denetleyebilmek ilkesi veya kontrol altında bulundurmak ilkesi ile katılmamalıdır. Bu ilke tek tek bireyler içinde geçerlidir. Bu kol, herşeyden önce becerilerin bir araya gelebildikleri bir kol olarak örgütlenmeli, yetiyecek yeteneklerin aranması ve yetiştirilmesi doğrultusunda çalışma gösterilmelidir.

Basın Yayın ve Haber Merkezinin bir sorumlusu olmalı, bir üst örgüte karşı, şartlar gerektirmiyorsa sadece bu kişi sorumlu kılınmalıdır. Bir çocuğun on tane annesi olmaz. Yalnız, bu birim içindeki her kişi kolektif çalışmak zorundadırlar.

- Her köşe ve bucaktan, emir yağdırmak, işe karışmak, kişileri etkilemek yalnis olacaktir. Bir kere emir olayı ortadan tümüyle kaldırılmalıdır.

Basın Yayın ve Haber Merkezi birimi kendi içinde uyum içerisinde kolektif çalışan fakat her önüne gelenin karışamayacağı bir birim olmalıdır.

Böyle ise kadroları bu ilkede saptamak lâzımdır.

Ben burada şu insanlar şu insanlarla çalışabilir diye bir görüş getirmeyeceğim. Fakat bu çok önemli noktanın daha ilk başta göz önünde bulundurulmasını önereceğim.

Kadroların yetisi sorununa gelince.

Seçilecek kadrolar, günlük sorulara cevap verebilecekleri kadar ileriye yönelikte hesaplanmalıdır. Eski deneyimli insanların yanı sıra yetişmesi mümkün genç dinamik insanlarda bulunmalı, eğer daha başta bulunamazsa ileriye yönelik bulundukça bu birime kaydırılmalıdır. Kadrolardan aranacak özellikleri sıralamak bu raporun görevi değildir. Bir Basın, Yayın ve Haber kolunun hangi yetileri gerektirdiği herhalde hepimizin malumudur.

Bu birim kendi başına bir birim olarak çalışmalı. Bu sebeplen bölgelerdeki birimlere başta örgütsel olarak bağlı olabilecekleri gibi, asıl görev sahaları birinci derecede basın, yayın ve haber merkezi içinde olmalıdır. Hatta eğer denildiği gibi kendi başına bir birim görevi bu kadrolara verilecekse, o taktirde kendi başına birim olmanın getirdiği ilke ve gereklerde uygulanmalıdır.

Kadro konusunda bahsini ettiğim ilke ve içerikte kadrolar Baden Württembergte vardır, hemde yeteri kadar, bunları sadece ayırıp görevlendirme sorunu gündemdedir. Yalnız her kafadan bir başka ses vermeden. Ayrıca bu kol ile ilişkilerde bölge komitesi (?) her ferdi ile ilişki kurmada gündeme gelmemelidir. Bölge Komitesinde ya bir kişi bu kolun çalışmalarını ve bölge komitesi ile bağlarını üstlenir veya bölge komitesi dışına birine bölge komitesi ile muhatap olmak üzere bu görev verilir. Bu kol ile yatay ilişkiler mahkum edilmelidir. Başındada belirttiğim gibi bu kol içerisinde olabileceklerin bölgelerindeki sorunlar bu kol içerisinde kesinlikle taşınmamalıdır.

Tekrarlıyorum. Bu kol içerisinde çalışacakların bölgelerindeki sorunlardan ve çalışmalardan mümkün olduğunca arındırılmaları ana ilke olarak belirlenmelidir. Bölgelerde, bu kol içerisinde çalışacak kendi bölgelerinden olacaklara kesinlikle karışma hakkına sahip olmamalıdır. Tüm bağ sadece ve sadece belirtildiği gibi bölge komitesi üzerinden olmalıdır.

Bu kol içerisindeki çalışmaların, kendi üretimleri olmasına büyük özen gösterilmelidir. İlkesel bazı kararlar ve önerisel görüşler haricine ki bunlarda sadece bölge komitesi üzerinden olmalıdır bu kol kendi başına özgür ve yetkili kılınmalı, bu özgürlüğünü ve yetkisini hissedebilmeli ve benimseyebilmelidir.

(* Bölgeler dediğim, Baden Württembergteki tek tek örgütlerdir. Bölge Komitesi dediğimde, Baden Württembergte seçimle işbaşına gelmiş merkezi yönetimdir. Bu konuyu yalnız anlaşılmalari önlemek için açmak gereği duydum.)

Bu kolun daha üst düzeylerde kurulmuş veya kurulacak aynı türden kollarla bağları kurulmalıdır.

Bu kolun eğitimbil açıdan görev sahasına girecek bazı konular olacaktır. Basın, Yayın ve Haber Merkezi diye adlandırdığımız kolun eğitim görevi eğitimsel anlamda yoktur. Fakat eğitim kolunun veya eğitim alanında çalışanların gereksinimleri düzeyinde o kolun çalışmalarına yine bağ bölge komitesi üzerinden kurulmak şartıyla, fakat belki her iki koldan sorumluların birbirleriyle ilişkileri şekline fikir geliştirme ve istek belirleme konularında girişimler olabilmelidir. Her iki kolda çalışan kadroların birbirleriyle ilişkileri az evvel belirttiğim bölge örgütleriyle ilişkilerden daha değişik algılanmamalıdır. Basın, Yayın ve Haber Merkezinin eğitimsel isteklerinin eğitim kolu tarafından çözülmesi gerekir.

Basın Yayın ve Haber Merkezinin her bir ferdi, parti üyesinin sorumluluğu düzeyinde tüzükle bağlı hükümler gereğince parti üyesi sorumluluğu ile hak ve görevlerini taşırlar. Bu kolda çalışmak hiçbir ferde ne bir ayrıcalık ne de özellik kazandırmaz. Parti normları bu kol için bir bütün olarak geçerlidir.

Aslında bu tartışma konusu dahi değildir elbette. Fakat görev sahalarının saptanması sırasında edilen konuların bahsinden çıkabilecek yalnız anlaşılmalari giderebilmek için burada belirtmeyi uygun gördüm.

Finansman :

Bölge komitesinin denetleyeceği ve bilgisi içerisinde bu kola ait bütçesi belirlenecek bir kasa verilmelidir. Bütçesi belirlenecekten amaç, paranın ne için kullanılacağı ve olurunun belirlenmesi şeklinde anlaşılmalıdır.

Bu kolunu finansmanı üç koldan sağlanabilir.

1.) Ana ve ilk kapital : Her üye ve yakın sempatizandan (?) belirli bir süre için borç para alınmalıdır. Hisse senedine benzer bir yöntemle. Örneğin bölge komitesinin alacağı bir kararla, her üye ve sempatizan (?) ilk kereye ve bir kereye mahsus olmak üzere bu kol kasasına 50 veya 100 alman markı gibi faizsiz bir borç vermelidir. Bu borcun ödenme zamanı saptanmalı ve kesinlikle kolun ilk finans zorlukları aşıldıktan sonra geri ödenmelidir. Bu kaynak, daha başka

gelir temini için kullanılacağından (ki bu konuya merkezi yayın temini konusunda dönülecektir) ödenmeside belirli bir vaade sonunda sorun oluşturmayacaktır. Borç verenlerin listesi tutulmalı ve bu girişim için kesinlikle bağış kabul edilmemelidir. Bağış vermek isteyenler bu borç verilenin dışına verebilir olmalı fakat bu borç işi bağışla karıştırılmamalıdır.

Böylesine bir görüşe illede isim vermek gerekiyorsa faiz getirmeyen hisse senedi şeklinde düşünülebilir.

2.) Çalışmalarından edeceği gelir : Kitap, gazete ve benzeri işlerden bu kol kendisine gelir temin edebilir olmalıdır. Yayın giderleri ile gelirleri kesinlikle sadece bu kol üzerinden ve bu kolun sorumluluğu altında yürütülmelidir. Buradan sağlanacak gelirler, kolun finans sorununu ana çözücü içerikte olabilirler.

3.) Bu kolun, diğer birimler için yapacağı çalışmalardan alacağı masraflar. Bu kolun başka bir birim için çıkaracağı bildiri, seminer, haber toplama veya dia gösterisi hazırlama veya video bantı oluşturma gibi çalışmaların doğal olarak bir gideri olacaktır. Bu çalışma pangi birim için yapıldıysa, o birim de asgari masrafını üstlenmek zorunda kılınmalıdır.

Finans konusunu böyle peşinen uzağı görerek anlayabilmek pek uygun gibi gelmiyor bana. Fakat yukarıda getirmeye çalıştığım, geliştirelebilecek bazı önerilerle, bu kolun sanki kendi kendisini finanse edermiş gibi geliyor bana. En fazla özel durumlarda bazı özel ödeneklerle küçük meblağlarla kola yardımcı olunabilir.

Sonuç olarak, finans konusunun öyle görüldüğü kadar büyük bir sorun olmadığını getiriyorum, eğer bu birimin yapacağı çalışmaların, adına yapılan birim tarafından asgari masraflarının üstlenilmesi halinde. Daha sonra değineceğim kitap gelirleri ise ek kaynak olarak kalacaktır. Hisse senedi diye tanımladığım ilk gelirden ilk getirtilecek kitap masrafları için kullanılacağından ileriye yönelik bir finans kaynağıda böylece hazırlanmış olacaktır.

Belirli bir vaade sonunda açık veya fazlalığı tespit edilince, eksiğin nereden giderileceği veya fazlanın nereye devredileceği konusu bölge komitesi ile birim arasında görüşülebilir. Fazlası şüphesiz bölge komitesinin kasasına kalabilir, eğer olursa.

Teknik :

Günümüz tekniği gelişkindir fakat bir o kadarda masraflıdır. Bu nedenle ilk kademedeki kişilerin, basın yayın kolu tarafından kullanılabilir teknik olanakları tespit edilmelidir. Kimde, nasıl daktilo makinesi, fotoğraf makinesi, televizyon, vide ve kamerası var. Dia göstergeçleri, değişik ebatta film göstergeçleri gibi şeyler hemen tespit edilmelidir. Hangi örgütün nerede ve hangi şartlarla belirli aletleri kullanabilme olanakları vardır. Bunlarda tespit edilmeli basın yayın ve haber merkezine bir katkalog oluşturulmalıdır. Nerede hangi matbaalarda hangi fiatla ne yapılabilir, bedava yapabileceği olanak ve koşulları, dışımızdaki fotokopi makineleri, kullanılabileceği olanak ve şartları. Bunların hepsi önce bir dökümanlaşmalıdır. Bir bilgi sayarı en azından ihtiyaç anında kullanabilme olanağımız varmı? Kimler yazı, gösteri, çizgi veya teknik cihaz kullanmada veya bizlerden yani basın yayını ve haber merkezinde çalışacak kadrolardan en az birine bunları öğretebilme olanağına sahip, bize yardımcı olabilirler. Her bölgede ve yerde bu insanlar (dışımızda olanlarda kastediliyor) tespit edilmelidirler.

Eksiklerin maliyetleri veya kullanma anındaki kira olanakları ve masraflarında kataloglaştırılmalıdır.

Basın ve yayın kolunun ihtiyacı olacak ufak ıvır zıvır (ki bunlar görülmeyen masraflardır) nasıl ve nereden en ucuz veya ücretsiz karşılanabilir. Kimler bize yardımcı olabilirler, kalem, kağıt gibi ihtiyaçların temininde.

Devlet dairelerinin teknik imkanlarından nerelerde nasıl faydalanılabilmektedir. Örneğin "Bildstelleler" gibi yerler tespit edilmeli, bunların ellerindeki film ve eğitsel malzeme ile ilgili kataloglar hemen temin edilerek basın yayın koluna verilmelidir.

Öncelikle haber alanında, telex ve telefax gibi ağların nasıl ve hangi ücretle kullanılabileceği araştırılmalı. Bunların kardeş kuruluşların elinde olanlarından hangi koşul ve şartlarda faydalanılabileceği tespit edilmelidir. Basın yayın kolunun kendi finans kaynaklarıyla böyle bir şebekeye girmesinin getireceği yükümlülük tespit edilmelidir. Olabilecek, ortak kiralamak ve ortak kullanmak gibi olanaklar yaratılabilmemi araştırılmalıdır.

Postahaneenin, her bölgede yeri, teknik durumu ve açık olduğu saatler tespit edilmeli ve kataloglaştırılmalıdır. Bu bilgi öncelikle günlük çalışma saati dışına kalacak zamanlarda acil haber ve olaylar için gerekli olacaktır.

Üst organların elindeki olanaklar ve bizim bunları kendilerine haber iletmeye kullanabilmemizin koşulları tespit edilmeli, numaraları bilinmelidir.

Haber Merkezleri, günlük gazete ve dergiler ile yayın evlerinin, Türkiyedekilerde dahil olmak üzere adres, telex, telefax, telefonları gibi kendilerine ulaşabilme yolları tespit edilmeli katalog haline getirilmelidir.

Haber merkezlerine abona koşulları nedir ?

Basın Yayın ve Haber Merkezinin görevi ne olmalıdır ?

İsmi üzerinde, basın, yayın ve haber niteliği taşıyan hertürlü çalışma bu kolun görevi olmalıdır.

Geliştirilmek kaydı mahfuz kalmak üzere, aşağıdaki noktalar öncelik taşımaktadır.

- Yayınların satış ve dağıtımı. Sadece merkezce satışı ve dağıtımı düşünülenlerden. Her birey daha öncede belirtildiği gibi kendi başında abone ile veya kendi isteğiyle satmak üzere yayın getirebilmeli, merkezi yayınların satış ve dağıtımı sadece bu kolun denetiminde olmamalıdır. Kişisel çelişkiler bazı kişilerin bu kol üzerinden yayınlarını almasına engel oluyorsa, bu tür durumlarda yayının satış ve dağıtımı öncelik taşımali ve kişinin kendi başında bu yayınları teminine engel olunmamalıdır.

- Kitap, film, bant, plak ve dergi gibi yayınların bu kol tarafından merkezi getirtilerek, isteyenlere üzerine cüzi bir ekleme yaparak fakat kesinlikle FAC kitap fiyatları ve ödeme durumları gözönünde bulundurulmadan satılması. Ana amaç belirli kitap ve dergilerin, plakların okunmasını ve dinlenmesini sağlamak olmalıdır.
- Eylemleri tespit, dökümanlama, haberleme, ilgili bildiri, gazete küpürlerinin toplanması ve değerlendirilmesi, ayrıca değerlendirilmek üzere Bölge Komitesine havalesi.
- Yayın çıkarmak.
- Eylemlerin dökümanlanarak, arşivlenmesinden.
- Eylemleri, haberlemek ve gerekli yayın organlarına iletmek.
- Merkezi yayın organlarının beslenmesini örgütlemek. Kendi çalışmalarıyla merkezi yayın organlarını beslemek. Bu çalışmada sadece kararı merkezi alınanlar ve bu kolun çalışmaları içerisine girenler kastıyla olmalıdır. Bu çalışmanın merkezi örgütleniyor olması diğer kişilerin aynı alanda bireysel yürütebilecekleri aynı türden çalışmalara karşıt düşünülmemeli, her isteyen aynı işi kendi başına yapabilmelidir. Aslında herkezi teşvik bu kolun görev alanına girmelidir. Kendi başına aynı işi görevlere hiçbir denetleme ve engelleme getirilmeli, bu tür bireylerin çalışmalarının değerlendirilmesi ancak yazı veya çalışmaların gönderileceği yayın organının yazı kuruluna bırakılmalıdır.
- Bölgedeki basınla ilişki kurmak, haber iletişiminin burjuva basınla kastedilerek dağılımının yayılmasına çalışmak.
- Basın toplantıları organize etmek. Her türlü basın ile ilişkileri geliştirmek ve devamlı sıcak tutmak.

Yukarıda saymaya çalıştığım sözü edilen kolun çalışmaları içerisinde gördüğüm çalışmaların bazılarının açılmasında fayda vardır.

Yayınların satış ve dağıtımı : Burada sözü edilen hem partinin kendi periyodik yayın organlarıdır, hemde bize yakın olan periyodik yayın organlarıdır. Öncelik adına kazanmak olmalıdır. Fakat bazen kişilerin çekingenlikleri nedeniyle ve bazı yayın organlarında tanıtmak amacıyla sürekli satış ihmal edilmemelidir. Sadece bu tür yayınların satışı için Basın, Yayın ve Haber merkezinin kendi kadroları içerisinde bu işle uğraşacak bir kadro kurması zorunludur. Basın yayın kolu dışına kalan bu işi yapmak isteyenler teşvik edilmeli ve bu satış işine kazanılmalıdırlar.

Kitap, Bant, Film gibi yayınların satışı : Türkiyede çıkan ihtiyaç kitaplar toplu getirtilmeli, sayısı ihtiyaca göre iyi saptanmalıdır. Zorla satış yöntemi uygulanmamalıdır. Burada amaç, bazı önemli kitapların okunmasını sağlamak ve ilerici yayınevlerinde sürümünü arttırmak olmalıdır. Bu kitapların getirtilmesi sırasında belirli bir satış yüzdesi kola kalacaktır. Ayrıca kitabın TL üzerinden DM'ye değişimi sonucu çok az bir cüze kar yüklenmelidir kitaba, bu yükleme kitabevlerinin yaptığı gibi fazla olmamalıdır. Bir örnek vermeye kalkarsak Türkiyede 10 000 TL sı olan bir kitap günün kuru üzerinden yaklaşık 10 DM edecektir. Yayınevi yaklaşık % 20 ile % 30 arası bir kar bırakacaktır, ayrıca Türkiye dışına çıkan bu kitapların KDV'si olmayacaktır. Eğer KDV kadar ücretin posta masrafı sayıla-

bileceğini düşünecek olursak, bu kol işte bu kitabı 12.00 DM gibi bir fiyata satacak olursa, hem kişinin satın alma gücünü zorlamamış olacak hemde 4 ile 5 DM arası her bir kitapta gelir sağlamış olacaktır. Bu gelirden basın yayın kolunun bazı masraflarını karşılamaya ayrılmalıdır. İlk gelecek kitapların plakların v.s. nin ücretleri hemen tahvil benzeri usulle toplanan paradan ödenmelidir. Her türlü yayının en geç gelmesinden sonraki bir hafta içerisinde satılmasına bakılmaksızın ücreti ödenmelidir. Kısaca peşin ödeme yolu hakim kılınmalıdır.

Bildirilerin, gazetelerin makallelerinin toplanması değerlendirilmesi v.s: Her bölgedeki birim ve kişi kendi bölgesinde dağıtılan bildirileri hangi kuruluşa ait olursa olsun, gericici ve faşistlerinkilerde dahil toplamak ve bunları basın, yayın ve haber koluna iletmek göreviyle görevlendirilmelidir. Aynı şekilde, bölgelerde çıkan gazetelerin bizim ilgi alanımıza girebilecek makalelerinin toplanması bunların gazete veya derğinin ismi anılarak ve tarihlendirilerek basın yayın ve haber koluna aynen iletilmesi çalışmaların önemli bir parçasını oluşturmaktadır. Basın yayın ve haber kolu bunları kendisi değerlendirmeye çalışmaktan başka bölge komitesine iletmeli, birer kopyasını, en iyisi orijinallerini arşivlemelidir. Söz konusu gazete kütüphanelerine ve bildirimlere bu tür değerlendirme ve arşivleme değeri olan her türlü yayın katılmalıdır. Bir bildiri veya gazete ile sınırlanmamalı, ayrıca ilericici bildiri ve gazeteler ilerde sınırlandırılmamalıdır bu toplama. Toplanacakların konularına küçük ve tam olmayan bir seçme yapmaya kalkarsak şöyle diyebiliriz. Yabancılarla ilgili, politika, genel ve yerel, yabancı düşmanlığı, Neofaşizm, Türkiye, işçi sınıfı hareketi v.s.

Yayın çıkarmak : Baden Württemberg eyaletine özgü bir üye ve sempatizan yayını çıkarılmalıdır. Bu küçük bir başlangıçla geliştirilerek büyüyebilir. Böylesine bir yayın organını çıkarırken bazı ilkelere özen gösterilmelidir. Bu süregelen yayın öncelikle üye ve sempatizanalara hitap etmeli ve kesinlikle merkezi hiçbir yayın organının önüne geçmemeli ve bu tür yayın organlarının görevini üstlenmemelidir. Aksine merkezi yayın organlarının teşvikinde çalışmaları içerisinde görmelidir. Merkezi yayın organlarıyla çalışmamalıdır. Öncelikle ilk çıkışta iki noktaya önem verilmelidir. Birincisi bir bildiri görünümünün dışına çıkılmamalı, işin ciddiliğine göre bir boyut seçilmelidir. İkincisi yazı stili olarak kesinlikle alıştığımız daktilo yazısının dışına bir daktilo yazısı tipi veya birkaç tipi seçilmelidir. Günümüzün gelişmiş tekniğinde bu sorunların her ikisinde mali külfeti fazla olmayan çok basit usullerle çözülebilir. Bu olanaklar vardır. İçeriğinde neler olabilir ? İçeriği iki kısma ayrılabilir. Günlük koşulların dayattığı bölgeye özgü haberler ile vurgulanarak dile getirilmesi gereken merkezi haberler. İkinci bölüm ise süregelenlik taşıyan köşeler olarak düşünülebilir. Şöyleki, geçmiş toplantıların hakkında bilgi vererek, deneyim yayılımını sağlamak için bir sütun, geleceğe yönelik eylem ve çalışmalar hakkında takvim ve içerik belirlemesiyle ilgili bir köşe, almanyadaki özel işçi sınıfının günlerine yönelik tanıtımlar gibi.

Eylemlerin dökümanlanarak, arşivlenmesinden : Her türlü eylem geleceğe bir belge olarak algılanmalı ve böylece arşivlenmelidir. Basın yayın ve haber merkezi, fotoğraflama, dia oluşturma, video çekimi ve belgelerin dökümanlanması için özel gayret göstermelidir. Bunların birer kopyasının partinin genel arşivine gönderilmesi bu kolun görev alanına girmelidir. Her eylem için kendine has bir dosya açılmalı ve dökümanlar ihtimamla saklanmalıdır.

Eylemlerin haberlenerek gerekli yayın organlarına iletilmesi : İsmi üzerinde, işe isim verirken sadece basın ve yayın kolu demedim, aksine haber deyiminide içine aldım. Bölgede bize eylem olan her türlü eylemi, fakat her türlü haberi haber yapmak ilkesinden hareket edilerek merkezi yayın organlarını beslemek şarttır. Bu iş için öncelikle kadro ayrılmalı, bu kişiler yetkinleştirilmelidir. Bölgelerden yayınlara gönderilen haberler kesinlikle ve öncelikle yetkinleştirilmelidir. Bu iş satış sayısı gözönünde bulundurulmadan yapılması lazımdır. Önemli olan yayın organının kusurlarını gönderilmeyen habere veya yapılmayan çalışmaya mazeret olarak görmemek ilkesi yerleşmelidir. Merkezi yayın organlarının satışı gönderilen haber üzerinde bir etki yapmamalıdır. Satışın iyi olmaması haber göndermemeye fakat haber göndermemede satışın yapılmamasına kılıf olmamalıdır.

Bu konu üzerinde hem bu alanda çalışanları yetkinleştirmek hemde ilgi duyanları geliştirmek ve belkide yeni yetenekler kazanmak üzere sürekli eğitsel çalışmalar örgütlenmelidir. Örnek, gazeteye yazı nasıl yazılır, fotoğraf nasıl çekilir v.s. gibi. Bu türlü eğitsel çalışmalar bölge komitesine bağlı eğitim kolu ile ortakta yürütülebilir.

Haber iletme sadece partiye ait veya yakın yayın organlarına yönelik olmamalıdır. Dışımızda kalan yayın organlarında beslenmesine özen gösterilmeli, fakat dışımıza kalyan yayın organlarında etki alanımıza girmesine çalışılmalıdır. Bu kendilerine güvenilir haber verilmesi ile gerçekleşebilir. Ayrıca Basın yayın ve haber kolunda arkadaşlarımızın dışımıza kalan yayın organlarının muhabirliklerini veya temsilciliklerini üstlenmelerine çalışılmalıdır.

Bölgedeki yayınlarla ilişkiler ve basın toplantıları :

Profosyonel basın kendisiyle sürekli ilişki arar. Basınla ilişkimizi sadece onlara bir haber iletme istediğimiz zaman olmamalıdır. Onlarla ilişkiyi sıcak tutabilmek için sürekli haber yaratmak zorunluluktur. Aslında önemli ve haber olmasını istediğimiz konularda basınla ilişkileri Basın toplantıları düzeyinde tutmalıdır. Bu tür Basın toplantılarının önemi kendilerine sadece giderek materyal vermeden daha önemlidir.

Bildiriler : Bildiriler basın yayın kolunun görevi olmamalıdır. İhtiyaç halinde bildiri hazırlanması için bölge komitesi üzerinden yardım ve materyal istenebilir. Fakat merkezi bildiriler dahil her türlü bildiri aslında eylemi yığınlar içinde katılan bölgelerdeki birimlerin ve bölge komitesinin görevi olmalıdır. Fakat bu tür bildirilerden örnekler basın yayın ve haber koluna iletilmelidir.

Eğitim Materyali oluşturmak : Eğitim materyali oluşturmak ağır sorumluluk ve büyük çalışma isteyen bir görevdir. Fakat basın yayın ve haber kolu içerisinde yetenekler oldukça bu tür çalışmalarda yürütülmeli, hatta teşvik edilmelidir. Eğitimle ilgili diğer çalışma gruplarının çalışmalarına ters düşülmemeli hatta bu tür çalışma gruplarının yine bölge komitesinin üzerinden fikirleri ve dayanışmaları alınmalıdır. Fakat bu çalışma kolun ana çalışmaları arasında olmamalıdır.

Her sene tekrarlanan bazı anma ve kutlama günleri vardır. Bunlar için video bantları, dia gösterileri, sesli, resim, fotoğraf, döküman sergileri niye hazırlanmasın. Bu tür materyaller devamlı kullanılabilirler.

Her sene tekrarlanan kutlama ve anma günlerinin bir tekvimi çıkarılmalı bu takvim her alanda kullanılmalıdır. Haber vermeden tutulımda yayınların içerisindeki yazılara kadar her alanda

İhtiyaçtır. büyllesine bir takvim.

Bu raporu okuduktan sonra başından bir kere daha okumakta fayda vardır diye düşünüyorum. Bazı konular gerçekleşemez idye düşünülse dahi, bu raporun basın, yayın ve haber merkezinin örgütlenmesiyle ilgili bazı düşünceleri içerdığı düşünülmelidir. Vadesi uzundur. Hepsi bir hamlede gerç ekleşecek diye bir kural koyulmamıştır raporun önüne. Gerekli olan çalışmalarında hepsi bu raporda vardır diye bir iddia yoktur. Bazı düşünceleri kağıda geçerken yeni fikirlerin gelişmesine ve yeni raporda hiç olmayan olanaklarında yaratılacağını düşünmek gerekir.

Raporun içeriğinin genişliğine bakarak, daktiloya geçilirken yapılan bazı yazı ve imla hatalarına takılmamak lazımdır.

Sonuç olarak en baştan yeniden okumaya başlayacak olursak, bölgemize bir basın yayın ve haber merkezi gereklidir ve bölesine bir çalışmayı örgütlemenin koşullarında vardır. Bu örgütlemeyi yürütecek kişilerde vardır. Yalnız niyet ve girişim önemlidir.

Naim Doşar

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

*- Yazılı yanıt! ÖB'nda görüşülüp Temel Ates'e ! 19.3.89 Weinheim, 14.11.88

Değerli Dost,

Yaptığımız toplantı hakkında sana bilgi vermeyi uygun gördüm. Konuşmaları kısaca aktarmakta yarar var.

? Gelen arkadaş, birlik ve beraberlikten, partiyi terkedenlerin, ilişkisi kopanların tekrar alınacağından ve son durumlardan bahsetti.

Cengiz, benim vergi dairesine eski başkan adına yazı gönderdiğimi, başkanı ve takımı zor duruma soktuğumu söyledi. Bazı ileri gelenler ise kasıtlı olarak, takımın 2 senedir hiç bir yapmadığını yazdığımı söylüyorlar.

Hüseyin A. M. Gür'ün ne kadar eskiden kötü olduğunu şimdi yazılan ve yapılanların kendisini çok etkilediğini söylüyor.

Mehmet A. Benim ayrı bir takım kurduğumu, amacın G, Birliğini yıkmak olduğunu belirtiyor.

Bu dedikodular, Weinheim, da herkesin ağzında. Şimdi bıçak ters döndü. Kalpazanlar şimdi vatan kurtardılar. En yiğit onlar. Altı aydır hiçbir şeye karışmadım, ama onlar bana çamur atmaktan bir saniye geri durmuyorlar. On senedir benim çalışmalarım ortada. Onlarda belli.

Şimdi bu dedikoduları Weinheim örgütü olarak ispata çağırıyorum. Ama kesinlikle burada çalışmamaya karar verdim.

Sizlere bir soru daha. Ben partiyi terkmi ettim ? Birlik ve beraberliği mi zedeledim ? Ideolojik ve politik ayrılıkmı var ?

Bir başka konu. Beş ay önce GB'nin, apar topar tüzüğe aykırı genel kurulu, Cengiz ve Hüseyin A. nın dvan başkanlığında, 42 kişiden 15 kişi çağrılarak, benim haberim olmuyor, yapılıyor. Şimdi bunlar nasıl demokrat , cevap verilmeli.

Amac, barış ve demokrasi ruhunun, kültürünün yayılmasını, yoksa onu boğazlamak mı? Yoksa bu kalpazanlar üzerinden, bunlara ben " Jawohl Meister " ci diyorum, politik karyermi yapmak ?

Bölgemizde Barış haftaları, dostluk günleri, yabancı düşm. karşı eylemler oluyor. Peki bu baylar neredeler, söylermisiniz bana.

Bunları söylediğim zaman, tek cevapları: Sen baş olmak istiyorsun. Hayatında hiçbir kişiye bir tek kelime anlatamamış, 15 senedir çalıştığı yerde, kısımda neler olup bittiğini anlamamış, sağ sosyal demokrat yapıdan ileri gidememiş, işçilerin zor durumlarından faydalanıp onları soyan sözüme devrimcilerden ancak va ancak baş olunur.

Bu yazımı yukarıya iletmeni rica ediyorum ve görev istiyorum. Selamlarımla.

R. Ekin

R. Ekin

R.EKİN yoldaşa,
Weinheim

24.03.89

Değerli yoldaş,

14.11.89 tarihinde, Weinheim parti örgütümüzle ve bu örgütteki kimi yoldaşlarımızla aranızdaki sorunu konu edindiğiniz mektubunuz, Ahmet Bora yoldaş aracılığı ile Bölge Komitemizin Örgüt Bürosu'na ulaştı.

Örgüt Bürosu mektubunuzu, 24.03.89 tarihindeki toplantısında görüştü. Örgüt Bürosunun bu konudaki tavrı şudur:

Çok çeşitli nedenlerden ötürü, kimi parti örgütlerimizde, genellikle ideolojik ve politik kaynakları olmayan anlaşmazlıklar ve sert çatışmalara varan sürtüşmeler olmaktadır. Açık, demokratik bir tartışma ortamının olmaması, ya da böyle bir ortamın üst organlarca yaratılamaması bu tür anlaşmazlıkları, giderek bir parti içi sorun haline getirmektedir.

Bu tür sorunların çözümünde yoldaşlarımıza önereceğimiz yöntem, **parti faaliyeti içerisinde, tartışmayı demokratik bir tarzda yürütmeleri ve gördükleri eksiklikleri açık bir dille eleştirmeleridir**. Bu tartışma, başta organ içerisinde ve yararlı olacağına inanılıyorsa, Parti Merkez Organları aracılığı ile Parti kamuoyu önünde yapılır.

Mektubunuzda, Weinheim örgütümüzü kimi sorularınızı yanıtlamaya çağırıyorsunuz ama, bu örgütle çalışmamaya da kararlı olduğunuzu söylüyorsunuz. Bu tutum bizce, yeni parti anlayışımıza ve amaca yönelik bir tartışma kültürüne uygun düşmemektedir.

Diğer yandan, bizim her yoldaşımıza ihtiyacımız var ve her komünistin yapacağı görev vardır. Fakat komünist'ler örgütlü olmak zorundadırlar. Yani, Tüzüğümüzün 1.Maddesinde de belirtildiği üzere **"parti örgütlerinden birinde çalışmak"** durumundadırlar. Biz parti yönetimi olarak bu örgüt ilkesinin titiz takipçisi olacağız. Ama aynı zamanda, açık, demokratik bir tartışma ortamının yaratılması için de elimizden gelen herşeyi yapacak, yetkilerimizi kullanacağız.

Değerli yoldaş, Weinheim örgütümüzün faaliyetine katılmanızı ve tüzüksel haklarınızı bu örgütün faaliyeti içerisinde kullanmanızı bekliyoruz.

Yoldaşça selamlarımızla,

Bölge Komitesi
Örgüt Bürosu

TRKP f. Almaya 4. komitesine

Değerli Yoldaşlar.

Aydak genelgesi üzerine alınan karar.
lar tadmın edici değıt. Eger mün-
küne bu konuda daha ayrıntılı bil-
gi istiyoruz. (Ön(Aydatların nasıl harcandı-
gi konusunda)

İsmail Özden.
Metin Yıldız
Feyin Kogay
Selim İleri
Kerim Gonca
Derya Aktın

Bergkamen P.Örgütüne,

24.03.89

Değerli yoldaşlar,

Konferans hazırlıkları sırasında Bölge Komitemize ulaştırdığınız 6 imzalı bir yazıyla," aidat genelgesi üzerine alınan kararların tatmin edici olmadığı, aidatların nasıl harcandığı konusunda ayrıntılı bilgi" istediğinizi belirtiyorsunuz.

Bu isteminize gecikerek, ancak şimdi yanıt verebiliyoruz. Buna göre: Aidatlar konusunda bir genelge Politik Büro'dan gelmiştir ve Bölge Komitemizin bu genelge üzerine ayrıca kararları yoktur. Çünkü, PB Genelgesi bizim uygulamamızda bir değişiklik getirmiyor. Uygulamamızı da biliyorsunuz; aidat oranları % 3'tür. Aidat gelirlerinin % 25'i MK'ne iletilmektedir, geri kalan % 75'ini harcama yetkisi bir "Ülke Komitesi" olarak F.Almanya'da Bölge Komitemize verilmiştir.

Aidat gelirleri Bölge Komitesinde Mali sorumluda toplanır. Harcamalar, parti örgütünün ihtiyaçlarına göre, Bölge Komitesinin kararıyla olur. Yapılan harcamalar konusunda dönem dönem BK'ne ve MK'ne rapor verilir.

Yapılan harcamalar başlıca şu alanlarda olmaktadır:

- F.Almanya'daki merkezi eylem, toplantı, panel ve etkinliklerde,
- Merkezi Bildiri, Afiş, Brosür basımlarında,
- P.Örgütlerine iletilen belgelerin kırtasiye, fotokopi, posta giderlerinde,
- Merkezi olarak kullanılan telefon giderlerinde,
- Merkezi çalışmalarda görev alan kimi yoldaşlarımızın yol-ulaşım giderlerinde,
- Parti kararıyla ülkeden çıkan ve F.Almanya Bölge Komitesine bağlı, yeterli geliri olmayan kimi politik göçmen yoldaşlarımıza ek yardımlarda,
- Bölge Komitesinde "profesyonel kadro" statüsündeki yoldaşlarımıza ek ödemelerde,
- Partinin merkezi, yerel ve bölgesel çalışmalarına katılan eğitimci yoldaşların, eğitim malzemelerinin karşılanmasında...

Yoldaşça selamlarımızla bilgilerinize sunarız.

Bölge Komitesi
Örgüt Bürosu

Tamam Verilecek!

Tesellî

(5. Elimi'de yamtladı.
Y.YOL'a iletilemeli!)

Değerli Arkadaşlar,

Ülkemiz Türkiye'de demokrasinin koranılması ve kurumsallaştırılması mücadelesi gözümüzü kabartıyor, bizleri onurlandırıyor ve çalışmalarımızda güç kaynağı oluyor.

Eğemen güçler, duruşmaları habire geri atıyorlar. Çünkü gerçeklerin ortaya çıkmasından, Uluslar arası dayanışmanın daha da yoğunlaşmasından ve Haydar Kutlu'nun mahkeme önünde dediği gibi "TBKP'nin kamu vicdanında gittikçe daha da yavaşlamasından" korkuyorlar...

Ama korkunun ecele faydası yoktur. İnönü-ruzki TBKP'nin TSİP'le birleşmesi konusunda görüşlerin uyumlaşması ve Çarşaf Komünist parti anlayışındaki birleşiklik eğemen güçlerin uyku-larını daha bir kavratacaktır.

İşte tam da bu zamanda maddi ve moral dayanışma daha da gereklidir.

FAC'nin Rheinland-Pfalz aydaletinin bir yerinde ki parti örgütümüz (OLGUNLAŞAN BAŞAK) yaptığı çalışmalar sonunda elde ettiği 1000.-

(Bin) DM'li ileride yapmış olduğu maddi yardıma ek olarak gönderiyoruz.

Maddi ve moral dayanışmamız devam edecektir.

Selâm ve başarı
dileklerimizle

M. Feyzi

Değerli M. Feyzi yoldaş,

"Olgun Başak" parti örgütümüz adına yazdığınız mektupda dile getirdiğiniz duyguları ve düşünceleri yürekten paylaşıyoruz. Bu düşünceleri ve atılan adımları örnek bir parti çalışması olarak, değişik parti örgütlerine iletmek ve onların yararlanmalarına sunmak görevimizdir.

Çalışmalarınız ve ortaya çıkan sonuçları, Parti Organı Yeni Yol aracılığıyla kamuoyuna duyurulacaktır. Biz ayrıca, parti yönetimi olarak, bu çabalarınızdan ötürü size ve tüm yoldaşlarımıza teşekkürü bir borç biliyor, iletiyoruz.

Yoldaşça sevgi ve başarı dileklerimizle.

TBKP FABK

5 Ekim 1988

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VE YAYIN KURUMU
TÜSTAV

* - Paras!

Tamam amacıyla
ÖB'na! 19.3.89

TBKP FAC Bölge Komitesi'ne

28 Ocak cumartesi günü, bizim de üyesi bulunduğumuz Duisburg Türkiye İşçi Derneğinde, bu derneğin ve yine kentimizde faaliyet yürüten İşçi Kültür Derneği'nin birleşmesini konu eden bir toplantı yapıldı. Toplantıyı dernek Y. Kurulu düzenledi ve tek gündem maddeliydi. Bu toplantıya, sanırım dernek yönetiminin istemi üzerine olmalı, GDF genel sekreteri arkadaşımız da katıldı. Genel sekreter bizlere, GDF'nin göçmen örgütlerinin birleşme perspektifine bakış açısını anlattı. Bu bilgilendirme bizim için faydalı oldu, zira kendimizin de üyesi bulunduğumuz bir örgütün üst düzey yöneticisinin birlikle ilgili düşüncelerini öğrenmiş olduk.

Ama ne yazık ki, yine aynı sekreter arkadaşımız, hiçte gündemde yokken, bizim de yöneticisi bulunduğumuz TBKP ile ilgili, bize göre bazı ağır suçlamalarda bulundu. Bu dostumuz kendisinin de TBKP üyesi olduğunu belirtti. Bizim kanımız, genel sekreterin niyetinin TBKP'yi suçlamak ~~amacı taşımadığı~~ doğrultusundadır. En azından buna inanmak istiyoruz. Ama belirtmek isteriz ki, genel sekreterin şu aşağıda açıkladığı "olaylar" an, kullandığı ifadelerin neye hizmet amacıyla yapıldığını da bilmiyoruz.

Genel sekreter:

"Ben bir TBKP üyesiyim. Geçmişte ~~benim~~ Essen kentinde aynı dönemde TKP ~~parti~~ sekreterliği ve dernek başkanlığını birlikte yürüttüm. Ben bu dönemde tam bir mafya gibi çalıştım. Derneğin parasını istediğim gibi parti için harcadım ve partiye verdim. Bugün Krefeld'de akıl almaz yöntemlerle dernekten insanlar atılıyor. Eğer bugün dernekten üye atmakta böyle davranan insanların ellerinde olanakları olsa adamı asarlar. Bir yerde göçmen örgütünün ~~parası~~ 21 bin Mark parası örgütün değil, bir kişinin hesabında bulunmaktadır. Birçok yerde olduğu gibi burada da ilkesel bir sorun vardır. Önce bu sorun çözülmelidir."

Bunlar sekreterin konuşmalarının özetidir.

Tüm bu söylenenler, hem gündemde yok, hem de yeri değilken(çünkü kendisi de TBKP'nin üyesi olduğunu söylüyor, öyleyse bu ilkesel sorununu orada tartışıp, parti içinde ~~güçlü~~ kendi görüşünü güçlü kılmaya çalışmalıdır) bizleri parti yöneticileri olarak kaygılandırmaktadır. Tekrar belirtelim ki, biz bu dostumuzun iyi niyetinden kuşku duymuyoruz. Ne var ki, aşağıdaki sorularla bağlı olarak endişemizi de ifade etmek istiyoruz.

1. İyi niyet, açıklık, geçmişten ders çıkarma, özeleştiri ...adına ~~yapı-~~
~~lan~~ kullanılan bu yöntemin güçlü bir göçmen hareketinin yaratılmasına katkısı olacak mıdır ?
2. Bunun TBKP'nin politik faaliyetine, ^{yükseltecek} göçmen örgütlerinde çalışan ~~kad-~~
üyelerinin ve sempatizanlarının partiye olan güvenlerini artıracak mıdır, yoksa aksi bir etkisi olabilir mi ?

Bizim parti yönetiminden talebimiz, düşüncemizin netleşmesine yarayacak bu iki soruya yanıt vermesidir.

Tayfun Demir

Serter Yiğit

23 Şubat '89

Tayfun DEMİR ve
Serter YİĞİT yoldaşlara
BUIsburg

24.03.89

Değerli yoldaşlar,

23.02.89 tarihli mektubunuz Bölge Komitemizin örgüt bürosunda görüşüldü. Örgüt bürosunun bir örneğini Bölge Komitesi'ne de sunacağı görüşü, bu konuda şöyledir:

Partimiz uzunca bir zamandır yığın örgütlerine yönelik yaklaşımını değiştirme ve netleştirme çabası içerisinde. Yığın örgütlerine yaklaşım, program ve tüzükde net formüle edilmiştir ve biz bu yaklaşıma uygulamada kararlıyız. Ne var ki, teorik düzeyde netleştirdiğimiz bu yaklaşım, pratik uygulamada henüz netleşmemiş ve kimi eksikliklerimiz olmaktadır. Bunlar partimizin eksiklikleri olarak, sizin de belirttiğiniz gibi, parti içersinde tartışılıp, titiz bir yönlendirici faaliyetiyle giderilecek eksikliklerdir. Biz parti yönetimi olarak, bu yaklaşımın kendisini uygulamada da göstermesinin takipçisi olacağız.

Fakat partiyi ilgilendiren ve parti içersinde tartışılarak çözülecek olan bu sorunun, son günlerde uygun olmayan platformlarda da tartışıldığını ne yazık ki, izlemekteyiz. Bütün bu konularda, bölge komitemizin yaptığı değerlendirme ve bu alanda alınacak önlemler, önümüzdeki günlerde parti örgütlerimize iletilecek, ilgili yoldaşlarla bir genel toplantı yapılacaktır. Tüm yoldaşlarımızın bu değerlendirme sonucu ortaya konacak olan tavrı dikkate alarak hareket etmeleri, yaklaşımın uygulamada da netleşmesi ve sorunun çözümünde etkili olacağı inancını taşıyoruz.

Yoldaşça selamlarımızla

Bölge Komitesi
Örgüt Bürosu

Türütme ye! ✓

BK'nin 6-7 arası tarihli oturumunda ele alındı!

20.04.89

* Verilen Yant: BK Dosyasında!

FAC. Bölge Komitesine.

Değerli yoldaşlar.

Partimizin bir bütün olarak yeni düşünce ve yenilenmeyi tartıştığı bu zorlu dönemde sorunlu bulunduğum bölgede özellikle Hamburg parti yönetimi ve kimi diğer örgütler satışında başta bölge komitesi olmak üzere üst organların yenilenmenin önünde engel olarak gösterilmektedir.

Bu durum özellikle Konferansımızdan sonra açık bir dille belirtiliyor. ancak bu belirlemeyi yani kim yenilikçi kim estetikçi tartışmasını aklıya uygun olarak, tartışılmasını sağlamaya benim tek başıma sağlama becerilerim yetmemektedir.

Buna kimi değişik etkenleride eklediyim. Zaman da daha zor bir duruma girilmiş - buluyoruz. Tartışma dedi kodu her düzeyden yöneticilere akaret boyutlarına ulaşmıştır. Tüm ayrıntıları ile deyinemediğim sorunlara baktığımızda.

Yukarıda belirttiğim gibi satışında bölge Komitesi ve diğer organların engel teşkil etmesi olgusundan hareketle.

Bölge Komitesinden ayrılmayı uygun buldum. Gerekenin yapılmasını rica ediyorum N. Özcan

*. MK'a iletildi!

Hamburg, 10.5.1989

Türkiye Birleşik Komünist Partisi
Merkez Komitesi'ne

Konu: TBKP Hamburg Semt Ögütünün 4 Haziran 1989'da
Olağanüstü Konferansa gitmesi

Değerli yoldaşlar,

Kasım ayında yaptığımız Olağan Konferansımızdan bu yana seçilen 6 SK üyesinden (5 asıl 1 yedek) 3'ünün SK'dan ayrılması sonucu TBKP Hamburg Semt Komitesi, 4 Haziran 1989 günü Olağanüstü Semt Konferansını toplamayı oybirliğiyle kararlaştırmıştır. Hamburg Semt Komitesi olarak, tüzüksel bir zorunluluk olmadığından hareket ederek görevde kalmayı yararlı görmüyoruz.

Örgütümüzde kişisel anlaşmazlıklara dayanan ciddi sorunlarımız vardır. Demokrasi kültüründe gerilik, politik düzey düşüklüğü, perspektifsizlik, karşımıza çıkan yeni sorunları kavrama yetersizliği, tartışmaları kişisel sürtüşme düzeyine düşürmektedir.

Semt Komitemiz bugünkü yapısıyla bu sorunların çözümüne katkıda bulunabilme olanığına sahip değildir. Sorunlarımızın çözümünde birleştirici bir SK'nın seçilmesi atılacak en önemli adımlardan biridir.

Bugün içinde bulunduğumuz ortamdan çıkma yönünde olumlu adımlar atmaktayız. Kimi yoldaşlar arasındaki diyalog kopukluğu, karşılıklı tavır almaları bir bir aşıyoruz. Semt Konferansımızın bu süreçte belirleyici bir katkısı olacağından yola çıkarak, kararımızı onayınıza sunuyoruz.

Yoldaşça selamlarımızla

TBKP Hamburg Semt Komitesi a.

Ahmet Akarsu (Sekreter)

* - BK Üyelerine: Bu öneriyi dikkate almak
ve bir girişim yapmak gere-
kir. Bu nedenle düşünceleri-
nizi lütfen telefonla bildirin!
D.

Hamburg, 11.5.1989

Türkiye Birleşik Komünist Partisi
FAC Bölge Komitesi'ne

Değerli yoldaşlar,

Mete Kartal yoldaşın Bölge Komitesi'nden ayrıldığını öğren-
dik. Kendisi ayrılma nedeni olarak görevinin üstesinden ge-
lemediğini, temsil ettiği Kuzey Bölgesinden yeterli destek
ve yardım alamadığını söylemektedir.

Mete Kartal yoldaşımızı uzun yıllardır tanıyoruz. Bu yol-
daşımız üstlendiği görevi yerine getirebilecek niteliktedir
ve bunu defalarca kanıtlamıştır. Ne var ki zor bir dönemden
geçiyoruz ve hepimiz olağanüstü bir şekilde zorlanıyoruz.
Bu, bizlerin birbirimize daha fazla kenetlenmemizi, birbi-
rimize daha güçlü destek olmamızı, birbirimizi daha iyi an-
lamamızı gerektiriyor. Bu konuda hepimizin eksik kaldığı bir
gerçektir. Önümüze çıkan sorunları hiçbir yoldaş, hiçbir or-
gan tek başına çözemez.

Mete Kartal yoldaşın BK'den ayrılmasını bu nedenlerle anla-
makla birlikte doğru bulmuyoruz. Kendisi ile bir kez daha
görüşülmeli, kararını gözden geçirmesi rica edilmelidir.
Yoldaşımızın karşı karşıya bulunduğu sorunların - ki bunlar
hepimizin ortak sorunudur - çözümünde payımıza düşeni yap-
maya hazırız.

Yoldaşça selamlarımızla

TBKP Hamburg Semt Komitesi a.

Ahmet Akarsu

Tutarıdalı öneriyi Örgüt Sekreterleriyle yapılan
toplantıda şu yoldaşlar da desteklediler.

Bremen : Mustafa Orakoğlu
Hannover : Osman Koç
Lübeck : Necati Bakır
Oldenburg : Hayrullah Tiyekili

* - Bremerhafen toplantıya
Katılmamıştı!

KREFELD'e

Değerli yoldaş,

Uzun zamanadır aksayan görüşmemizi gerçekleştirmek, önümüzdeki sürece ilişkin politik faaliyetimizi ilgilendiren kimi konulara açıklık getirmek amacıyla;

1 EYLÜL CUMA AKŞAMI,
Saat 19⁰⁰'da, Duisburg Moltke Str. 45'de bir araya gelmeyi öneriyorum.

Tarih sana uygun gelmiyorsa haber vermeni rica ediyorum.

Selamlar,

Raif Türlümen

15.08.89

Timur Turgay
Stormstr. 56
5900 Siegen

Tel.: 0271/87922
İşyeri " /338662

01.10.1989

An Herrn
Raif TÜRKMEN
Moltkestr. 45
4100 Duisburg

Değerli Raif Yoldaş,

28.09.1989 tarihli yazınızı aldım.

Davetinize teşekkür ederim. Ancak ilişkide gönderdiğim oy pusulası örneğinde de görülebileceği gibi 08.10.89'da yapılacak olan Yabancılar Meclisi seçimlerine katılıyorum; seçim arefesinde bölgemde bulunmak zorundayım.

Bu nedenle 07.10.89'da Duisburg'a gelemeyeceğim. Ancak size de uygun düşerse 13, 14 ya da 15 Ekim günlerinden birinde sizi (veya sizleri) Siegen'de misafir etmeye hazırım. Telefonla bir haber verebilirseniz memnun olacağım.

Selamlarımla

Eki: Oy pusulası örneği

* Kendisiyle görüşülüp,
13.10.89 tarihine randevu
yapıldı!

İK

Sözlü yanıt verildi!
18.09.89 Ek.

TBKP-FAC-Bölge Komitesine

Değerli Yoldaşlar;

Bildiğiniz gibi şehrimizde; "DA-Göçmen-ler Girişimi" adıyla bir girişim var. Bunun oluşmasında ve bu güne değin gelmesinde, biriminizin desteği ile inisiyati elinde tutan genç bir yoldaşımız dışında diğer sol'danda (hemen hemen hepsi öğrenci) insanlar var.

Girişim içerisinde yer alan iki genç arkadaşta birisi TH'linin son sınıfında ve Türk-Sovyet ilişkileri üzerine tez hazırlayacak. Bu konuda en güvenilir kaynağın bizde olduğunu düşünerek yardım istedi. Bu anlamda; eğer elinizde Ulusal-Kurtuluş savaşından bu güne kadar olan Türk-Sovyet ilişkilerine ait bilgi, doküman yada kitap var ise en kısa zamanda bana postalamasını isterim. Bu kolaylığı ona sağlanmasını, zaten bize eskiden beri var olan sempatisini artıracaktır. Bizim olanağımızın kısıtlı olduğu için böylelikle bir yardımı sizden talep ediyorum.

Yine aynı okulda öğrenci olan ikincisi de; "Türkiyede Sendikal Hareketler" üzerine TH'dan iki Profesöründe girişimiyle bir Sempozyum düzenleyecek.

Bunun içinde DISK'ten bir kişiye ihtiyaç var. Bu kişiyi biz burdan ayarladık, yoldaşımız Bahattar Erkul. Mahir aynı komite ile ilgili DISK davasına bakan bir Avukat'a (Türkiye'den) da mutlaka ihtiyaç var.

Bunun için en kısa zamanda (tanınmış olmasıyla) bir DISK' Avukatının (ileride tam belirlenecek bir tarih için) Kasım yada Aralık ayın-

da yapılacak olan Sempozyum için şimdiden
ayarlarması gerekiyor. Bu konunun tüm olanakla-
rı kullanacağına hiç kuşku yok. Bizim sağla-
yacağımız olanaklar bazı çevrelere "Her konuda
deneyimli ve becerikli insanlar" in'a'mı verecektir,
bu anlamda partimizin saygınlığı artacaktır. Çünkü
Sempozyuma Almanya düzeyinde birçok Üniversite
ve Profesör, TV, Basın-yayın vs. davetlidir.

Türk-Sovyet ilişkilerine ilişkin doküman
tenisinde ve Sempozyum için bir DİSK Avukatının
Kasım ya da Aralık ayında buraya gelişinin sağlanmasın-
da bize yapacağınız yardıma şimdiden teşekkür
ederiz.

Bana bu konularda gerekli bilgile-
ri en kısa sürede iletirseniz sevinirim.

Komünist Selamlarla.

Cihan Aslan
DA-Parti Basın Sekreteri

10.09.89

Sözlü bilgi iletildi!

18.09.89

E.K.

TBKP-FAC-Bölge Komitesine

Değerli Yoldaşlar;

Şehrimizde; dışımızdaki solunda katla
cağı ortaklaşa bir Panel düzenlenecektir. Bunu birim
olarak yine biz onurlayacağız. Dışımızdaki Sol örgüt
ve Partiler bu Panelde Merkezi düzeyden resmi
temsilcilerle temsil edilecekler. Bunun için onların bizden
istediği bizimde Merkezi bir yetkili temsilcinin katılması!

Buradan hareketle benim isteyim; sizlerin
aracılığıyla bir yetkili Yoldaşın TBKP' sözcüsü olarak tesbit
edilip ayarlanması ve bize en kısa zamanda bildirilmesidir.

* Panel 14-Ekim saat 15⁰⁰'de Technische
Hochschule (T.H)'de yapılacaktır.

Panelin konusu;

- Türkiyede Sosyalist Devrim
- Yurt dışında Sosyalist Solun Örgütlenmesi ve
çalışması' dır.

Gelecek Yoldaşın bu konularda çok iyi ha-
zırlanması ve mutlaka, kesin kas Merkezi düzeyden
popüler bir yoldaşımızın resmen partimiz adına katılı-
mının sağlanması bizim acımızdan zorunludur.

Panelde katılacak Parti ve Örgütler;

TBKP, TKEP, TKP/B, Dev-Yol, Dev-Sol, TDKP,
Ekim, Dev-Partizan' dır.

Bu örgüt ve Partiler göz önünde bu-
lunduğunda konunun önemi bir kez daha artıyor.

Şehrimizde Türkiye Solunun birliği
için dahada yakınlaşmayı sağlayacağına inandığım

bu Panel'e bizim kadar sizlerde değer vereceğine inanıyor, şimdiden belirtilen tarihten önce bir Yol-
daşımızın hazırlanması için girişim yapacağınızı umuyo-
rum. Bize duyulan sempatinin (politik anlamda) daha da
güçleneceğini göz önünde bulundurup, ona göre yardım
etmenizi bekliyorum.

Bu yazıma en kısa sürede içersinde
yanıt vermenizi bekler, yoldoşçe selamlarımı
iletirim.

Cihan Aslan
DA-Parti - Birim Sekreteri
10.09.89

Bk adına Sekreter
yoldaş tarafından yanıtlandı!
12.10.89

FAC BÖLGE KOMİTESİ' KANALIYLA

TBKP BADEN-WÜRTTEMBERG 2. KONFERANSINDA ALINAN KARARLAR :

1. ÜYELİK ÖDENTİLERİ ÜZERİNE MK'NE ÖNERİ :

MK Parti üyelerinin üyelik ödentilerini %3 olarak belirlemiştir. Parti üyelerimiz genellikle aktif komünistlerdir. Parti üyeliğinin yanında sendika, dernek, çeşitli Alman ve türkiyeli kuruluşlara üyedir. Birçok yayın organının abonesi olduğu gibi, dağıtıcısıdır. Partimizin ve demokratik kuruluşların eylemlerinin destekçisi, katılımcısıdır. Partilerimiz üzerindeki maddi yük fazladır. Ayrıca yığınsal bir parti olmak isteyen TBKP'nin de üyelik ödentisi bu düzeyde olamaz. MK'ne üyelik ödentisinin % 2 (Net ücret üzerinden) olmasını öneriyoruz.

(Mustafa Terzioğlu'nun lehte, Metin Servet Pozan'ın alehte görüş belirtmelerinden sonra oy çokluğu ile kabul edilmiştir.)

2. BW'İN İL OLMASI İÇİN KARAR ÖNERİSİ :

Bugüne kadar birçok başvurumuza rağmen BW eyaletinin tanımlanması olamamıştır. Bu karışıklık ve düzensizliğin bir son bulması gerekiyor. 49 parti üyesi (Ki bu sayı Konferans'ta 51 e yükselmiştir.), 8 TPÖ, 30 kasa-ba ve kenti yöneten iki TPÖ arasındaki mesafenin 300 km'den fazla olduğu BW Komitesi il statüsünde çalışmalıdır, ya da dağıtılmalıdır. Bu durumda olan bazı bölgelerin durumuna uygun örgütlenmelerin yapılabilmesi ve il statüsü kazandırılması için FAC Bölge Komitesi gerekçeyle birlikte açıklamakta yetkilenmelidir. Ülke Bölge Komitesi kararıyla kurulan ve il statüsü tanınan yerel örgütler, Ülke Komitelerine göre bağlı olarak çalışmalarını sürdürmelidirler.

(Oyçokluğu ile kabul edilmiştir.)

Yukarıdaki her iki kararınızı lütfen
en kısa zamanda iletiniz.

B.W. Komitesi a.

M. Beşirpazı

Mustafa Bozturgut
Baden-Württemberg Örgütleri
Üst Komite Sekreteri

12.10.89

Değerli Mustafa yoldaş,

Mektubun elimize ulaştı. Baden-Württemberg örgütlerimizin Konferansında alınan kararlardan 1 ve 2 numaralı olanların, Bölge Komitesi kanalıyla Merkez Komitesine ulaştırılması isteminize ilişkin düşüncemiz şudur:

Baden-Württemberg Konferansından bize ulaşan bilgilere göre, Konferansınız 1 ve 2 numaralı kararları TBKP FAC Bölge Konferansında Merkez Komitesine öneri yapmak amacıyla tartışmaya açmak için almıştır. Gerek üyelik ödentileri ve gerekse parti örgütlerinin tanımlanmaları sorunu genel sorunlar olduğundan, Bölge Konferansında tartışılmaya ihtiyaç duyulmaktadır. Bu tartışmalar sonucu alınacak kararlar ise, FAC Bölge Örgütünün kararları olarak MK'ne iletilecektir.

Kararlar süreci böyle ele alınmadığında MK bize; "Baden-Württemberg örgütünüzün bu kararları konusunda Bölge örgütü ne düşünüyor?" sorusunu yöneltecektir. Kısaca biz, kararlarınızın önce Bölge Konferansında tartışılmasını uygun görüyoruz. Bu görüşümüzle hemfikirseniz, Konferansa katılacak delegele-ri B-W Konferansının kararlarını savunmak amacıyla hazırlamalısınız. Şayet hemfikir değil ve isteminizde ısrarlıysanız, kararlarınızı MK'ne ulaştıracağız. Bu konuda yanıtınızı bekliyoruz.

Değerli mustafa yoldaş,

Seçilen ve kendi arasında işbölümünü gerçekleştiren Üst Komite'deki yoldaşlarımızı kutluyor, parti örgütümüze çalışmalarında üstün başarılar diliyoruz.

BÖLGE KOMİTESİ adına
Sekreter Ziya GÜLER

①

Demokrasi kurultayı
düzenleme komitesine,

İlim, 25. Nisan 1989
F. Almanya

Sayın Baylar:

Ben Mustafa Bozturgut Sakaryalıyım. 1980 den bu yana F. Almanyada siyasi mülteci olarak yaşıyorum. 1980 öncesi öğrenimi yarıda kalmış 13,14 yıllık emekleri heba olmuş bir insanım. Birçok acılarla 10 yıldır yaşadığım bu ülkede yaşamımı yeniden tanzim ettim. işçi olarak geçimimi sağlıyorum.

Bu mektubu yazmamın nedeni aileme, çocuklarıma ülkem ve demokrasiye olan saygımdan ötürüdür. Benim durumumda olan binlerce insan ülkem kandan yaralarından biridir. Bu yarainda sarılması gerekir. Ben kendi adıma eğitimimi tamamlama fırsatının yanında herhangi bir maddi talepte bulunmuyorum. Bütün kayıplarına rağmen.

1980 den sonra hakkımda atılan dedikodu, iftira ve davalara karşı doğduğum topraklarda özgürce kendimi savunmak istiyorum.

Ben yaşamım boyunca kimseyi öldürmedim. Yaralamadım, zarar vermedim. Hırsızlığı sadece çocuklukta komşu bahçesinden elma çalarak yaptım. Kimsenin namusuna göz koymadım.

Ülkemi en az kendini bu ülkenin sahibiyim gibi görenler kadar severim. Her ülkeyi ve milleti de severim ancak; Türkiye ve halkım benim için ösitlelerin arasında ılıktır. Hiçbir millete karşı kör bir öfkem yoktur.

Bütün bunlara rağmen bizi 10 yıldır sürgünde tutmanın hiçbir hukuksal ve mantıksal gerekçesi yoktur olsa olsa gerekçeler politiktir.

② yani komünist olmak.

Evet ben bir komünisttim ve fikrimi doğru bulur olduğum. Ülkemin başı dik, dört başı mağmur olmasını sağlamak tek başlarına komünistlerin sağlayabileceği elbette gerçekçi değildir. Ancak Fikirlerimiz ve katkılarımız olmaksızında bunun gerçekleşemeyeceğinin şahidi komünistlerin varlığıyla atbaşı giden beyhubeyunca Cumhuriyet tarihidir.

Komünistleri ezerekte demokrasinin kurulamayacağını hepimiz yaşıyarak gördük. Pılav lapa olmuştur. Tekrar denemenin faydası yoktur.

Politikada merhametin olmadığını bilen birisiyim. Ne var ki politikacıya karşı merhametsizlik. Siyasi yaşamımızdan sökülüp atılması gereken ilkel bir yöntemdir. Bu kafayla demokrasiye varılmaz varılsa varılsa başka, başka yerlere varılır.

Velhasıl ben bana yabancı topraklarda değil doğup büyüdüğüm topraklarda özgürce yaşamak istiyorum. Bu hak herkes için yaşamaya gözlerini açtığı andan itibaren elde ettiği kimsenin el süremeyeceği en kutsal haklardan olduğu kanısı bende fikri sabittir. Başka ülkelerin çok görmediği bu hakkı ülkem benden esirgeyemez. Esirgememeli.

Sonuç olarak: işkence ve başka riskleri göze alarak ülkeye dönen arkadaşları saygıyla karşılıyorum. Fakat binlerce siyasi mültecinin dönmelerinin koşulları yasal ve psikolojik olarak yaratılmalıdır.

Demokrasi kurultayı inanıyorum ki gündeminin bir kısmını siyasi mültecilere ayıracaktır. Adaletin ve vicdanın sığınacağı alaya ve ayaklar altına alındığı yerde ne özgürlük ne de Demokrasi olabilir.

Bazarılar diler saygılar sunarım.

Mustafa Bozturgut Sonnenhalde 86 7900 Ulm / F. Almanya
tel: 0731/51272

Muslum Guler
Homburger str.11
4150 KREFELD
Tel:71 17 10

Değerli Umit Arkadaş...

Bu mektubumu aldığın zaman neler hissedeceğini şu an tahmin etmekte zorluk çektiğimi söyleyerek mektubuma başlamak istiyorum. Zorluk çekmemde, mektubumla, varmak istediğim amaca ulaşip ulaşmayacağım konusunda bir endişede duymama neden oluyor. Bu endişelerimi gidermek içinde, böylesine bir mektuba neden olan düşüncelerimden kısaca bahsetmek istiyorum.

Böylesi bir mektubu yazamamanın sıkıntısını uzunca bir süredir yaşamaktayım. Sıkıntısını çektiğim konularında başında anlaşılamamak endişesi gelmekteydi. Bu konu temeldi ve herşey bununla bağlıydı. Şu anda bu konuda endişelerimin olmadığını söylersem, yalan söylemiş olurum. Son bölge konferansında parti yönetimine seçilmeniz, bu yönde duyduğum endişelerimin önemli bir bölümünü giderdiğinide belirtmek istiyorum. Bu yeni durumun, uzunca bir zamandır, düşünöpte yazamadığım mektubum içinde olumlu bir koşul yarattı. Buda sorunlara "tarafı" değil çözeni açısından bakmayı koşullandıracağı içinde birbirimizi, daha rahat anlayacağımızı düşünüyorum.

Böylesi bir mektubu bu gün yazmamın diğer bir nedenide bulunmakta. Buda bölgemizde uzunca bir süredir yaşaya geldiğimiz sorunların varlığı aşamadır. Gelineen noktada, süreçte yaşadığımız olayların bizlere bir, ara değerlendirme yapacak kadar birikimide sağladığı görüşündeyim. Sorunun açtığı yaraların derinliğine bakıp, sonucu keçi boynuzundan bal yapma örneğine benzetebilirsin, bu düşüncenede katılıyorum.

Bir üçüncü neden olarakta partimizin içerisinde bulunduğu bir tartışma sürecini söyleye bilirim. Bu tartışma konusunun bölgede yaşadığımız sorunun içeriğini doldurmayada katkısı olduğu inancındayım. Bu tartışma temelinde sorun yeniden bir irdelemeye tabii tutulabilir. Bu da sorunu bugüne kadar olandan tümüyle farklı bir zemine çeker. Bu da olumludur. GDF kurultayı ile başlayan tartışmaların deneyimleri, bizlerin yaşadığı olayların farklı yanlarının görülmesine, daha tam sonuçlar çıkarmamızda yardımcı olacaktır.

Tüm bunlardan sonra şöyle bir soru sorabilirsin. Ya da ikimizde tanıyan dostlarımız böyle bir olayı duyduklarında sorabilirler. İkimizde aynı şehirde oturmamıza, aynı örgüte üye olmamıza karşın iletişimde neden mektup aracını seçtiğimizi. Nedeni her ne olursa olsun açıklamakta güçlük çekeceğimiz ortadadır. Kendimi savunma olarak almazsan, benim açımdan önemli gördüğüm iki noktayı belirtmek istiyorum. Birincisi beni uz-en, Uzerinde defalarcada düşünmeme neden olan bir olay oldu. Hissi olarak etkisinde tam kurtulabildimmi? sorusuna ise bugün bile tam evet yanıtını veremiyorum. Yaşadığım olayı iki yanı ile algılamaktayım. Birinci yanı, benim cenaze töreninde bile bulunmamamı istemen. Bu olayın duygusal yanını oluşturmakta. İkinci yanı ise, bu mesajını FAC parti

yöre sekreterinde duymam oldu. Bu da olayın üzerinde defalarca düşünme neden olan yanıdır.

İletişimde mektup aracını seçmemin ikinci bir nedenide bulunmaktadır. Bu da parti örgütümüzün sizinle yüz yüze görüşme istemimize olumlu yanıt alamayışımızdır. Bu görüşme gerçekleşebilseydi, bu düşüncelerimi orada, yoldaşlarımın yanında dile getirme fırsatını bulacaktım. Bu da olmadı. Bu iki noktada aşılmasının olanakları bulunabilirmiydi, şu an bilemiyorum.

Bu noktada farklı bir endişemide dile getirmek istiyorum. O kadar çok ortak yaşadığımız, olay, sorun, yaklaşım var ki, bunları yazı diliyle anlatmakta güçlük çekeceğimi sanmaktayım. Yazı yazma konusunda hep ya-
kindiğimde bilirsiniz. Bu mektubumda düşündüklerimi en anlaşılır bir biçimde ifade etmeye çalışacağım. Yazılı iletişimlerin tekrar tekrar okunduğu içinde yazım diline özellikle özen göstermeye çalışacağım. Bu konudaki düşüncelerimi bilmenize karşın, açmak ihtiyacını hissetmekteyim. İletişimlerde insanların içerisinde bulundukları psikolojik ortamın önemli olduğu konusunda sanırım hem fikirizdir. Sözlü iletişim de bu ortamı izleye bildiğin için algılama farklı olabilmektedir. Çoğu kez dostlarımızla sinirli oldukları durumlarda karşı karşıya gelmişizdir, ama anlayışlıda davranmışızdır. İçinde bulunduğu o anı düşünerek anlayışla bile karşıladığımız bir gerçektir. Bizler arasındada bu tür olguların yaşandığına birlikte tanık olmuşuzdur.

Yazılı iletişimlerde ise bu durumun, çok farklı bir biçimde yansıdığı görüşüneyim. Yazılı iletişimlerin farklı özelliği şuradan gelmektedir. Yazılanların farklı insanlarda, farklı zamanlarda ve farklı ortamlarda okuna bilmesidir. Yazı okunduğunda, yazanın bulunduğu ortamı anlamaya çalışmak mümkündür. Ama bununda, ikinci planda kalması ve tahminden öteye gidemeyeceğide açıktır. Böyle olduğundan dolayıda, yazılı iletişimlerde kullanılan dilin önemli olduğu kanısındayım. Söz konusu yazılı iletim, iki insan, yada örgütlerde organlar arasında olacaksa dikkatin dahada artması gerekeceği inancını taşıyorum. Bu tür yazışmalarda olması gereken bir iki noktayıda şöyle düşünüyorum ; Birincisi bu tür yazılar somut olaylara ve yaklaşımlara dayandırılmalıdır. Çünkü farklı bir yerde oturan insanında sonuç çıkarabilmesi gerekmektedir. Kişi yada kişilerin (organlar arası olanda) hedef alınma noktası öne çıkmamalıdır. Olaylar, belgeler, yaklaşımlar öne çıkarılıp, sorumlusu (kişi yada organ) bunlara bağlı olarak gündeme getirilmelidir. Ters durumda, iletişim yerine gerilim yaratacağıda açıktır. Gerilim psikolojisinin ise olayları yeterince açıklamaya yetmeyeceğine, bir çok kez yaşayarak tanık olmuşuzdur. Böyle bir psikolojinin yazılı bir metinde yansması ise daha olumsuz bir nokta oluşturmaktadır. Çünkü her okunuşunda insanların, yeniden yeniden gerilmelerine neden oluyor. Bununda, sorunları bırakalım çözmeyi, dahada büyümesine, kalıcı olmasına yada, yeni biçimler almasına neden olacağı ortadadır. Böyle bir psikolojinin süreci uzadığında, geri dönülmez süreçte kendiliğinde başlayacaktır.

Yazılı iletişimin, sözlüye göre çok önemli bir yanınında olduğu kanısındayım, O da yazıyı yazan içindir. Yazdığı yazının içeriğini, yaşamın doğrulayıp, doğrulamadığını görebilme olanağı vardır. Bir belge niteliği taşır. Çünkü olayların gelişimi, sözlü tavırların içeriğini ve biçimini değiştirebilir. "Öyle demedim, şöyle dedim." "Öyle demekle bende

bunu demek istemiştım." yada " yanlış anlamışsın" der ve biter. Bu noktada yapacağın tartışmanın, içeriğini doldurmaya her kalktığında, daha büyük bir açmazla karşı karşıya kalınacağı bir gerçektir. Bu temelde bir tartışma bir de, iki kişi arasında oluyorsa, sonucun çatışma olması kaçınılmazdır. Böyle bir tartışmada üçüncü kişilere ise birilerinden yana" taraf" olmaktan başka seçenek kalmaz. "Taraf" olmanın ölçütü olaya, çıkarlara göre, değişecektir. Bu temelde bir tartışmaya her taraf olanın, kaçınılmaz olan çatışmanın zamanında kısaltacaktır. Bu nedenlerden dolayıda, sözlü iletişimlerin belge olabilmesi için birden çok tanığının olması zorunludur. Örgütsel yaşamda ise ancak organlarda dile getirilen görüşlerin, önerilerin, yaklaşımların bir kanıt değeri vardır.

Tüm bu bildiğiniz konuları yeniden hatırlatmakla amacım siz değil, kendimdir. Mektubumda bu noktalara düşmemek, daha dikkatli davranmam içindir. Partimizdeki açıklık politikasındada ben bunu anlamaktayım. Parti basınımızda bu içerikte yoksun olan her tartışmayada tepki duymuşumdur. Örneklerini de yeniden sayabilirim. Tepkilerime organlardaki yoldaşlarımda, sizde bir çok kez tanık olmuşsunuzdur. Bunlardan bahsetmeme bir neden daha bulunmakta. O da sizinle bölgemizde parti içerisinde yaşadığımız sorunları tartışma iseğimidir. Temel olarakta ikimizinde parti üyesi, komünist olmasını almaktayım. Çünkü şu an ikimizinde konumu parti içerisinde değişmiştir. Son bölge konferansında sizin B. Komitesine seçildiğinizi, orada olduğum için bilmekteyim. Benim durumumdaki değişimi ise bilmediğinizden yola çıkarak açıklamakta yarar görmekteyim. Şu an Krefeld parti örgütünün sekreteri değilim. son konferansımızda aday olmadım, olmayıda düşünmemekteyim. Başka aday olmadığı için geçici olarak bu görevi şu an sürdürmekteyim. Bu geçiciliğin en son sınırı olarakta kafamda mart ortasını bulundurmaktayım. Aday olmayışımın nedeni ise sorunlara ve çözümüne yönelik üst örgütle aynı noktada buluşamayışımıdır. Farklı yaklaşımların nerelerde kaynaklandığını ve neler olduğunu tartışmamızın sonunda çıkaracağını bildiğimden burada ayrıca belirtmeyi gereksiz görmekteyim.

Yaklaşım farklılığının daha net anlaşıla bilmesi için, denetim kurulu adına sizin imzanızla gelen, 30/5/88 tarihli bir yazınıza değinme gereğini duymaktayım.

Yazınızın içeriğinde, tanık olduğum bazı olayların bulunması, bunlar üzerine görüşlerimi belirtme gereğini hissettirdi.

Yazınızı bir kaç kez tekrar, tekrar okudum. Bununlada kalmayıp okuyanların görüşlerini de dinledim. Bu yazınızla, varmak istediğiniz amacı şu an bile kavramakta güçlük çektiğimi bilmenizi isterim. Yazınızda sizin dışınızda okuyan herkesin, kendisini olumsuz bir olayın içinde bulması mümkün. İddialar, olaylar, kanıt gösterilerek yapılamadığı için böylesi bir durumda kaçınılmaz olmuştur. Yazınızda yer alan iddiaların, bu biçimiyle, sizinle oturup kalkan herkes zan altında kalmıştır.

Yazınızda birilerini "akıl hocalığı" ile suçluyorsunuz. Hakkında bu kadar kesin ve emin konuştuğunuz insanların isimleri verilseydi, daha doğru bir tartışma olurdu. Böylecede herkesin kendisini zan altında görmesi önlenebilirdi. Akıl hocalığını belge ve tanıklara dayandırmadığınız içinde, bu deyimle bağlı göstermeye kalktığınız, her olay bir zorlama ol-

maktan kurtulamamış. Akıl hocalarına vurgu çok fazla yapılmış, zorlamalar adeta bir senaryo bütünlüğünde burunmuş. sizin olumsuz gördüğünüz insanlarında güçleri, etkinlikleri, olumsuz noktasında, hayal derecesinde abartılmış. Yazınızın bu yanı, "akıl hocalarının" dışında tüm insanları "zavallı", "iradelerini kullanamayan" varlıklar durumuna düşürmüştü. Yazınıza yansıyan gerilim psikolojisini ise görmemek elde değil. Yazınızda olayları belge ve tanıklara dayandırmayışınız, bu nitelikte olmayan bilgi ve enferyasyonların, bu gerilimi yarattığı izlenimini bende doğuruyor. Politik kişiliğimi bir yana bırakarak yazınızı okuduğumda, bu çok genel sonuçları çıkarmam mümkün.

Yazınızı, komünistlerin, komünistleri suçladığı noktası ile ele almayı ise kendime yedirememekteyim. Duygularım ve inançlarım hep beni bu noktada uzaklaştırmaya zorluyor. Çünkü o zaman kafamdaki parti dahada silikleşecek, idaallemim, umutlarım benden dahada uzaklaşacak. Nesnel durumunda ne yazık ki bu olduğunda söylemek gerek. Sorun benim için "bu nesnel durumu kabullenme" sorunudur.

Bu noktada, yazınızla ilgili parti örgütümüzün yaklaşımında belirtmekte yarar görmekteyim. Parti örgütümüz böylesine bir talihsiz yazının geleceğini bilmekteydi. Beklediğimizin gerçekleşmesi ise bizde, hayret ve tepki uyandırmadı. Yazınızla birlikte gündemimize, bunu önleyemiyen üst örgütün durumu geldi. Çünkü biz 23 nisan 88 tarihli yazınızda soruna yaklaşım biçiminizi doğru olmadığımızı böylesi bir sonucada kaçınılmaz varacağını F. Almanya Yöre sekreterine bildirmiştik. Yazınızın bir kopyasının da alan bir yoldaş, benim yanımda Y. sekreterine iletti. İletirken de söylediğimiz, "Parti konusunda sınır tanımayan bir dedikodu furçası ortalıkta dolaşıyor, bu yoldaşlarında bundan etkilene bileceği idi" sizinle görüşecekti. Yöre etkilendiğine göre sizlerin etkilenmesi olası değildi. Çünkü iddialar en uç noktada yapıliyordu. 3/4 ünü bir kenara bıraksan 1/4 yeterli olabilmekteydi. Y. sekreterinin sizinle görüşmesini istememizde bundandı. Çünkü Yöre ile yapılan ortak toplantıda, bu iddiaların raporda gösterilen tanıklarında ordaydı. Olayların raporda nasıl kendisine yabancılaştırıldığını, Y. sekreteri ve başka bir yoldaş gördüler. Bunları da size anlatacaklarını umarak bu konunun, sizinle görüşülmesini istedik. Sizin esas mektup geldikten sonra birkez daha Y. sekreteriyle birlikte bir toplantı yaptık. Yoldaşlardan biri, uç kez bir sorusunu değişik biçimde sordu. O da sizinle görüşülüp, görüşülmediği sorusuydu. Üçüncüsünde çok kısa bir yanıt aldık, daha görüşemedim. Bunun üzerine sizinle parti örgütü olarak görüşmek istediğimizi, bunun koşullarının yaratılmasını ilettik. Bir sürede bekledik. Daha sonraki bir toplantımızda ise size parti örgütü olarak konuşma önerisini bizim yapmamız konusunda karar aldık. Hatırlarsın bir yoldaşımız termin için size telefonda etti. Yanıtınızın olumsuz olduğunu belirttikten sonra organdaki yoldaşlarada hitaben "bu görevi niçin bana verdiniz" diyerekte bize sitem etti. Nedeninide açıklamadı. Bundan epeyce bir süre sonrada Y. Sekreteri yoldaşla konuştuğumuzda bu sorun gündeme geldi. Cenaze olayında öğrenmiş oldum. Bu konu Parti örgütümüzün son konferans kararında yansıtıldı. Elinize geçmediği düşüncesiyle ekte bir kopyasını da gönderiyorum. Şu anda parti örgütümüzün bu önerisinin yapılmasının gerekliliğine ben şahsen inanmaktayım. Sana parti içi soruna yaklaşımımız konusunda daha net bilgi edinebilmen için bir-iki yazışmanında kopyasını göndermek istiyorum. Bunların orji-

nallerini ise partinin arşivinde bulman mümkün.

Bu belgeleri sana göndermekle neyi amaçlamaktayım onuda biraz açmak istiyorum. Parti örgütümüz bölgedeki "sorunun" içeriğini farklı bir biçimde doldurmaktadır. Partiye yazılan ve bu gün kahvelerde topladığımız raporun içeriği gündemimizde kalktı. Gönderdiğim belgelerdede okuyuca bu durumu sende göreceksin. Parti örgütümüz bu "olayda" bahsederken yazanın, yada söyleyenin yanlışlığını "ispat" yönelmemektedir. Partimizde yaşanan, sorunların çözümüne yönelik yanlış anlayışlar p. örgütümüzün gündeminde değildir. Ayrıca P. örgütümüz, p. örgütüyle sorunu olan yoldaşların istemeyerek geldikleri bu noktada sorumlusunun, P. Üst organı olduğu kanısındadır. Parti örgütüne bağlı olmayan yoldaşlarıda ilişkileri değerlendirmekteyiz. Bu konuyuda tartıştık. Konferans karar metnimizin içeriğinde bu konuda bulunmaktadır. Parti örgütümüz gelinen noktada, "sorunun" çıktığı, raporun ortak tartışmasının sonuçlandığı an tavrını açık tartışa bilseydi, dedikoduların bu yan etkileri yaşanmaya bilinirdi. Üst örgüt bunu engelledi. Bununla sorunu nasıl bir olumlu yöne çekmek istediğini ise bu günde anlamakta güçlük çekmekteyiz.

Geldiğimiz noktada sorunun önce anlaşılabilmesi için iki noktanın bir birinden ayrılması gerekmektedir. Birincisi, K. partilerinde sorunlara yaklaşım nasıl olmalı. ikincisi ise olayın kendisidir. Sorunlara ilkeli, olması gereken tarzda yaklaşırsan, en karmaşık sorunları bile çözmen mümkündür. Çünkü ilkeler onlarca yıl sınanmış genel doğrulardır.

Bu elden bırakılınca, en küçük sorunların bile kriz düzeyine gelmesi olasıdır. İçinde bulunduğumuz durumu bir çin atasözü tam ifade etmekte. Çin atasözü şöyle, "Gökkubbenin altında kargaşa varsa, küçük sorunlar büyük muamelesi görürler. Dinginlik varsa büyük sorunlar küçülür". diyor. (Bu sözü K. parti konferansında da bu sorunu anlatırken kullandım) Burada bir endişemide gidermek istiyorum. Ortalıkta dolaşan yalan-yanlış bir sürü dedikodunun dolaştığı bir gerçek. Özellikle ağırlıklı yalanın şahsıma yönelik olduğunda biliyorum. Bunların sizlerde ulaşmış olabileceğininide düşünmekteyim. Bu temelde bir tartışmaya girmenin ise beni, yapanların düzeyine düşüreceği açıktır. Ama bir nokta varki bunda ısrarlıyım. Üçüncü kişilerin olduğu her iddiayı sahipleriyle tartışmak istiyorum. Bu kararlılığında sadece bu olayla ilgilidir. Beni bağışlamayı dileyerek bir atasözümüzle bu kararımın nedenini daha iyi anlatacağımı sanmaktayım. Bu sözde "At iziyle it izinin birbirine karışması". Çünkü bu olayın sınırları sadece örgütlü insanlarla sınırlı değildir. Parti örgütümüz toplantılarında, hala daha, sorunun "yeni" boyutlarını görmekteyiz. En son duyduğumuz bir "yeni" biçimi sanada belirteyim. Bu konu dernek yönetim kuruluna partimizin üyesi olmayan hatta, politik ilişkisinde araya hep mesafe koyan bir arkadaş tarafından getiriliyor. Krefeld'in meşur "tercuman Murat'ı" Üyemiz olmayan bir dostuna "sahte oturum işinde kendilerini derneğin şikayet ettiğini" söylüyor ve kanıt olarakta derneğimizin eski başkanını gösteriyor. Böyle çarpıcı bir kaç olay nedeniyledir ki bu atasözümüzü kullanmak zorunda kaldım. Ama tekrar yinelemekte yarar görmekteyim. Taraflara, Üçüncü tanığın olduğu her konunun açıklığa kavuşmasına yardımcı olurum. Parti organları içinde aynı görüşüm geçerlidir. Tartışmalı parti toplantısında da bunu belirttim. Tartıştığımız raporların içeriğinde, bölgede oturan partililer konusuda vardı. Parti örgütünde olmuş gibi anlaşılabilir tüm belirlemelerin yanlış olduğunu belirterek, neler söylendiği, bu konudaki

anlayışımız ve farklılıklarımızı orada, birkez daha dile getirdik. Bu konuda bir anlayışa karşı olduğumuzun altını çizdik. Söz konusu raporda yer alan yaklaşımın ise sahibinin kendisi olduğunu yoldaşlar belirtti. Yörede yöneticilerin olması nedeniyle, üst örgütte de aynı yaklaşımımı yaptığımı belirttim. Bu anlamda bir tartışmamıza Şeref'te tanık olmuştuk. Konuda T. Postasının bölgeye iletilmesi idi. P. Örgütünün çağırısına olumlu yanıt alabilseydik tüm bunları tartışma olanağında kayıtsız kalırdık.

Sorunu ilkesel yanlarıyla irdelemeye devam etmek istiyorum. Yaşadığım bir dizi olay bende bir düşüncenin kaniya dönüşmesine sebep oldu. Bu da F. Almanyada çıkan her türden sorunu "kişisel" anlaşmazlık olarak değerlendirmeye anlayışımızdır. Sorunun yansıyış biçimi ne olursa olsun, sorun önce bir "kişiler" süzgecinde geçiriliyor. Bu süzgeçten geçirildiği için ortaya kişiler çıkıyor. Çıkan "kişi" yada " taraflarada" ayrışıklı yaklaşımla sorunun çözümüne konuluyor. Bu bende ki sezi, yada düşüncüyü kani haline getirende bölgede yaşadığımız olaydır.

Hangi yanıyla diye sorabilirsin. Şu yanıyla: Parti içi kuralların çiğnenmesinide (neden ve nasıl olduğu konferans kararımızda belirtiyoruz) bir yana bırakıyoruz. Y. komitesinde sorun bize şöyle yansıyor. " yoldaşın ciddi iddiaları var, bu iddiaları parti örgütüyle görüşmemiz gerek" Sorun bu temelde ele alınıncada bu son kaçınılmaz oldu. Sorumlu bir organın bu içerikte bir rapora yaklaşımını böyle olmasını, şu anda kabullenmemekteyim.

Sorunları kişisel temelde alıp, muataplarinada farklı yaklaşım yapınca biraçmazda kendiliğinden ortaya çıkıyor. Farklı yaklaşımlarda da olumlu lamaların temel alınması, anlaşmazlıkları dahada büyültüyor. Sonuçta " sende haklısın", "sende haklısın" havası egemen oluyor. Bu da sorunun " taraflarının" olayın nedenlerini, sonuçlarını dahada sivriltilmelerine neden oluyor. Çünkü herkes kendisinin "haklılığını" temel alıyor. Bölgemizdeki olayın somutundada bunu şöyle yaşadık. Raporun içeriği toplantıda tartışıldıktan sonra, uzunca bir süre yöre ile görüşemedik. Sorunu olan yoldaşın MK gitme isteği üzerine, Y. Komitesinin istemiyle bir toplantı daha yaptık. Soruna Yörenin yaklaşımını açıklayan yoldaş, toplantıda "yalancılıkla" suçlandı. Suçlayan yoldaş "kendisiyle özel görüşüldüğünde farklı, burada farklı şeyler söylendiğini" belirtti. Oradada yapılacak bir şey yoktu. Nitekim sorumlu yoldaşta söylemedim demekle yetindi. Burada "yalan" söylendiği görüşüne kesinlikle katılmadığımı belirteyim. Bu olayı anlatmakla amacım şudur. Farklı yaklaşımın bir ölçüsünün bulunmayışındır. Kişilerin yeteneği ve algılamasına göre bunun değişeceği gibi, farklı bir noktada savrulmaya açıktır. Savrulmaya açık olan noktada şudur: farklıda olsa yaklaşımda temel kişiler olduğu için, kişinin düzeyine göre farklılığın biçimi ve içeriğini değiştirmektir. Yöntemin yanlış olması her iki noktada çatışma kaçınılmaz oluyor. Birinci durumda taraflar karşı karşıya geliyor. İkinci durumdada yönetici ile taraflardan biri, yada ikiside karşı karşıya geliyor. Sonuçta ise sorun dahada boyutlanıyor.

Tüm bunların, sorunu çözmeyi bir yana bırakalım, insanları bir daha bir araya gelebilecek noktalara savurmakta olduğunu, yaşayarak öğreniyoruz. İnsanların bir araya gelme koşulları ortadan kalktığı içinde bu süreçleri, tam olarak ortaya koymak mümkün olamıyor. Son tartışma-

larla ortaya çıkan bir tablonunda, bu yaklaşımla bağı olduğu kanısındayım. Partili olupta bağlarının, yerel örgüt yerine, yöreyle süren çok sayıda partili insan bulunmaktadır. Bu yaklaşımla çıkabilecek en olumlu sonucunda bu olduğu kanısındayım.

Bölgedeki sorundada, bu anlamda epey yol aldığımız ortadadır.

Sorunun ilkesel olarak önemli bir yanı daha var. O yanda P. yönetimiyle temel örgütlerin, sorunların çözümünde, aynı noktada buluşamamalarıdır. Bu ise organları, karşı karşıya getirmektedir. Bununda temel nedenini, örgütlerin iradelerinin, sorunların çözümünde başa alınmayışıyla açıklayabilmekteyim. Ek olarak gönderdiğim belgelerde bunun bölgeyle ilgili biçimi üzerinde yeterince durulmakta. (parti ile ilgili belgelerde)

Bu temelde yaklaşımların sonucu, biriken sorunlara köklü bir çözümün tartışılması gerekirken, farklı bir noktaya yönelmekte olduğumuzu görmekteyim. Var olan bu nesnel durumumuzu değiştirme yönünde bir çaba gerekirken, davranışlarımıza teorik açıklamalar getirmeye yöneldik. Bunlara birde yeni anlayışı temel yapınca sorunu, tartışa bilmek için, ortaya çıkara bilmekte ayrıca bir sorun oluyor. Yeri gelmişken bir noktada altını çizmek istiyorum. Şu ana kadar, özellikle, örgüt içi yaşam konusunda, "yeni" olarak tartıştığımız tüm noktaların yeniden bir irdelenmesini zorunlu görmekteyim.

Bu durumun bize yansımaları nasıl oldu: Yöre yürütmesindeki yoldaşların bölgedeki sorun konusunda farklı düşüncülerini, bizler önce hissettik. Beklemediğimiz bir anda GDF üzerinde sorun yeniden gündemimize getirildi. Getiriliş biçim ve yöntemleri konusu, derneğin GDF ye yazdığı yazının içeriğinde anlatılmakta. Bu yazıda bir kopye ekte gönderiyorum. O yazının hazırlama aşamasında da bir üye olarak direk katılma olanağım oldu. Yazıyı gönderdiğimden dolayı da, burada biçim ve yöntemi üzerinde ayrıca durmama gerek kalmamakta.

Aynı yöntemler ne yazık ki bu seferde dernek platformunda yapıldı. GDF merkezinin sorunun üzerine farklı bir biçimde yönelmesi konusundaki gelişmeleri yöreye aktardık. Biz partide sorunun dahada büyütülmemesi noktasında yardım beklerken, tavır bu sorunlarınızı GDF ile çözüm oldu. Partide başlayan, dal budak saran sorunun ise GDF ile çözmenin olanağı zaten kalmamıştı. Aynı organda yönetici yoldaşların bu farklı tutumlarının nedenini konferans sürecin de tam olarak öğrendik. Konferasta yöre raporunda, farklı yaklaşımların, pratikte farklı yaşam olarak yasıldığı açıklanınca bölgede olanların ve bir tür lüde anlam veremediğimiz sorularında yanıtı ortaya çıktı.

Bu konudaki düşüncelerimizden size bahsetmek istiyorum. Bu soruna biz M. Komitesine Haziran ayında yazdığımız yazıda şöyle değindik. "yoldaşlarla olan bu "çatışma-tartışma" süreciyle eş zamanlı olarak yığın örgütünde bir denetleme sorunu gündeme gelmiştir. Denetleme kurulunda L. yoldaşla birlikte, yerel parti örgütüne bağlı olmayan iki yoldaş vardır. Bu yoldaşların dernek yönetimiyle olan yazışmalarında "Akil hocaları", "işe müdahale edenler" "perde arkasındakiler", "elleri kırılacak parazitler" de söz etmektedir. Eskiden bazı güçlerin işlere müdahale ettiği artık böyle şeylerin olmayacağı, demokrasi olduğu ve her şeyin açık olacağı "Yığın

Örgütünün genel başkanınca da (Hasan Özcan) derneğimizde vurgulanması, endişe ve kuşkularımızı artırmaktadır. Buna ve Üst Örgütün yalancılığı sorununada yanıt verilmesinin çalışmalarımızı kolaylaştıracağı kanısındayız" " diyerek yazı devam ediyor. Soruna yaklaşım mantığımızı da- ha iyi anlaya bilmeniz için yazının bir kopyasını ekte yollamaktayım.

Farklı görüş ve farklı pratiklerin olduğunu bizler bir takım yansımalar- da görmekteydik. Bunun bir gerçekte olduğunu biliyorduk. Ama net söyleme- miz için hiç bir belge ve kanıtımız yoktu. Yörede gelen yöneticilere bu yönde sordüğümüz sorular ise, net hiç bir yanıt alamadık. Tam tersine olumsuzluklar "yeni" teorik açınımlarla izah edilmeye çalışıldı. Yeni Yoldaki yazımızda da temel vurgu noktamız bu olmuştur. Yönetim şu güne kadarda sorularımıza bir yanıt vermemiştir. Tezlerin dağıtı- mında bir zorlama oldu. Yönetimde olan farklı görüş ve "pratiğin" bir yansımasıydı. Ama 5 kişilik birimin tezleri "bize iletilen her görüşü" ileteceğiz açıklamasına dayanarak dağıtıldı. Konferans raporundada bunun bir "olgu" olduğu belirtildi. Buradada şu soruyu kendime samimi olarak sormaktayım. "Konferanstada bu durumun iyi bir "yeni" açıklaması olsaydı, sorun belkide gündeme gelmezdi. Tüm bunlardan niçin uzun uzun bahsetmek ihtiyacını duydum. Bu tavırlar bölgemizdeki sorunun bu hale gelmesinde temel nedenlerinden birisidir. Parti yönetimi var olan bu gerçeği zamanında örgütleri bilgilendirmemekle, hata yapmıştır. Bu hata nedeniyle, bu farklı görüşler, değişik biçim ve yöntemler kul- lanılarak tartışılmıştır. Farklı bir zemin ve yöntem kullanıldığı için- de , tartışılan her yerde temiz olması gereken bir biçimden uzaklaşmış- tır. Zorlama yöntemler kaçınılmaz olmuştur. Bölgemizdeki olayınsa içeri- ği, biçimi, gelişimi ve sonucu itibarıyla ele alındığında bu görüşler- den hiç birisine dayanak yapılamayacağı ortadadır. Ama bu bütünlük göz ardı edilerek, işin sadece bir yanı, yada küçük bir noktası ele alındığın- da bu görüşlere dayanak yapmak mümkün. O zamanda olayı, olayın kendisine yabancılaştırmak kaçınılmaz olmaktadır. Bunun en çarpıcı yanını Y. Yol a gelen cevaplarla yaşadık, Sizin Denetim Kurulu adına gönderdiğiniz ya- zıyıda bu açıdan değerlendirmek mümkün.

Bu yanlış yönetime neden olan, bizdeki yöneticilik anlayışında kısaca değinmekte yarar görmekteyim. Yönetimin bu tür sorunları zamanında açıklamaması, kanımca temel örgütlere olan güvensizliğinden gelmekte- dir. Yeni yol da çıkan E. Koloğlu imzalı yazıdadada bu yansımaktadır. (22ve- ya 23. sayıda) P. yönetimi neleri tartışırken, Erol Koloğlu örgütlerin önüne hangi hedefleri koyuyor. Bu yazıyı, tartışma yetkisini başkaları adınada kullanma anlayışında örnek olarakta göstere biliriz. Krefeld konferansımızda, farklı "pratiğin" eleştirisine, gelen yöneticilerden olumluda bir tepki aldık. Ama bu durum, bizde, dahada olumsuz bir tepkiye neden oldu. Dün değilde neden bu gün yapıldı sorusu kafamızda yanıt bulmadı. Kafamızda yanıt bulmayan bundan başkada sorular var. Bu ayrı görüşün, bölgede yansıyan ayrı pratiğinin önü, bilinmesine karşın alı- namamıştır. Bölgede, bu farklı pratik nedeniyle parti ciddi zararlar görmüştür. Bölgede partinin bu kayıplarına neden göz yumulmuştur? Soruna komünist olarak" taraf" olanlarla, sorunun çözümü için, neler yapılmıştır. Gibi , sayıla bilecek bir dizi soru yanıtını alamamıştır.

Burada sizinle bir noktada tartışılmasını yararlı görmekteyim. Bu

noktada komünistlerin çalışma alanları ve geneldeki sorumluluklarıdır. Parti örgütümüzün ve benimde kişisel kanım şudur. Parti üyeleri sorumluluklarını yerine getirmede engel olarak, başka parti üyesini, yada organı görüyorsa bunun tartışılacağı yer parti organıdır. Ben partililer arasında, çalışmalarda çıkan ve çıka bilecek her türlü sorunlarında tartışma yerinin parti olduğuna inanmaktayım. Bizim partimizde bu sorunun hatırı sayılır bir sorunda olduğunu bilmekteyiz. Kadrolar konusunda bir politikamızın olmayışına, yukarda değinmeye çalıştığım yönetimin yaklaşımlarında eklenince, bu durum kaçınılmaz olmuştur. Nesnel durumumuz içerisinde önemli bir yan olduğu içinde bu sorunun ciddi bir irdelemeye gereksinimi vardır.

Bir çalışma alanında birden fazla yoldaş varsa bunların bir araya getirilip, bir organ kurulması nasıl ki zorunluysa, Aynı bölgede oturan yoldaşlarda bu bölgede çalışma yapmak istiyorlarsa buradaki parti örgütüyle bağlanması, yada sıkı ilişkisinin bir biçimini bulmak bir zorunluluk olmaktadır. Aksi taktirde çıkabilecek bir sorunda partililerin birliğini, partiyi koruma noktasında sağlamak mümkün olmamaktadır. Nesnel durumumuzun böyle bir yapının oluşmasını sağlayamadığı koşullarda ise durum dahada zor olmaktadır. Bu koşullardada tüm komünistlerin partinin genel çıkarlarını başa alarak adım atmaları zorunludur.

Böylesi bir tavrın ise daha büyük bir sorumluluk ve erdem istediği de ortadadır. Çünkü partinin genel çıkarı açısı, kişilik sorunlarından, duygusal yaklaşımlardan uzaklaşmayı gerektirir. İnsanın kendi kişiliğinin hedef alındığı koşullarda ise bunu yapabilmesinin dahada zor olduğu bir gerçektir. Bölgede yaşadığımız sorunla ilgili olarak, parti örgütümüzün bu sınava olabileceğinin en son sınırında verdiği kanısındayım. Parti üyelerimizin deneyim ve parti stajlarının da göz önünde bulundurursak, bunun önemli birde değer olduğu kanısındayım. Bu sorunda kendimi ise yeniden yeniden değerlendirmekteyim. Her komünistinde bunu yapacağına inanmaktayım.

Partinin bölgede saygınlığının önemli ölçüde sarsıldığıda bir gerçek. Bunun da temel nedeninin eleştirilerin düzeysiz olmasıyla bağlamaktayım. Yapılan sınır tanımaz dedikodu sürecinin giderek tersine işlemeye başlaması sevindirici. Parti ve yakın çevresinin bundan çok önce kurulması ise ayrıca bir olumlu nokta. Çok geniş çevreye yönelik ise yapılacak bir dizi işin olduğu bir gerçek. Geline noktada bir dizi sorunun tartışılması kaçınılmazdır. Bunlarda bir taneside dernektir. Bu konudada şunları düşünmekteyim.

GDF kurultayında da olduğu gibi derneğimizde de parti hak etmediği bir biçimde gündeme gelmiştir. Bunun nedenlerinden bahsettim. Bu konuda yaklaşımın ne olması gerektiği konusuna ise, şöyle yanaşmaktayım.

Partinin hak etmediği bu eleştirinin içeriği, komünistlerin yaptıkları olumlu katkıların somutlanmasıyla doldurulmalıdır. Komünistlerin bu konuda söyleyecek çok, ama çok şeylerinin de olması ise onların avantajlarıdır. Partiyi direk hedef alma noktasında N.Yavuz'un yazdığı bir yazı vardır. Bu yazı dernek üyelerinde de olumlu bir tepki görmedi. Fakat partiye yönelen suçlamanın "parti bürosu yapıldığı" suçlamasının içeriği olumlu anlamda doldurulmak zorundadır. Komünistlerin derneğe sahip çıkmaları, bunu, herkesten çok yapmaları, sorumlu davranmalarının bu biçimde yorumlanmasının değil, her üyenin böyle olması gerekliliği ile

içeriği doldurulmalıdır. Ancak böyle bir tartışmanın, adil ve örgüte yararı olacağı açıktır. Bu konuda komünistlerin yaptıklarını anlatmaları, onların örgütlerini aklamaya yeteceği kanısındayım. Yazısıyla partiyi suçlayan insan, aynı toplantıda birde yeni yaklaşım yapmıştır. İşlere " Karışmayı" nasıl algıladığını, ve ne istediğini görmek açısından sizde aktarmakta yarar görmekteyim. Benimde olduğum bir Uye toplantısında beni ve bir başka yoldaşımızı göstererek, bu insanların dernek için çok "fedakarlık" yaptıklarını, her işine koştuklarını V.b bir sürü olumluladıktan sonra, neden yönetime girmenin söz konusu olduğu zaman başkalarını aday gösterdiğimizi sordu. Arkasındada ekledi benim zamanım yok, bir çok arkadaşında durumu böyle, sizlerin ise zamanı var diyede gerekçelendirdi. Tüm bunları, o insanın, " müdahalenin" içeriğini doldurmak için söylediği bir gerçek. Derneklerimizin bu gün içerisinde bulundukları durumuda göz önüne alırsak, bu temelde bir tartışmanın içeriğini doldurmanın bir zorlama olması kaçınılmazdır. Bu konuda yaşadığımız bir olayıda size anlatmak istiyorum. Nadir Yavuz, imza toplamaktan vazgeçmeye, dernek başkanıyla konuştuktan sonra karar veriyor. Dernek başkanıyla birlikte bize geldi. Benim evde bir yoldaş daha bulunmaktaydı. Espiriyle birlikte "parti sorumlusu olduğumu bildiğini, bu dedi koduları neden önleyemediğimizi v.s sorduktan sonra, yazıyı okudum iddialarına kanıt göstermesini isteyince düşündü, düşündü ve bir "kanıt" gösterdi. Bir kaç yıl önce Disburga taşınmak istemiş bende buna karşı çıkmışım. Çok ilginçime gitti. Sonra gidip ve bir sürü zararlar geri dönmek zorunda kaldığını hatırlatan başka bir yoldaşa " sende haklısın" demekle yetindi. Evinin iki seferde kimin taşıdığı sorusundada komünistlerin adlarını saydı. Bir gerekçe daha söyledi. Çocuğunun olduğunda benim evine ziyarete gitmediğimi, yazısındaki hümanist olmama iddiasına gerekçe gösterdi. Gittiğimizi, tanıklara ve hatırlatmalarla söylediğimizde ise özür diledi. Kanıtlar konusunda Düşünmesini, ciddi kanıtları varsa buna Krefeld parti örgütü olarakta yazılı yanıt verebileceğimizi söyledim. Daha bir çok konuda ilginç şeyler anlattı. Tüm bunlara 3 yoldaş tanıktır. Bir araya gelebilirsek, bunları, ilkesel yaklaşımlarımıza (olumlu yada olumsuz) örnekler olarak gösterebiliriz. Buda tartışmalarımızın somut olmasına yardımcı olur. Tüm bu örnekler gibi bir dizi yansımayı, tanıklarıyla göstermek mümkün. Benim çıkardığım sonucu doğrulaması açısından bunların yeterli olduğu kanısındayım. Parti örgütümüzün birde tesbiti vardır. İki yıla yaklaşan bir süredir savunduğumuz görüşümüzü, Son Konferansımızdada bir kez daha dile getirdik. (Tezler konusundaki görüşlerimizin içerisinde vardır) Böylesine bir görüşün egemen olduğu bir parti örgütündede " müdahaleyi" somutlamak çok daha zor olmaktadır. Bu noktada atılan her adımın daha büyük bir açmazla karşı karşıya kalmasıda bu nedenledir.

Burada sizin şahsınızla ilgili bir gelişmeyide burada belirtmekte yarar görmekteyim. N. Yavuz hazırladığı metni imzalattırırken, bu metni sizin redakte ettiğinizi belirtmiş. 3 yoldaşla birlikte olduğumuz zamanda bunu kendisine sordüğümüzde doğruladı. Özellikle sizin kesinlikle bunu duymamanız gerektiğini belirtti. Neden olarakta sizin kendisine "benim bu metni düzelttiğimi kimsenin bilmesini istemediğinizi, bu konular için gelenide evinizde kovduğunuzu" söyledi. Bunu imza almak için gittiği insanlarada söylemiş. Uye toplantısında imzasını çeken bir Uyede belirt-

ti.Nadir'le konuşmamızda da bu sözünü tutamadığı için sizden özür dilemesi gerektiğininide belirttik.Eğer bu olay doğru ise bunun nedenlerini bulmakta gerçekten zorlandığımı bilmenizi isterim.

Bu konudaki düşüncelerimide şöyle özetlemek istiyorum. Nadir'in yazısının iki yanının olduğunu görmekteyim. Kişileri suçladığı yan, birde direk partiyi hedef aldığı yan.Bu yazının sizinle olan yanı doğru ise, metinde partinin en az bu biçimde gündeme getirilmesi önüne bilirdi. Kişilerin tavırlarının partiden ayrılarak gündeme gelmesi sağlanabilirdi.Kişilere de o zaman kendilerini daha rahat savunma olanağı sağlanabilirdi. Bu konuda söylene bilecek çok şeyin olmasının doğallığı ortadadır.Ancak, yaşadığım olayların kendisine nasıl yabancılaştırıla bildiğininide gördüğüm için ,bu olayında bu biçimiyle kesinlikle olmadığı kanısınınida taşımaktayım. Söyleyen kişiyi tanımam bu kanımı dahada güçlendirmektedir.

Burada bir düşüncemide size belirterek,Denetim Kurulu adına gönderdiğiniz yazınıza dönmek istiyorum.Ben parti üyelerinin ,yığın örgütlerindeki çalışmalarını partiye aktarmalarını,partisinde bu üyesinin çalışma alanına yönelik öneriler yapmasını, doğal aynı zamandada zorunlu görmekteyim.Bu anlamdada bir parti üyesinin bunları "müdahale" olarak değerlendirmesini de doğru bulmuyorum. Burada söz konusu olan yöntemlerse bununda dile geliş biçimi kanımca yanlıştır. Üçüncü bir yan olabilir. Bu da sorun kişiselse .O zaman dahada dikkatli olmak kaçınılmaz olmaktadır.Olması gereken yöntem kanımca şu olmalıdır. Sorunların tarafları partili ise sorun önce parti organında dile gelmelidir. Burada çoğunluğun iradesi ortaya çıkmalıdır. Tartışılacaksa, kavgada edilecekse bu noktada edilmelidir.Bunun dışında bir platformda yapılacak her tartışmanın kazananı olmayacaktır. Parti kaybedecektir. Bu ise altında kalkılması mümkün olmayan bir sorumluluğu getirecektir.Parti sekreterliğine aday olmayışımında nedenlerinden birisi budur. Sorumlusu olduğum bir sorunu kişisel değilim, sorumluluğum bir birine karıştırılmakta. Diğer bir nedenide : böylesine bir sorumluluk,kişisel anlamda kendimi, yaptıklarım ile birlikte ortaya koyamamama da neden olmakta. Ayrıca şu kanıdayım:Bu görüşümü konferansımızdada dile getirdim.Bölgede bir "sorun" çıktı Geline nokta ise sorundan çok farklı bir noktadır. Hatta sorunla bağı yok denecek kadardır.Parti örgütüne bağlı olmayan yoldaşların başlattığı bir tartışma vardır. Tüm bunların Burjuva anlamdada bir ahlak ve demokrasi anlayışında bile istifayı gerektirdiği kanısındayım.Bu görüşümü, soruna temel olan raporu tartıştıktan sonraki toplantıda dile getirdim. Parti örgütünde tartışmalarımızda ortaya çıkan bir dizi neden konferansı beklememe neden oldu. Ben tüm yöneticilerimde de aynı anlayışı beklediğimi,benim kafamdaki parti yöneticisininide, böyle olması gerektiğini kendi konferansımızda da belirttim. Aynı düşüncemide savunmaktayım. Böyle düşünmeme neden olan temel konulardan bir yan daha varki, belirtmeden geçemeyeceğim.Bizim partimizde yöneticiliği zayıf düşüren,sorunların çözümünü zorlaştıran bir nesnel durum var.Burada, geçtiğimiz dönem partide yönetici olan V.Sarısözen" in, Miliyet gazetesinde yayınlanan, söyleşisinde yaptığı belirleme dikkatimi çekti.Yoldaş "partide görüşler değişir,yönetimler değişmez" geleneğinden bahsediyor.Bu durumun var olan sorunların çözümünede olumsuz yansıdığını görmekteyiz.Partide "yeni"

olanın içeriğini doldurmakta zorlanmamızın temel nedenlerinden birisininde bu olduğu bir gerçektir. Dün farklı, bu günse onun inkarı noktasında bir anlayışı aynı yönetici savunuyorsa, bunun sağlam temellere dayan-
dırılması kaçınılmazdır. Parti içi somut sorunlarda bunun başka bir ya-
nında görmekteyiz. Soruna dün farklı biçimde taraf olan (bu taraflık
partimizde var olan o günkü anlayış temelinde olmuştur, kaçınılmazdı) bu
günse çok farklı bir biçimde aynı yönetici sorunu çözmek istiyorsa
genel bir eleştirisel yaklaşımın yetmeyeceğide ortadadır. Çünkü tek tek
olayların somutunda iş farklılaşmaktadır. Taraflar ortadadır, çekilen acı
ların haklı öfkeleri vardır, karşılıklı oluşan önyargılar bulunmaktadır.
Bunlar tam giderilemediği içinde sorunların çözümleri zorlaşıyor, yada
olması gereken biçimde çözülemiyor. Bu durum sorunların sonuçlarının da,
sağlıklı deneylerinde çıkarılmasına engel olmaktadır. Saydığım bu neden-
ler, benim, aldığım kararın dayanaklarını oluşturmaktadır. Haklı olup olma-
dığım ise ayrı bir konudur. Ama bu iddiaların olduğu bir gerçektir, ve bun-
larında partinin gelişmesine olumsuz yansıtacağıdır.

Bu görüşümde belirttikten sonra gönderdiğin yazıda kendimle bağlı gör-
duğüm bir-iki noktaya değinmek istiyorum. Dernekte benim başkan olarak
bulunduğum dönemde gidenlerin olduğu görüşünüz doğrudur. Ama gönderi-
lenlerin olduğu görüşünüze katılmamaktayım. Bu konunun bir diğer yanı da
bulunmakta. O da, o dönem aynı parti biriminde olmamızdır. Bu durum sorunu
bir çok yanıyla ele almamıza da olanak sağlamaktadır. Eğer sorunu parti-
nin yanlış politikasının o dönemki yansıması olarak ele almışsan, bunun
ifade biçiminin ve tartışma alanının yanlış olduğunu çekinmeden söyle-
ye bilirim. İfade tarzınızda, soruna ilgili yaklaşımda, kendinizi koyma-
manızı ise, benim, o dönem sizde yanlış karar aldırıldığımı anlatmak iste-
diğiniz biçiminde algıladım. Başta belirttiğim gibi yazınız çok yön-
lü yanlış algılamalara açık. O dönem parti toplantılarımızda bu sorun
gündeme geldiğinde yaklaşımlarımızın, partiyi güçlendirme, onun çıkar-
larını başa alma temelinde görüş geliştirdiğimize olan inancımı halada
korumaktayım. Partiye bağlı yanının nasıl bir biçimde geliştiğinin tanı-
ğı sadece sen ve benlede sınırlı değil. İkimizinde sorumlusu olan, bölge-
yede aynı zamanda bakan yoldaşla bu sorunu bir kez daha konuşma olanağımı.
mız her zaman bulunmakta. Bizim ortak irademiz temelinde partiye olan
yanı çözülmüştür. Bu gün sizin bu yaklaşımınızda değişe bileceğini, bu-
nada saygı duyduğumu belirtmek isterim. Bu yaklaşımımızı birlikte değer-
lendirmemizde yararlı olacağı kanısındayım. Buna neden ihtiyaç duydu-
ğumuda belirteyim. Çok kısa bir süre önce yörenin resmi bir değerlendiri-
mesinde, söz konusu gelişme, anti-parti bir hareket olarak değerlendiril-
di. Bu nedenle düşüncelerine dayanak yaptığın gelişmeleri, yönetimle-
de konuşursan iyi olacağı kanısındayım. Bu insanların DKP ye üyelikle-
rinede karşı çıktık. Birlikte DKP sorumlusuyla da konuştuk. Daha olumsuz
bir noktaya gitmelerinin engellenmesi konusunda, parti yönetiminin
yaklaşımlarını doğru bulduğumu, bu konuda görüşümün değiştiğinin de size
belirttim. Tüm bunları DKP sorumlusu yoldaşada anlattım.

Bu insanların dernek genel kurulundaki tavırlarının da 40 kişi yaşadılar.
FİDEF Genel başkanı genel kurulu yönettiği için o da bu olaya tanıktır.
Derneğin son tartışmalı üye toplantılarının birinde de, sizin iddia etti-
ğiniz biçimiyle sorun gündeme geldi. Hatta genel kurulun demokratik ol-
madığı da iddia edildi. Hasan Özcan buna karşı çıktı ve genel kurulumuzun

böyle nitelendirilemeyeceğini belirtti. Gökalp Öruçoğlu'nun atılması kararının genel kurulda kabul edilmesinden hemen sonra "yollarımız ayrıldı, çalışmalarınızda başarılar" diyerek genel kurulu terkettiler.

5 Üyemizin böyle bir tavrının yazınızdaki biçimde ifade edilmesinin doğru olmadığını, bizim bu insanları dernek içerisinde kalmaları için, ayrıca bir çabanında içine girdiğimizi, sende hatırlarsın. Tercuman olarak senmiydin iyi hatırlayamıyorum. Ama DKP sorumlusu Hena ve Petra'nın olduğunu bilmekteyim. Gökalp'in dernek organlarını tanıma yönündeki tavrından vaz geçtiği an, onur kurulunun kararı oylanırken, onaylanmaması yönünde konuşacağımı ben belirttim. Bu insanların dernekte ayrılmamaları için daha bir dizi görüşümde belirttim. Hena ve petrayla birlikte birkez daha konuşa biliriz. Gökalp'in atılma konusundada durum aynıdır. Bir yıla yakın üye toplantılarımızın değişmez konusu oldu. Bir yıl tartıştık. Ben onur kurulunun atılmaya neden gösterdiği gerekçeleri, bu günde yapan bir Uyenin atılması gerektiği görüşümde taşımaktayım.

Kararın gerekçelerini ve protokollerin bir kopyesinde sizlere iletmeyi uygun gördüm.

Bu kararın altında imzanız olmasına karşın, en azından bu konuyla ilgili yaklaşımınızda kendinizde ortaya koymanızı beklerdim. Bu durumda, yaklaşımınızın, istemeyerek bunları yaptığınız noktasında olduğu yönündeki kanımı güçlendirmektedir.

Yazınızda, açmaya çalıştığım bölümde, hatırlamanız açısından buraya almak istiyorum.

"Zihnimizi kurcalayıp geriye bakalım:

Bu dernekte gidenler oldu. "gönderilenler" oldu. Bütün bunları kimimiz az, kimimiz de yakinen yaşadık. Bazılarımız bu gidiş ve "gönderiliş" olaylarının somut olarak içinde yaşadık.

Sizler zannediyor musunuz ki, gidenlerin veya "gönderilenlerin" gidiş veya gönderilişi raslantıdır? Bu gün dahi aramızda o günlerde "dönen dolapların" görgü ve kulak şahitleri vardır." diyor ve devam ediyor.

Komünistler olarak altına imza attığınız bu yazınızla hangi sorunu çözmek istediğinizi bilemiyorum. Ama böylesi bir yazıya temel alınan belge ve kanıtları ise merak etmediğimi söylersem yanlış olur. Çünkü iddiaları, Uyenin hakları ve görevleri kapsamında ele almak mümkün değildir. Söz konusu iddialar kanıtlanırsada, kanıtlanamazsada taraflardan birisinin cezai sorumluluk taşıdığı ortadadır.

Komünistlerin yığın örgütlerindeki çalışmalarına yönelikte düşüncelerimi burada belirtmek istiyorum.

Yığın örgütleri konusunu 82 den bu yana tartışmaktayız. Ama hep tartıştığımızda bir gerçek. Gerçek olan bir şey daha var. O da bu tartışma sürecine paralel olarak bu örgütlerin gerilediğidir. Geldiğimiz noktada ise sorunlarımız o denli büyüdü ki "sorumlu"aramaya dahi yöneldik.

Geldiğimiz noktada, Komünistlerin, bu alandaki çalışmalarının ciddi bir biçimde parti tarafından irdelenmesini de zorunlu görmekteyim.

Derneklerimizdeki "çıkan" sorunların tümünün, parti içi sorunların yansıması olduğu tesbitimle tartışmamı sürdürmek istiyorum. Bizde "komünist" olmanın derneklerde bir ayrıcalıklı konumu hak etme beklentisi bulunmaktadır. Komünistlerin derneklerimizde farklı bir konumunun olması doğal, çünkü bunun içeriğini komünistler doldurmakta. Nasıl doldurmakta? dernekte sorumlu davranışlarıyla, fedakarlıklarıyla, pratikte sürükleyicilik-

leriyle V.s doldurmaktalar. Dernekler, bu sorumlulukları komünistlerin tek tek yerine getirmeyide koşullandırmaktadır. Bu zorunludurda. Bu anlamda derneklere üye olmaya karar veren her komünist bu sorumluluğunu düşünerek üye olmak zorundadır. Bu olmadığında, ortaya bir çelişkinde çıkması kaçınılmaz olmaktadır. Bu çelişkide şudur. Üye komünistin işleri dolayısıyla sorumluluklarını yerine getirememeye, komünist olmayan üyemizin işleri dolayısıyla sorumluluklarını yerine getirememe aynı noktada çakışıyor. İçeriklerinin farklılığının savunulması ise bir zorlama olmaktan ileriye gidemiyor. Biz ne yapıyoruz? komünistin üye olurken düşünmediği (yada düşünemediğimiz) bu yanı farklı bir yanlışla tamamlamak istiyoruz. Parti üyesinin her durumda "savunulması" mantığıyla duruma zorlama açıklamalar getiriyoruz. Bu açıklamalarında 8-10 saat akort çalışan, sonrada dernek işlerine koşan üye için inandırıcılığının zor olduğuda ortada. Böylesi bir savunma, dernekte çalışan komünistleri, üyelerin sorunlarına daha aktif sahip çıkma yönünde çabalarının da güçleştiriyor. Çifte standart uygular bir konuma düşürüyor. Sonuçtada "birilerinin" korunma altında olduğu tablosu egemen oluyor. Süreç içerisinde bu insanların bir eksik yapmasıda, dernekte çalışan komünistlerin önüne yeni bir sorunu dayatıyor. "Dün biz dediğimizde savunuyordunuz, şimdi size bu yapıları hakettiniz" türünde sitemleri cevaplamak durumuyla karşı karşıya kalıyorlar. Burada bir noktada belirtilmesini yararlı görmekteyim. Gerçektende bu yönde bir dizi uyarıları çok önceleri, o insanlarda aldık. Buna parti örgütümüzde tüm yoldaşlar, tek tek ve birlikte tanıklırlar. Bu konuda dernek üyelerimizin evinde "bunları savunacaksan" bir daha gelme yönlü uyarılara bile tanık olduk.

Tüm bu gelişmeler parti örgütümüzün gündemine iki yıl önce geldi ve bu konuları tartıştık. Yığın örgütünde çalışan yoldaşlarda oluşturduğumuz birim bu noktaların içeriğini doldurma yönünde çabalarada girişti. Parti örgütünün bu noktada ilk yönelimi "Üyelere işler karşısında ayrıcalıklı davranma" psikolojisinde kurtulmakla başladı. Bu noktaların uçlarda yorum ve davranışlarınada tanık olduk. Bu konuda P. Örgütümüzle "sorunu" olan yoldaşın raporları, yaklaşımları bizi oldukça güç durumdada bıraktı. Tüm bu yaklaşımları yaşayan, organ üyelerimizle bir kez daha irdelenebilir. O insanın verdiği raporda belirtilen uçları kendisinin savunduğuda, Y. Komitesinde yöneticilerinde bulunduğu toplantıda dile getirildi. Bu insanın iki partili dernek üyesini atma istemiyle onur kurulunavereceği yönünde birde partiye verdiği rapor bulunmaktadır.

Bu yöndeki yönelimimiz, özellikle üye komünistlercede doğru bir biçimde algılanamadı. Dernekte nöbet tutma önerisine "tepki" duyan komünistlerde oldu. Derneğin somut eylemlerine yönelik örgütlenme çalışmalarında da farklı bir yöntem uygulamaya başladık. Eskiden derneğin pratik işlerine üyelerin gelmesi için telefon, yazı, vs gönderilirken Komünist Üyelere ayrıcalıklı bir yaklaşım olurdu. Onların zaten işlerinin olduğunda yola çıkardık. Bu uygulamayıda kaldırdık. Komünist Üyelerde diğer üyelerimiz gibi tüm eylemlere çağırılmaya başlandı.

Tüm bu uygulamaların bu anlayış temelinde olduğu kavranamadığı içinde "kendilerine" karşı yönelen bir hareket olarak değerlendirdiler.

Bunu şöyle bir örneklede somutlamanın yararı olacağı kanısındayım. Dernek bölgede sendikalarla ilişkileri geliştirmek istiyorsa, bunun içinde sendikalı üyelerini toplantıya çağırıyorsa, sizin bu toplantıda bulunmamanızı açıklamak her halde kolay olmasa gerek. Böyle bir yönelimimiz bir noktanın bizce daha açık görülmesinede neden oldu. Bu noktada

komünistlerce bir kez daha düşünülmesi zorunludur. Bu noktada Uye, komünistlerin, kendilerini organlarında Uzerinde gördükleri gerçeğidir. Bunu hangi moral haklarına dayandırdıklarını ise açıklamak zordur. Komünist Uyelerin dernekte yapabilecekleri en ufak işlerde dahi, benim, parti sorumlusu olarak devreye girmek zorunda kalışım bundan dolayıdır. Komünist bir Uyemizde, dernek duvar gazetesi için istenen bir yazının dernek başkanına, bakılması için verilmesi, onunda yazıda belli düzeltmeler yapması sorun olmuştur. Bu "sorunu" parti örgütünde görüşmek durumunda kalmışızdır. Dernek başkanının, sizinle bir sorunu konuşmak için, iki kez termin almasına karşın görüşmemesinide bu anlamda yorumlamak mümkündür. Son günlerde yapılan İG- Metalin bir toplantısındaki yaklaşımınızda bu anlamda ele almak mümkündür. Toplantıdan sonra dernek başkanına, aynı gün termininize niçin gelemediğinizi söylemek yerine derneğin toplantıya "5 kişiyle" katılışının nedenlerini sormanız nasıl izah edilebilir. Bu toplantıya dernek Uzerinde bilgilendirilmek suretiyle gelenlerin sayısının 5 olmadığını bir yana bırakalım. Böyle olsa bile komünist bir Uyenin yaklaşımının bu olmaması gerektiği kanısındayım. Sorulması gereken hesapların dernek organlarında, yapıcı, kendi sorumluluğumuzda ortaya koyarak sormamızın en doğru yöntem olduğunu düşünmekteyim.

Yeri gelmişken sendika seminerleri konusundada parti örgütümüzün düşüncelerini ve dolayısıyla benimde düşüncelerimi belirtmek istiyorum. Bölgede yapılan bu tür seminerlere katılımın, uzunca bir süredir, sizlerin sitemine neden olduğunu bilmekteyiz. Aynı konudaki sitemlerinizi T. Postasında genellediğinizi de bilmekteyiz. Bölgedeki derneğin Uyesi bir komünist olarak bunu alırsak, farklı bir tarzda içerisini doldurmamızda mümkün. Ama işin bu yanının şimdilik geri planda kalması gerekir. Çünkü burada genele yansıyan bir anlayışı görmekteyiz. Tartışmamızda bu temelde yapmanın doğru olacağı kanısındayım. Bu tür seminerlerde katılımın, duyarlılığın ölçütünü, dernek Uyelerimizin katılım sayısı temelinde almanın doğru bir yaklaşım olmayacağı kanısındayım. Bu anlayış temelinde bakarsak şöyle bir değerlendirme kaçınılmaz olur. Sendikanın yabancıların sorunlarına yönelik yaptığı 500-1000 kişilik bir toplantıda, orada bulunan derneğin 30-40 Uyesinin tümünün katılması yabancıların sorunlarına ilgi duyduğu sonucuna bizi götüre bilir. Söz konusu bu toplantıya dernek Uyelerinin dışında diyelim 100 insan gelmişse bunların arasında dernek Uyelerinin hiç biri yoksa sizin genel için yaptığınız sitemler ciddi uyarı niteliğindedir. Burada vurgunun nereye yapılacağı kanımca önemlidir. Yabancı sorunlarının tartışıldığı bir yığinsal toplantıda yabancılardan başka herkes varsa burada bir sorun olduğu kesindir. Herkes düşünmelidir. Fakat en çokta sendika organlarının, sendikacıların düşünmesi gerekliliğide ortadadır.

T. Postasında yazınıza gelen bir okur mektubuda bu kanımı doğrular niteliktedir. Örgütler, organlar hatta kişilerin, sorumluluklarını yerine tam getiremediklerinde "suçlular" aramaya yönelmeside bilinen bir gerçektir. Sorun bu temelde ele alınırsa bu tür seminerlerin (izlenimim bölge-mize aittir) 15 ila 30 arasındaki katılımları süreç içerisinde "doğallaşmakta" 35 sayısına "kalabalık" 12-13 e de "azdık" bizlerinde ölçüsü olmaktadır. Sendikanın yabancı Uye sayısına oranlamak aklımıza bile gelmiyecektir. Bu anlayışın derneğimizde nasıl zorlama yöntemlerle bizleri karşı karşıya getirdiğini olaylarla yaşadık. Bölgede hep şu soruyla karşı karşıya kaldık. Seminere katılım az olursa DGB nin bu

seminerleri iptal edeceği, ilişkilerimizin sarsılacağı noktası. Bu temel alınincada, seminere katılım çalışmasının da içeriği tam doldurulamadı. Bunların olmaması için "zorunlu" bir gidiş kaçınılmaz oldu. Uyenin mutlaka gelmesi noktasındaki ısrar, kendisine gerekliliği noktasının yeterince öne çıkamamasına da neden olmuştur. Bu nedenden dolayıda, arada terketmeler, yemekten sonra ayrılmalar, bir disiplin-sizlik kaçınılmaz olmuştur. Bu durumun DGB seminerlerine giderek bir ilgisizliğin artmasınada neden olduğunu izledik. Şu an yaklaşımımız değişik olmasına karşın, eskinin olumsuzluğunu, Uyelerin ilgisiz kalış-larında görmekteyiz. Bu tür seminerlerde derneklerin katılımıda temel alınması, baştan katılımı büyük ölçüde sınırlamaktadır. Çünkü dernek-lerimizin ulaşabileceği çevreler bellidir. Duyurulara derneklerimiz-den başka yerlerde raslanmamasıda bu kanımızı doğrular niteliktedir. Bizce asıl irdelenmesi gereken, eleştirilmesi gereken nokta burasıdır. Eleştiri vurgusunun bu noktadaki tikanıkların gidermesine yöneltmek gerekir. Bu noktadada dernek ve sendika üyesi olanlarada bir çok görevler düşmektedir. T. Postasındaki yazınızda bunlardan bahsetseydiniz, bu yazı üzerinde çok çok düşünmek mümkündür. O yazınızın dilinde de, Dene-tim kurulu adına yazdığınız dile benzer bir dil kullanmışsınız. Bunu-da ben doğru bulmamaktayım. Sendikal işleyişte var olan tikanıklıkları sizler en iyi bilen insanlarsınız. Bu anlamdaki yazınızla T. Posta sı okurlarını daha doğru hedeflere yöneltmeniz mümkündür. Bunları şunun için belirtme ihtiyacını hissettim. P Örgütümüz bu noktadada komünist-lerin yaşasını yeniden tartıştı. Yukarda bölgeyle ilgili oluşan du-rumun dernekte bundan böyle komünistlerce savunulmaması gerekliliği noktasında ortak irade belirldi. Komünistler daha sonrada Uyenin bu tür toplantılara gönüllü olarak katılmalarının koşullarını yaratma nokta-sında çabalarını yoğunlaştırdılar. Geçmişteki yaklaşımımızın, bu çabala-rımızı önemli ölçüde olumsuz etkilediğininide (özellikle katılım konu-sunda) görmekteyiz. Yaşanan bunca olumsuzluğa karşın bu konudada olum-lu izlenimlerimizin olduğunda belirtmek istiyorum. Bu konudaki görüş-lerimizi konferansımız sürecinde de tartıştık. "Tezler Üzerine görüşle-rimiz" başlıklı belgede de bu yaklaşımımızın bir başka yanını görebilir-sin. Belgeyide ekte gönderiyorum. Bu noktadaki komünistlerin tavırları-nın değişmesinide özellikle sizin, yanlış yorumlamanız mümkündür. Bu noktayıda belirttikten sonra genel üzerindeki görüşlerimi belirtme-ye devam etmek istiyorum.

Derneklerdeki komünist Uyelerin organları, yöneticileri ciddiye alma-dıkları noktasında kalmıştık. Bu noktayıda kalmayıp, onları " küçük" görme eğilimlerinde de tanık olmaktadır. Bunu yansıttığınız bir tavrı-nıza ben ve bir yoldaşım aynı anda tanık olduk. Parti toplantısında da bu konu dile geldi. Sizin davranışınızın doğallığı noktasından çıktığı-mızda şu yaklaşımı yapmak mümkün. Duyulan her saygının bir takım temel-lere dayandırılması zorunludur. Aksı durumda o saygının içi boş olur, o da saygı olmaz. Bu noktadada dernekte aktif çalışan komünistlerle, üye olan komünistinde farklı düşünmesi bir anlamda doğal olmaktadır. Aktif olan komünist yöneticilerin (partili olsun olmasın) fedakarlıklarını daha canlı yaşamakta. Onlar olmadığı taktirde örgütte bir çok işin olmayaca-ğı, örgütü ayakta tutmaya komünistlerinde gücünün yetmeyeceğini somutta-görüyorlar. Bir yazınızda olumsuz anlamda abarttığınız içinde örneğimi bu konuda seçmek istiyorum. Politik çalışmanın temel ölçütü dernek açıp

kapatma olarak alınıyorsa tabi ki bu yanlış bir belirleme. Ama bu belirlemeniz komünistlerin çalışması içinse doğrudur. Bu belirlemeyi bir dernek üyesi olarak yapıyorsanız tartışmaya değer bir konu. Kanımca dernek varsa ve işlevini yerine getirmek istiyorsa açık kalması bir zorunluluktur. Açılma biçiminin farklı yol ve yöntemlerini bulmakta mümkün. Bu konuda olanak yaratılamıyorsa üyelerin katkıları zorunlu olmaktadır. En iyi yönteminde bu olduğu kanısındayım. Bölgedeki derneğimizde bir takım olanaklar yaratamadığı için üyelerin katkısıyla bu sorunu çözüyor. Bu noktada komünist dernek üyeleri üzerlerine düşen askeri görevleri yerine getire biliyorlarmı? Bu sorumluluğun bize faturası 30 günde bir gün nöbettir. Bu sorumluluğu yerine getirmeyen her üyenin, sorumlu üyeyede bir anlamda yeni bir yük getireceği kaçınılmaz değildir. Tüm bunlar olmayıncada sorumluluğu yerine getiren üyelerin, diğerlerini eleştirmesi hakları değildir? Bence en doğal haklarıdır. Bu eleştiriye de yaklaşım olumlu yönde olmalıdır. Haklılığına inanırsak arkasındada gereklerini yerine getirmenin koşullarını zorlayacağız. Ama baştan bu reddedilirse, sonrasında söz konusu olan haksızlığın, sadece derinliği ve biçimidir. Komünist dernek üyelerinin "Butür işleri bir daha önermeyin" biçimindeki yaklaşımlarında doğru bulmuyoruz. Komünistin yaptığı işlerin niteliği, farklı işlere böylesi bir yaklaşımı, ancak parti çalışmalarında ve o da açıklanmak suretiyle mümkündür. Komünistlerin derneklerde yaptıkları bu eksikliklerin ise açıklamasının olacağı kanısında değilim. Bu güne kadarki biçimini ise neden doğru bulmadığımızı açıkladım.

Derneklerimizde çıkan ve "sorun" olarak nitelediğimiz tüm olaylara baktığımızda parti içi sorunların şu veya bu biçimde yansımalarıdır. Bunların derneklere bir dizi zararlar getirdiğide bilinmektedir. Tarafların suçlamalarının içeriğinede baktığımızda aynı yöntemlerdir. Bölgemizde yaşanan son gelişmenin bunlardan farklı bir yanda taşıdığını görmekteyim. Bu sefer söz konusu olan sorunun kaynağını, parti içi tartışma konusu oluşturmaktadır. Sorunun bu aşamasında, derneğe bunun yansıtılmasının doğru olup olmadığının, sorumluluğu olduğu içinde bir kez daha düşünülmesi gerektiği kanısındayım. Ama bu konuda gelinen bir noktada olduğu bir gerçektir. Bu konudaki görüşümde bu tartışmanın devam etmesidir.

Parti örgütümüz bunun zamanlamasını erken bulmakla birlikte, sizin dernek platformunda partinin belirttiğim bu yaklaşımını tartışacaktır.

Kişi olarakta aynı görüşteyim. Bende dernekteki çalışmalarıma temel olan anlayışımı savunacağım. Karşılıklı olarak sorumlu davranıldığı zaman yararlıda bir tartışma olacağına inanmaktayım.

Parti örgütümüzde, şahsen bende bir noktayı ciddi olarak düşünmekteyiz. Partide farklı düşünen yoldaşların bu düşüncelerini pratiğe yansıtmaları için onlara olanak sağlamayı.

Bunun içinde sizi ve sizin gibi düşünen üyelerimiz olursa bu arkadaşları, dernek genel kurulunda yönetim kuruluna önermek istiyoruz. Çalışmalarda iradenizin tam yansıyabilmesi içinde parti örgütümüzde üye komünistlerin organlarda görev almamasını düşünmekteyiz. Böyle bir görev için parti örgütümüzde bağlı olmanızın zorunluluğunuda görmüyoruz. Böyle bir nesnel koşulun bizim içinde bir sınav olacağını düşünmekteyiz. Parti örgütümüzün komünistlerin derneklerdeki çalışma anlayışının yaşamda somutlana bilmesi içinde böylesi bir nesnel durumun olması zorunludur. Komünistler olarak tüm dernek üyelerinin önünde bu yönetime nasıl yardımcı oluyorsak, sizde aynı biçimde yardımcı olacağımıza söz vereceğiz. Bu yaklaşımımızı olumlu buluyorsanız, kişisel bir görüşümde size belirtmek istiyorum. Mustafa-Nuray Şahin'in de Parti için söylediği tüm sözlerin yalan olduğu belirtirse bu insanların dernekte atılmalarında genel kurulda karşı çıkacam ve lehte konuşacam. İddialarında yalan ve yanlış olduğu konusunda da sizleri tanıklarla parti örgütü yüzleştirmeye hazırdır. Durum böyle olunca, tartışmanın özü ortaya konulur ve bu temelde temiz bir tartışma olur. Aksi halde sizlerin gönderdiği metinler temelinde bu özü tartışmanın çok zor olacağı kanısındayım. Metinlerin Bu anlamda ayrı ele alınması doğru olacaktır. Bu önerimi, zaten seçilememin korkusunada saya bilirsin. Ama genel kurulda yaptıklarımı anlattıktan sonra, şahsım için birde güven oylaması yaptırmayı uygun bulmaktayım. Böylece bu endişenizde yanıt bulmuş olursunuz.

Bu noktayıda sonuç olarak toparlarsam: Dernek Üyesi komünistler, parti içi sorunları, yada kişisel sorunlarıyla dernek platformuna gelince, işin açmazı dahada büyüyor. Dernek üyeleri o zamanda aktif olan komünistlerin, sorumlu davrandıkları için onların yanında yer alıyorlar. Süreçteki bu birikimin mantığının içeriği, bu yaklaşımlarla doldurulmazsa, kolaycı bir neden bulmak her zaman mümkündür. D. Kurulu adına yazdığın yazıdaki suçlamalarını, birde bu nesnel durumla içerisini doldurup bakmanız kanımca yararlı olacaktır.

Komünistlerin yığın örgütlerinde çalışmaları konusunda, bölgede önemlide bir deney birikiminin olduğu kanısındayım. Dernek genel kurulundan sonra bunların bir derli toplu dökümünün örgüt içinde gerekli olacağı kanısını taşımaktayım.

Bölgedeki tüm komünistlerin gelineen noktada, yaptıkları ile partiyi ne ölçüde yığınların önünde yüceltmıştır, yaptıklarımızla partimizin ne kazandığının bir dökümünün kesin bir şekilde yapılmasının zorunlu olduğunada inanıyorum.

Yazınızın (D. Kur. adına) içeriğindeki iddialarınızı ise, ele alıp yaşamdaki durumumuzla çelişkisini örneklemeyi genel kurulda yapacağım için burada değinmeyi gereksiz bulmaktayım.

Sonuç olarak toparlarsam..

*Bu mektubun kendisinin bile başlı başına ayrıca düşünülmesi gerektiği inancındayım.

*Sorunlarımızın içeriği, yaklaşım biçimlerimiz ve olaylara baktığımızda olması gerekenle olanın ,ne denli birbirinde uzak olduğunu ve her geçen günde bunun açıldığını görmekteyiz.

*Komünistlerin en temel özelliklerinden birisi sorumluluk taşımalarıdır. Bu sorumlulukların içeriklerini ise nasıl doldurduklarını zaman zaman geriye dönüp bakarak değerlendirmeleri zorunludur.

*Komünistlerin belli konularda farklı düşünceleri doğaldır. Hatta sağ-
lıklıda bir durumdur. Ayrı düşünmek kolaydır. Sorun onun gereklerini yerine getirebilmektir. Düşünceni savuna bileceğin temiz bir zemin bul-
mandır. En güzel düşünceler bile , kötü bir biçimde dile gelirse anlaşıl-
mayacağı açıktır. Düşünceye , düşüncedir denebilmesi içinde kanıt şarttır.

*Bu mektubumu sorunun bir "tarafı" olarak algılayan mümkün olduğu gibi iddialarına kanıt olarakta alıp değerlendirmen mümkündür. Ama en doğru sonucu, sorunların "tarafı" değil çözeni, yani yönetici sorumluluğun ile alırsan olacağı kanısındayım.

*Bu söyleye bildiklerim , düşündükleriminde yarısını oluşturmadığını söylersem abartma olmayacaktır.

*Bu mektubumu ekleriyle birlikte olması koşuluyla , her biçimde kullanma hakkı senindir. Sen uygun gördükten sonra benim için hiç bir sakıncası bulunmamaktadır.

*Mektubumda politik davranışlarıma neden olan anlayışımı anlatmaya çalıştım. Kişilerle olan ilişkilerimde farklı bir anlayışım bulunmamaktadır. Bu anlayışım temelinde gerekçelendiremeyeceğim, bir sorun yada bir şahsi davranışım olmuşsa , o kişilerlede kişisel olarak görüşmek isterim. Adresim bellidir. Ben böyle davranmaktayım. Kimseylede bu anlamda bir sorunumun olduğu bana yansımadı.

*Anlayışların değişe bileceği belirlemesini, burada yapmayı fazla bulmakla birlikte, değişiminde çok ciddi olarak temellendirilmesini bir zorunluluk olarak görmekteyim. Olayların peşinde gelişen anlayışların, anlayıştan çok, durumu açıklama olacağı bir gerçektir. Bu durumun ise güven vericilikten uzak olacağını söylemeye bile gerek yoktur. Tek tek kişiler içinde bunun böyle olduğu bilinen bir gerçektir. En güzel dostluklarında ortak anlayışlar temelinde olabileceğininide yaşayarak bilmekteyizdir.

*Bu noktalarıda oldukça çoğaltmak mümkün sorun zaman sorunudur.

Bunun içinde mektup biçimli sohbetimizi burada noktalamak istiyorum.

EKLERİ: TOPLAMI 11 ADETTİR..

EK-1) Denetleme Kurulu adına yazdığınız yazı.

EK-2) Krefeld parti örgütünün son konferans kararı.

EK-3) Tezler konusundaki parti örgütünün görüşleri.

EK-4) Yeni Yol a gönderdiğim yazı.

"Parti yönetimi, tek tek parti yöneticileri,

Parti içi tartışma sürecine daha aktif

katılmalıdırlar" başlığını taşıyor.

EK-5) Yeni Yol a gönderdiğim 2. yazı.

"GDF kurultayında açılan tartışma, bölgelerde

nasıl sürecek" başlığını taşıyor.

EK-6)Derneğin GDF ye yollayacağı yazı. (Uyelerin imzasına açtı, sizinde bilginiz olur)

EK-7)P.İçerisindeki sorunla ilgili ,haziran/88 de M.K ya parti örgütümüzün görüşü. (bu görüşü bizden yöre istedi.)

EK-8)Gökalp Oruçoglu'nun atılma kararı ve ek protokolleri.

EK-9)Nadir Yavuz'un tartışmalı üye toplantısına gelemediğini bildirdiği mektup.

EK-10)Nadir Yavuz'un kendi yazdığı metin ve sonradan "senin" düzelttiğini söylediği metin.

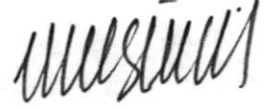
EK-11)1986 yılı dernek yönetim kurulu çalışma raporu. Oradada "Dernek Uyeliği onurunu yükseltme" başlıklı bölümde bu günkü düşüncelerimin o günlerdeki yansımasını görmem mümkün.

Çalışmalarında ve yeni sorumluluğunda sana üstün başarılar dilerim.

13 mart 1989

Krefeld

Muslum GÜLER

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VEKFI

DEĞİŞİM ve REJİM

Dipten gelen dalganın ilk titreşimleriyle durgun sınılan göl kıpırdamıştır. Bu yalnızca bir başlangıçtır, gerisi gelecektir. Burada anlatmak istediğim yalnızca yerel seçimlerin sonuçları değildir; özellikle son bir yıldır genişleyen ve derinleşen, birikimini 12 Eylül'ün daha ilk günlerindeki direnişlerle sağlamış olan toplumsal muhalefetten söz ediyoruz. Yerel seçimler toplumsal muhalefetin yükselişini kısmen ama önemli, anlamlı ölçülerde yansıtmıştır.

Yerel seçimler ve ortaya koyduğu sonuçlar üzerinde çok şey yazılıp söylenecektir. Bizim için önemli olan nesnel değişim zorunluğunun atardamarını somut ve canlı yakalayabilmektir. Ne yalnızca görüntü ile, oy dağılımı ile yetinmek nede bunu tamamen dışlayan çok dolaylı sınıfsal analizler bu damarı yakalamaya elvermez.

Halkımız demokrasi, iş, ekmek, özgürlük yönünde değişim istemini açık bir dille ortaya koymuştur. Yani neye karşı olduğunu söylemiş ancak "nasılını" ortada bırakmış, hiçbir parti tek başına çoğunluk elde edecek güce ulaşamamıştır.

Halkımız ABD kontrollü vesayet demokrasisini reddetmiştir. Ve çoğulcu demokrasi istediğini dile getirmiştir.

Bunlar ANAP ile birlikte 12 Eylül rejiminin çözülmesinin hızlandığının açık işaretleridir. Hükümet oy desteğinden önce, politik güç odaklarının (basın, Anayasa Mahkemesi, yargıtay gibi) desteğini yitirmiştir.

Özal'ın halkın desteğini yitirmesini n nedenini enflasyon, hayat pahalılığı ile açıklamak mümkün. Ancak sözkonusu çevrelerin muhalefetini bununla açıklamak yetersiz kalır.

Durumu açıklayabilmek için son bir yıl içinde en fazla tartışılan, basına en fazla yansımış olan konulara dikkat vermek gerek. Bunlar hukuk devleti ilkeleri, hükümetin uygulamalarının hukuk devleti ilke leri ile ne ölçüde uyduğu, hukuk

sisteminin bunalımı, insan hakları, düşünce, örgütlenme özgürlüğü, baskı, işkence örnekleri, kültürel alanda bunalım, eğitim, sağlık, çevre sorunları, YÖK, türban, laisizm, yeraltı mafyasının devleti ele geçirme örnekleri, yolsuzluklar vs.

Kısaca yakıcı olarak tartışılan tüm bu sorunlar tek bir şeye işaret ediyordu; son bir yıldır ülke yoğun biçimde rejim sorununu tartışmıştır. Giderek "Adım adım demokrasiye geçiyoruz" görüşüne samimiyetle inananlar dahi görmüşlerdir ki Özal hükümeti demokrasi **yönünde** hiçbir ciddi adım atmış değildir. Avrupa kamuoyu, AT çevreleride son bir yıldır önceki açıklamalarının tersine demokrasi konusunda daha fazla kuşku açıklamaya başlamışlardır.

ANAP hükümetinin konumunu ve açmazlarını daha iyi teşhis edebilmek için faşist rejimlerden çıkış hükümetlerini incelemek yararlı olur. Biz burada kısaca bazı yanlara işaret etmekle yetineceğiz: Böylesi hükümetler iki ata birden oynamak, iki sandalyeye birden oturmak zorunda kalmaktadırlar. Yanlızca zorunda kalmak değil dahası bu ikili politikayı kendi çıkarlarına en fazla yardım eden olarak görmekteler. Zira sırtlarına ken dilerince sağlam sandıkları bir duvara, militarizme, faşist rejimin yarattığı özel baskı aygıtına, polis rejimine dayıyorlar. Böylece, muhalefetsiz iktidar olmanın eşsiz nimetlerinden yararlanıyorlar. Fakat aynı zamanda halkın desteğini elde tutmak, etkili muhalefet odaklarını karşısına almamak zorunluluğuyla da karşı karşıyadırlar. Başlangıçtaki suskunluk ortamında bu birbiriyle çelişen iki politikayı bir arada sürdürmede fazla zorlanmıyorlar, ancak demokratik muhalefet yükseldikçe giderek makas ağzı açılıyor, iki sandalyede birden oturmak imkansızlaşıyor. Bu durumda bu hükümet politik bunalımın kaynağı haline geliyor, politik istikrarsızlık doğuruyor. Zira olağan döneme geçişi engelliyor, kendi varlığını korumayı ön plana alıyor. Oysa sermaye çevreleri bile faşist rejimden çıkış noktasında politik **krizi** kendi çıkarlarına bulmuyorlar. Faşist rejim boyunca kasalarını dolduran sermaye çevreleri olağan parlamenter sistemi, istikrarsızlık ortamına tercih edebilecek duruma gelmiş oluyorlar. Aynı zamanda işçilerin tepkisinden korkuyorlar. Baskı rejimi boyunca faturayı işçiler, emekçiler ödemişlerdir.

Şimdi ise polis baskısına aynı derecede koruyucu kalkanına sahip olmayan işverenler işçilerle karşı karşıya kalmaktan korkuyorlar.Devletin hükümet eliyle,kendilerine pek yük binmeyecek biçimde sosyal politika izlemesini tercih eder duruma geliyorlar.Yani geçiş hükümeti belirli bir noktada sermaye çevrelerindende eski desteği bulamaz oluyor.

Bu söylediklerimizi Özal hükümeti deneyinde görmek, en azından önemli benzerlikler yakalamak zor değildir.

İşte son bir yılda yükselen işçi eylemleri,gençlerin,kadınların,aydınların demokrasi,iş,ekmek,özgürlük istemleri hükümeti iki politikayı birden sürdüremez duruma getirmiş,gelişen,yayılan toplumsal muhalefet,artan hayat pahalılığının etkisi ile halkın tepkisinin sandığa yansımaları sağlamıştır.

Yerel seçim sonuçlarıyla halkın değişim istemi ve rejim sorunu çıplak biçimde Türkiye gündeminin oturmuştur.Önce ekonomi sonra demokrasi politikasının sonunu ilan etmiştir.Aynı zamanda ihracata dayalı dışa açılma şeklinde özetlenebilir olan izlenen iktisat politikası da bunalıma girmiş bulunuyor.Bu politikanın sonucu olarak iç pazar daralmış beklenen dış pazar açılımı ve yabancı sermayede patlama gerçekleşmemiştir.Yani sermaye pirince giderken eldeki darıdan olmuş tur.

Kısaca ANAP hükümeti hem içten hemde belirli güç merkezlerinin desteği ortamında dıştan çözülmeye girmiştir.Ancak uluslararası finans çevreleri desteklerini azaltmadan sürdürmüşlerdir.

27 Mart sabahı Türkiye yeni bir gelişmenin köprü başında bulmuştur kendini.Ya sonu belirsiz bir politik istikrarsızlık ya demokratik bir değişim.

Ne hükümet nede muhalefet bu sonuçları bekleliyordu ve buna göre hazırlanmış değillerdi.

Oyların dağılımı bu seçim bir genel seçim olsaydı hiçbir partinin tek başına çoğunluğu kazanamayacağını gösteriyor.Gelecekte,bir erken seçim halinde bu tablonun değişme olasılığı çok güçlü değil.SHP birinci parti olmuş yerel yönetimlerde önemli bir güç kazanmıştır.Bu nedenle bu sonuç SHP için elbette bir başarıdır.Ancak gelecek seçimlerde,tek başına iktidara gelmeye yetecek hazır bir oy potansiyeline SHP sahip değildir.Seçim yasa-sı değiştirildiğinde,nispi temsil esasına geçildiği durumda so-

nuç aleyhine bile olabilir.DYP ise,ANAP'ın oyları gibi hazır bir potansiyele sahiptir.Ancak ANAP bütünüyle dağılma sürecine girmediği durumda ne ölçüde yeni oy kopması olacağı kesin olarak söylenemez.Fakat yinede oylarını arttırma açısından DYP daha şanslı görünüyor.Bu sonuç bizi bir politik krizin doğmasının ne ölçüde ciddi olduğu açısından ilgilendiriyor.Zira sorun yalnızca bir partinin tek başına iktidara gelmesi ile bitmiyor,ülkenin karşı karşıya olduğu temel sorunları çözecek güce sahip olup olamayacağıdır esas sorun.

Daha 27 Mart sabahı,sonuçlar üzerine ilk yorumları yapanlar,çözümü kendini hemen dayatmış olan şu temel sorunları dile getirdiler : Seçim yasası,Cumhurbaşkanlığı seçimi, Anayasa ve Türk Ceza Yasasının değiştirilmesi.Bunlar politik rejimi belirleyen temel unsurlardır,zira devletin hangi biçimde yönetileceğini belirlerler.Devletin yönetim biçimi ise politik rejim demektir.

Yerel seçimlerin ortaya koyduğu en önemli sonuca gelmiş oluyoruz.Seçimler alttan demokratikleşme sürecini belirginleştirmiş ve onu hızlandırmıştır.Yerel yönetimler merkez dışı (yada çevre) güçleridir.Demokratikleşmenin çevreden içe alttan üste gelişme yönü daha açıklık kazanmıştır.Yerel yönetimler önemli ölçüde demokrasi güçlerinin eline geçmiş oluyor.Bu çok önemli bir sonuçtur,eğer akıllı kullanılabilirse.

Sonuç olarak,beklediğimiz gelişmeler hızlanarak ortaya çıkmıştır.Demokrasiyi kazanma süreci hızlanmış ve güçlenmiştir.Demokrasi güçleri yeni ve çok önemli mevziler elde etmişlerdir.Ancak ciddi tehlikelerde beraberinde gelmektedir.Tehlikeler,muhalefet partilerinin dikkatini rejim sorunundan kaydırıp birbirleriyle kavgaya çevirmeleriyle,demokrasi için mutabakat gereğini gözardı etmeleriyle,demokrasi güçlerinin ise dikkatlerini bu partilerle,parlamento ile sınırlamaları ile,marksist solun kendini ,olağan rejime geçildiği,herkesin kendi yerini alması gerektiği,sol oylarda patlama olacağı hayallerine kaptırmasıyla ortaya çıkar.Asıl şimdi tüm dikkatimizi demokrasiyi kavramaya vermemiz gerekiyor.Bütün demokrasi güçlerinin nasıl bir demokrasi istediğimizi ortaya koyan kam-

panyaları bugün çok daha sonuç alıcı olacaktır. Zira artık bu konu gündeme somut olarak yerleşmiştir. Ve bu yöndeki her çıkış rejimi belirleyen bileşen olacaktır. Bu amaçla birleşik demokratik yığinsal hareketin yaratılması ivedidir. Marksist sol ülkenin geleceğinde rol oynama şansını elde etmiştir. Bu şans akıllıca, soğukkanlı ve cesaretle kullanmalıyız.

H- KUTLU

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

15.X.1989

Merhabalar

Yoldaşlar,

Yeni politik düşüncemi konu yaptığım
bu yazıyı gönderirken sizlerle paylaşmak istedi-
ğim bir düşüncemi de kısaca açıklayayım:

Ben gerçekten iflâh olmaz bir iyimserim.
Neel hiç bir dayanağı olmadığı meydanda olan
optimizm, yaşamımın tüm tersliklerine rağmen,
beni kalâ kendi rahatına bırakmıyor. Buna ben
de sığınmıyor değilim!! Hareketimizdeki başarısızlıkları uzun yıllar kendi bölünmüşlüğü-
müde görüyordum. Bu medenile, birlik özlemi
ve çabasıyla emir tüketiyordum. Bugün ise
artık, geçmişteki başarısızlıklarımızın nihaye-
rinde (eksen) düşüncemizin (politik görüşleri-
mizin) bulunduğunu görüyorum. Bu inançla,
kongrede önce, program tartışmaları sırasında, parti
gönetimiyle, açık yürekle bu düşüncemi paylaşmak
isterdim. Olanadı, malesef!!

Şimdi görüyorum ki, gelişmeler sorunları
çözüme zorluyor. Bu durumda, sevinerek izlediğim
gelişmeler kervanına katılmayı gönderdiğim şu
yazı ile katılmayı yararlı gördüm.

Bugün büyük bir iyimserlikle hem de temelsiz
olmadığına inandığım bir iyimserlikle, yeni politik dü-
şüncemim, ülkedeki gerçek komünistleri kolayca birleş-
tirecek bir düşünsel temel olduğuna inanıyorum. Bu
ideolojik temel, birlik sorunu da dahil, tüm gün-
cel sorunlarımızın çözümünü için anahtar halka
isleri göreceğini düşünüyorum. Bu inançla, sıkıcı ola-
cağım, bile bile, tekrarlardan kaçınarak, konuyu enine
boyuna, her yönüyle açıklamaya çalıştım. Bilmem başa-
rılı oldu mu?

Saygı, sevgi ve başarı dilekleriyle...

Bilâl

YENİ POLİTİK DÜŞÜNCE

(Marksizm açısından)

Bilindiği gibi bu sorun çok tartışmalı. Sert ve kırıcı tartışmalara neden olması kavranmasındaki zorluktan kaynaklanıyor. Bu zorluklar aşıldıktan sonra yeni politik düşüncenin kabulü de ciddi bir güçlük oluşturuyor. Bu ^{nedenle}, konunun aydınlatılması için olduğu gibi, benimsenip özümsemesi için de büyük çaba ^{gerekiyor}. Bizim marksist çevreler için ise, bu çabanın, bilinen kimi özgün durumlar nedeniyle, daha da büyük olacağını düşünüyorum.

Özü ve İşlevi

Yeni politik düşüncenin (YPD) işlevi insanlığı yok olma tehlikesinden korumak olarak belirleniyor. Bu düşünce sistemini oluşturan düşünsel ve yön temsel bütün öğeler, sınıf ve ulus ayrımı gözetmeksizin tüm insanlığın çıkarlarını yansıtmaktadır. Bu felsefeye göre, nükleer çağımızda uygarlığın korunması tüm devlet ve uluslar için ortak çıkar oldu. Uzun gelişme sürecinde uygarlık nükleer çağa girince pek çok şey değişti. İnsanoğlunun ortak kadere sahip olduğu bütün açıklığıyla ortaya çıktı. YPD'nin vurguladığı dünyamızın bütünselliği, zamanımızda insanlığın genel çıkarlarını, yaşam hakkını, demokratik hakları ve insancıl sorunları ön plana çıkardı. Karşılıklı olarak birbirine bağımlı ve ilişkilerle dolu olan dünyamızda, bunalımdan çıkış, dünyadaki bütün güçlerin ortak çabasını gerektiriyor. İnsanlar ne denli büyük farklarla sınıflara ve gruplara ayrılmış olurlarsa olsunlar, onlar bu dünyada ancak birlikte varolur ya da birlikte yokolurlar. Bu durumda dünyamızın iki toplumsal ve siyasal sistemi bir arada varolmak, global sorunları ortak çabayla çözmek ve nükleer, ekolojik vb. felaketlere karşı işbirliği yapmak zorundadırlar. Öyle ki, yeni politik düşünce felsefesinin temelini genel demokratik ve insani değerler oluşturuyor. Bu öğreti, dünyamızın bütünselliğini ve ilişkili gerçekliğini yansıtarak genel demokratik ve insancıl ödevlere, sınıfsal ve ulusal görevler karşısında öncelik tanıyor. İnsanlığın genel çıkarlarını, sınıfların çıkarlarından üstün

görüyor.

Yeni düşüncenin genel demokratik ve insani niteliği, daha doğuşu sırasın-
da belirtiliyordu. Bu düşünce, ilk olarak işçi hareketi içinde ve marksist
ideoloji temelinde doğmadı. Yeni düşünce, İkinci Dünya Savaşından sonra Nils
Bohr, Albert Einstein, Bertrant Russel gibi hümanizmin unlu temsilcileri ta-
rafından ilan edildi.

İğri oturup doğru konuşacak olursak, hangimiz bu düşünceyi, eski marksit
anlayışımızla "marksizmden sapma" diye nitelemezdik ki? O halde günümüzde
bu tutumu sürdürenleri anlamak neden zor olsun ki? Herhalde, onlar hâlâ önce
sosyalizm dünya çapında eğemen olsun, ondan sonra global sorunları rahatla
çözeriz" diye düşünmeyi sürdürüyorlardır. Ne var ki, uygarlığın gelişmesinde
suyüzüne çıkan ve her iki toplumsal sistemi ilgilendiren global sorunların
ve yaşanan bunalım süreçlerinin de, her zaman kapitalizmle sosyalizm arasın-
daki çelişkiyle ilişkili olmadığı görülüyor. Zaman ferman dinlemiyor, kendi
yolunda yürüyor. Bu durumda zamanla birikmiş genel demokratik ve insani so-
runların, hiç ertelenmeden, dana hemen bugünden, ortak çaba ile çözülmesini is-
tiyor.

İnsanlığın genel çıkarlarını ifade eden ve insanoğlunun yuzlerce yıllık
ahlak, sosyal adalet, demokrasi, özgürlük gibi temel insani özlemlerini dile
getiren yeni politik düşüncenin başlıca işlevlerinden biri de, global sorun-
ların ortak çabayla çözümü için gerekli etkin yaklaşımlar ve ilgililer ara-
sında ortak dil bulmaktır. Boylesi bir politik düşüncenin, marksizm de içinde,
herhangi bir ideolojinin tekeline olması elbette ki düşünülemez.

x x
x

Bizim açımızdan güncel olduğu kadar da ilkesel olan konu şu :YPD, mark-
sizmin sınıf ilkeleriyle gelişmiyor mu ? Bu soruyu yanıtlayabilmek ve konu-
yu aydınlatabilmek için tarih çok yararlı bir kaynak. Bilindiği gibi, işçi
hareketi ilk burjuva devrimleri mlerinin en ilerici ve marksist öğretinin
özünü, hümanist içeriğini oluşturan tarihi ülkelerin mirasçısıdır. Bu öğret-
nin ustaları marksist ülkelerin, toplumsal gelişmenin çıkarlarına karşı ko-
nulmaması için var güçleriyle uğraşmışlardır. Marksist yazında bu uğraşının
pek çok örnekleri vardır. Aşağıda bunların birikisini anımsatacağız. Çımsı
burada bir parantez açarak ülkede şöyle bir durum düşünelim : Uç komünist
topllanmış, aralarında barışın, sosyalizmin ve kapitalizmin kaderi üzerine tar-
tışıyorlar. Tartışma içten ve ateşli. Bu tür tartışmalarda sık sık gözleendiği
gibi, tarflar birbirlerini, marksizmin tarihi materializm ve bilimsel sosya-
lizm gibi temel gerçeklerine ters düşmekle suçluyorlar. Suçlamalarda tutucu-
luk, dogmatizm, revizyonizm, reformizm vb. sesler de duyuluyor.

Tartışma, kendiliğinden de anlaşılacağı gibi, öncelikle ve başlıca insan-
cıl çıkarlarla sınıfsal çıkarların özü ve bu çıkarlar arasındaki oransal
bağlar üzerine gidiyor. Konu insanlığın korunması olduğu için tartışmalardan
biri, genel insancıl çıkarların öncelliğini kabul etmeyi ve buna göre poli-
tik tutum almayı çok önemli ve tamamen kaçmaz buluyor. Öteki, bu görüşün sa-

hibinin, sınıf savaşı'nın ülke içindeki çıkarını ve ayrıca da, sosyalizm ile kapitalizm arasında süren mücadeledeki çağın egemen eğilimini görmemezlikten gelmekle suçluyor. Sonunda üçüncüsü, sınıfsal çıkarlara, genel insanlık değerleri karşısında öncelik tanımının, tüm felâketlerimize kaynaklık ettiğini, 12 Eylül ölü döneminde yaşanan bağnaz sınıfsal yaklaşımların darbecilere fırsatlar yarattığını ileri sürüyor.

Tartışmaların böylesine birbirine düşmelerinde paradoksal olan, taraflardan herbirinin kendi görüşlerini Marks, Engels Ve Lenin'in şu yada bu yargısına dayandırması ve herbirinin kendini tamamen haklı görmesiydi.

Bugün insanlığın geleceği ile direkt bağı olan bu ilkesel soruna ilişkin tartışmada hangi görüşün marksizme uygun olduğunu anlamak için önce tarife bakalım.

Marksizmin kurucuları Manifesto'da "işçi devriminde ilk adım proletaryanın egemen sınıfa dönüşmesi, demokrasiyi kazanmasıdır" (K. Marks, F. Engels, Toplu Yapıtlar, C.4, S.446) diyorlardı. Onlar, işçi sınıfı açısından demokrasi için savaş ayrıca şu nedenle de gerekli görüyorlardı: "...değil yalnız varolan koşulları değiştirmek için, üstelik kendini değiştirmek ve yetenekli egemen siyasal bir güç olmak için de..." (Aynı kaynak, C.8.S.43I).

Açık söylemek gerekirse, marksist yapıtlarda şu satırları hangimiz okumadık ki :

"Demokrasi mücadelesinin proletaryayı sosyalist devrimden saptıracağını, sosyalist devrimi engelleyeceğini, geriye iteceğini düşünmek büyük bir yanılgıdır. Tersine, eksiksiz demokrasi gerçekleştirilmeden sosyalizm kurulamaz. Proletarya çok yönlü, tutarlı ve devrimci bir demokrasi mücadelesi vermeden sömürücü güçlere karşı kazanılabilecek bir zafere hazırlanamaz". Pratiğin bu görüşü kanıtlamadığını düşünmek günümüz gerçekliğiyle hiç mi hiç bağdaşmaz.

Şimdi de Lenin'in bu konudaki tutumunu görelim. Neden Lenin'in ? Birincisi, kimse Lenin'in sınıfsal çıkarları gözardı ettiğini, sınıfsal konuları bir tarafa bıraktığını ileri süremez. İkincisi Lenin, toplumsal çıkarların sınıfsal çıkarlar karşısındaki üstünlüğü tezinin sahibidir. (Bkz.: V.İ. Lenin, Toplu Yapıtlar, C.4, S.220). Üçüncüsü, Lenin, işçi sınıfının sosyalizm ve demokrasi mücadelesinin birbirinden ayrılmazlığını sürekli vurgulamıştır. Bkz., Aynı Kaynak, C.2, S.207)

Burada, demokrasi hakkında olsun, genel insanı çıkarların sınıfsal çıkarlara oranla üstünlükleri hakkında olsun, bilimsel sosyalizmin kurucuları tarafından herşeyin söylendiği ileri sürülüyor. Toplumsal koşulların çok değiştiği zamanımızda, onların bu konular üstüne söylediklerinin hepsini ve olduğu gibi günümüze aktarmak elbetteki düşünülemez. Fakat, bilimsel sosyalizmin kurucularının, kapitalizmde olsun, sosyalizmde olsun, demokrasinin gelişmesine ilişkin sorunlar üstüne açıkladıkları bir çok görüş, hele de bu sorunları irdeleme yöntemleri, şimdi de güncelliklerini kaybetmiş değiller. Bugünkü koşullarda demokratik haklar için, sömürüye, militarizme, sefâlete, işsizliğe karşı mücadele tüm ilerici güçlerin önde gelen ödevidir. Bu da en

başta işçi sınıfının yararınadır.

Toparlarsak, amacı sömürüyü yok etmek ve tüm toplumu ezgi ve baskıdan kurtarmak olan işçi sınıfının dünya görüşü marksist ideolojinin, yeni düşüncenin genel demokratik ve insancıl niteliğiyle çelişmediği meydandadır. Bu düşünce marksizmin sınıf ilkeleriyle değil, bu ilkelerin sekterce ve dogmatik uygulanışı ve çarpıtılarak sınıf çıkarlarının genel insancıl çıkarlardan koparılması pratiğiyle çelişmektedir. YPD, marksizmin uzun zaman unutturulmak istenmiş olan insancıl, human ve demokratik içeriğini geliştirip zenginleştirmek için yürütülen mücadelede güçlü bir kaynaktır. Bugün dünyanın dört bucağında güçlenen yenilenme ve yeniden yapılanma sürecinin temelinde yeni düşünce²in özünü oluşturan genel demokratik ve insancıl değerler bulunuyor. Mihail Gorbaçov, "yeni düşüncenin özü genel insanî değerlerin, daha tam olarak da, insanlığı yokolmaktan koruma görevinin öncelliğinin kabul edilmesidir" diyor. x x

Kanımca, YPD'yi anlamak için tarihsel dersler çok yararlı. Yeterki bu kaynaktan yararlanma³ becerelim, şimdiye kadar ki tek yanlılıktan kurtulalım, başarısızlıklardan da ders almayı öğrenelim.

Yeni düşünce, etrafımızda olan-bitenlere, dünümüze ve bugünümüze açık gözle bakılmasını, gerçekliğin yaşamda var olduğu biçim⁴le görülmesini istiyor. Dürüstlük tarihsel analizin tartışılmaz koşuludur. Geçmiş, nesnel ve bilimsel şekilde ve t⁵rihsellik ilkesine uygun olarak olduğu gibi görülmeli, bilimlidir, DÜNÜ bilmeden bugünün felsefesi, YPD'nin mantığı anlaşılamaz. Hiç olmazsa bana öyle geliyor. Her yeğidin bir yoğurt yeyişi vardır derler ya, işte ben de bu konuyu böyle ele alıyorum, bu ilkesel sorunda benim de yort yeyişim böyle.

Şimdi gelelim konumuza ve YPD'nin isteğine uygun bir şekilde dünümüze bir bakalım. 1917'nin eşiğinde dünyada kapitalizm derin bir bunalım içinde idi. Ekim Devrimi dünya tarihinde yeni bir çığır açtı. O günlerde kapitalizmin sonu gelmiş gibi görünüyordu. Bu görüş kapitalizmin genel bunalımı teorisinde ifadesini bulmuştu. Bu teori, yeni çağın başlangıcını doğru sap⁶tıyordu, fakat, aynı zamanda kapitalizmi bir gerileme ve duraklama merkezi gibi gören ilkel tasavvurların yayılmasına ortam hazırlamıştı. Bu inaçların temeli, somut gerçeklikten çok ideolojik efsanelerdi.

Dünyayı kökünden sarsan Ekim Devrimi, sosyalizmin kısa zamanda bütün dünyada başarı sağ⁷llyacağına um⁸üdünü doğurmuş ve yaymıştı. Komintern kurulur kurulmaz "Dünya Devrimi" sloganını atmıştı. Lenin, 1919 yazında, I yıl içinde zaferden defalarca bahsetmişti (Bkz. Aynı kaynak, C.42, S. I). Fakat, kısa bir zaman sonra bu devrimci romantizmin temelden yoksunluğu ve ilan edilen sloganların gerçekliği yansıtmadığı anlaşılmıştı. Komintern'in III Kongresinde Lenin'in çabasıyla bu strateji değiştirilmişti (Bkz. Aynı kaynak, C.44, S. 223).

Lenin bu çok kısa tarihsel zaman içinde kapitalizmin potansiyelini ve

sosyal devrim sürecinin uzun erimli niteliğini sezmişti.Bu görüş evriminden sonra Lenin,NEP diye bilinen Yeni Ekonomik Politika'yı oluşturmuş ve sosyalizme ilişkin görüşl^{er}inin temelden değiştirilmesi tezini savunmuştu. (Değiştirilmesini istediği görüşler,savaş komünizmi yıllarındakilerdi).Sosyalist Sovyet devletinin kapitalist devletlerle ekonomik,politik ve kültürel ilişkileri geliştirmesinin nesnel bir zorunluk olduğunu belirtmişti.Geçici,nefes alma politikasının bir yana bırakılmasını,değişik toplumsal düzene sahip devletlerin,tüm bir tarihsel çağ boyunca ve barış içinde yanyana yaşamaları gereğini vurgulamıştı.

Ne varkⁱki,Lenin'in ölümünden sonra , şimdi artık bilinen nedenler yüzünden,onun partisi yapılması istenen değişikliklerin gereğini kavrayadı,iki toplumsal düzenin birbirine karşıt özellikleri mutlaklaştırıldı.Bütünsel dünyayı birbirine düşman iki kampa ve tek dünya pazarını ,bağımsız iki pazara(kapitalist ve sosyalist) ayıran anlayış egemen oldu.İki sistem arasındaki bu katı sınırlar giderek İkinci Evren Savaşından sonra kültürel alana da yayıldı.Dünyanın çelişkili (diyalektik) birliğinin yerine metafizik anlayışla mutlaklaştırılmış ve tüm özelliklerinden yalıtlanmış bir metafizik teklik ~~konmuştu~~ konmuştu.Bu anlayışa göre, birbirinden tümden farklı bu iki tür birliğin gökkubbemiz altında birlikte bulunması olanaksızdı.Sonuç, mantıksal olarak,ya biri ya da öbürü şeklini almıştı.Böylesine deforme ve vulgarize edilmiş anlayış,karşılıklı olarak birbirine bağımlı ülkeler arasındaki ekonomik ve kültürel ilişkilerin öz^üyle gelişmekteydi.

Yeni politik düşünce,devletlerarası ilişkilerdeki bu dar,katı ve ilkel anlayış ve yaklaşımlardan kurtulmayı istiyor.Bugün insanlığın dünya çapında sosyalizme ulaşma yolunun önceleri düşünüldüğünden çok daha uzun olduğu anlaşıyor.Kapitalizme açık gözle bakıldığında görülüyor ki,o tüm uzlaşmaz ilişkilerine karşın,bilimsel-teknolojik alanda olsun,siyasal,nukuksal,felsefi ve kültürel alanlarda olsun hâlâ belirgin başarılar sağlıyor.Tek sözle,kapitalizm,geniş ölçüde yaşam potansiyeline sahip olduğunu gösteriyor,değişen koşullara uyum sağlayabildiğini,üretici güçleri geliştirebildiğini kanıtlıyor.Bu durumda,uygarlığımızı bunalımdan kurtarma yolunun,değişik toplumsal sistemleri birbiri karşısına dikmekle bulunamayacağı görülüyor.Çarenin,çelişkili dünyamızın bütün toplumsal güçlerinin işbirliği içinde verecekleri uğraşıyla bulunabileceği git-gide daha iyi anlaşıyor.Günümüz dünyasının bu gerçeğini saptayan YPD,tarihsel gelişmeyi değerlendirerek şu ilkesel sonuca varıyor:Tüm çelişkilere rağmen,gezegenimizin bilinçli olarak düzenlenmesi gereksinimi bugün her yönüyle olgunlaşmıştır.Bütünsel dünyamızda her devletin ulusal güvencesi komşusunun ulusal güvencesiyle doğrudan bağıldır.Bu ve benzeri yaşamsal iç ve dış sorunların çözümü,işçi sınıfının insanlığı kurtarma görevinden ayrı düşünülebilir mi ? Bu tür genel sorunların yalnızca işçi sınıfı tarafından çözülebileceğini düşünmek gerçekçilikle bağdaştırılabilir mi ? Bu somut koşullar karşısında,doğal olarak şu soru karşımıza çıkıyor:Burjuvazi yeni düşüncenin istemlerine yanaşacak

mı, genel demokratik, insancıl ve global sorunların çözümü için ilerici güçlerle işbirliğine gidecek mi ?

Nükleer çağda emperyalizmin saldırgan doğası değişmemiştir. Bununla birlikte, tekelci burjuvazinin savaş yanlısı aşırıci çevrelerinin bile bugün bir nükleer savaşın kendileri ve sistemleri için ölüm demek olduğunu açıkça gördüklerinden kuşku duyulabilir mi ? Öte yandan, zamanımızdaki nükleer gerçekliğin, yeni düşüncenin istemlerini burjuvazinin ideolojileri ve politikacılarına dayatmak için uygun bir ortam yarattığı yadsınabilir mi ? Kanımca bu konuda ~~xxx~~ yanıtlanması gereken asıl soru, yeni düşünce yandaşlarının, kendi platformlarını, yani genel demokratik ve insani sorunların çözüm gereğini, gerici, harpçi güçlere kabul ettirebilecek kadar etkin toplumsal bir güç oluşturabilecekler mi ?

Açıktır ki, bu potansiyelin gerçekleşmesi yalnızca ve yalnızca tüm ilerici güçlerin becerisine, ham hayallerden kendilerini kurtarabilmelerine, "ya hep ya hiç" dogmasına esir olmamalarına, politikanın gerçekte bir olanaklar sanatı olduğu bilincine varabilmelerine, hakikaten gerçekçi alternatifler oluşturabilmelerine, toplumun çoğunluğunun (azınlığın değil) yaşamsal çıkarlarını savunmalarına bağlıdır.

İnsanlık XXI yüzyılın eşiğinde tarihte bir benzeri görülmemiş ikilem karşısında bulunuyor: olmak ya da olmamak. Yapılacak seçimin yanıtı, sağduyu ve sağgörü mü, yoksa körlük ve çılgınlık mı ikileminde saklı. Yeni politik düşünce akıl ve yaşamın yoludur.

x x
x

Bugün yeni düşünce tartışmalarında kimi komünistler, toplumsal-sınıfsal çıkarlar için yapılan siyasal mücadelenin, geniş demokratik hareket içinde "boğuntuya gideceğinden" endişe ediyorlar. Bana öyle geliyor ki, bu tutum, dünyadaki değişikliği tam olarak kavrayamamaktan, bu günkü dönemde gelişme eğiliminin giderek güçlenen barışçıl niteliğinin yeterince ayırımına varılamamasından, aynı suda iki defa yıkanılmıyacağına düşünülmemesinden, ayrıca da, yeni düşüncenin, dünyayı yalnızca ^{eski den olduğu gibi} sınıfsal açıdan değil, genel demokratik açıdan da irdelleyerek formüle edildiği ~~xxx~~ olgusunu tüm boyutlarıyla değerlendirememekten kaynaklanıyor. Bu gün bir çok kavramın olduğu gibi, gelişme kavramının da anlamı, niteliği, ölçütlerideğişiyor. Herşeyin değiştiği çağda sorunları, eski koşullarda geçerli araçlar ve yöntemlerle çözmek basbaşağı olanaksızdır. Bu nedenle günümüzde ~~xxx~~ ham hayallerden, kalıplaşmış düşüncelerden, yozlaşmış ve içeriğini kaybetmiş kavramlardan kurtulmak bir numaralı sorundur. Günümüz dünyasının gerçekliğini yansıtan YPD, eski günlerin felsefe mantığıyla anlaşıp kavranamaz. Bugünkü gerçeklik, marksistleri, sınıfsal görevleri insani görevlerin karşısına koymamakla, sınıf savaşına ve devrim sürecine cansız şemalarla yaklaşmamakla ödevlendiriyor. Toplumsal gelişmenin her iki ana öğesinin (uygarlığı bunalımdan kurtarmayı ve toplumu yenilemeyi) birbirinden koparılmamasını istiyor.

x x x

Birinci Dünya Savaşı önu günlerinde Dünya İşçi Sınıfı Hareketi içinde kimi kolların toplumsal gelişmenin devrimci çizgisinden ayrılması nedeniyle bu harekette sol kömünist eğilimler güç kazanmışlardı. 1917'den sonra bu hareketin sol kanadında, Ekim Devriminin dalgaları arasında devrimci gelişmenin söz konusu iki tip görevi birbirinden koparılmıştı. Kapitalist sistemde açılan ilk gedik, o zaman doğal olarak toplumsal ve sınıfsal güçlerin açıkça ikiye bölünmesiyle birlikte olmuştu. Ekim Devriminden sonra oluşan kömünist hareket, Rus işçilerinin açtığı gediği genişletme ümidiyle ve Komintern'e kabul için belirlenmiş 21 koşula dayanarak mücadele stratejisinin temeline devrimci sınıfsal yaklaşımı oturtmuştu. Ne var ki, Ekim Devrimi'nin emperyalist sistemde açtığı gedik 1920'lerin ortalarına doğru kapanmaya yuvtutmuştu. Kömünist hareketin felsefesi, düşünce mantığı ise olduğu gibi kalıyordu. 20'lerin sonunda, 1929 Temmuzunda, Komintern'in lideri ve leninizmin yetkili yorumlayıcısı olarak kabûl edilen Stalin, Komintern Yönetiminin X Plenumunda "Avrupa açık bir şekilde yeni bir devrimci gelişme bölgesi oluyor" saptamasını yapıyordu. O, 1924 sonbaharında "faşizmin ılımlı kolu" ve "faşizmin ikiz kardeşleri" diye nitelediği sosyal demokratları 1929'da artık "baş düşman" ilan ediyordu.

Bu dönemde güç kazanan, kapitalizmin olanaklarını küçümseme eğilimi ve genel demokratik haklar ve insani ödevler zararına sınıfsal çıkarlara büyük ağırlık verme politikası sekter eğilimleri besliyordu. Marksizmin demokratik ve insancıl özünü yokeden ve sınıfsal çıkarları daraltan tutumlara dayanarak gelişen bu sekter eğilimler Komintern'in V, özellikle de VI Kongrelerinde, "sınıfa karşı sınıf" sloganı üstünlük kazandığı zaman görülmüştü. Hatta, Komintern'in leninci Birleşik Cephe stratejisine dönüşünü simgeleyen VII Kongresi bile, sekter yaklaşımlardan kurtulmuş değildi. Bu kongreden sonra kömünistler, öteki demokratik güçlere el uzatırken bile, hegemonya iddialarından vazgeçmiyorlardı, bu güçlere eşit haklı ve bağımsız ortaklar gözüyle değil de, sınıf savaşında proletaryanın bir tür yedeği gözüyle bakıyorlardı. Bu sekter anlayış ve davranışlar, özellikle son çeyrek yüzyıllı aşan bir zaman boyunca, ne yazık ki, en açık biçimde Türkiye sol hareketinde gözlenmiştir. Bugünkü gerçeklik tamamen başka anlayış ve yaklaşımlar istiyor. Günümüz dünyasında gittikçe yaygınlaşan bilimsel-teknolojik devrim ve sosyal önceliklerde meydana gelen derin dönüşümler birçok şeyi yeni tarzda ele almayı gerektiriyor. Teknolojik devrim kapitalizmin manevra olanaklarını genişletiyor, toplumsal üretimin temelinde, toplumun ve işgücünün yapısında önemli değişikliklere neden oluyor. Tek sözle, bu gidiş kapitalizmin kendi olanaklarını tüketmediğini gösteriyor. Burada Marks'ın şu yargısını anımsamakta yarar vardır: Hiçbir toplumsal düzen, üretici güçleri geliştirme olanağını yitirmedikçe yerini başkasına bırakmaz. Günümüz gerçekliğine ilişkin olarak yapılan bu saptamalardan çıkarılacak sonuç, kapitalizmden sosyalizme geçiş ile ilgili kimi basit ve yüzeysel yargılardan kurtulunmalıdır, bugünkü süreçler oldukları gibi görmeye çalışmalıdır.

Sonuç olarak söylemek gerekirse, bugünkü dünyamızda sosyalizme sıçrayış-

sız, adım adım, bitevi geçiş eğilimi giderek güç kazanıyor. Yeni koşulların yarattığı toplumsal güçler, insanlığı uzun süreli barışçı gelişme yoluna yönlendirmek için olanaklarını güvenli adımlarla geliştiriyorlar.

Açıktır ki, ^{Entansiyel} dünyamızın yeni gerçekliği bizlere, ülke ve dünyanın bugünkü sorunlarına dünkü görüş ve anlayışlarımızla, dünkü ideolojik klişelerimizle, dünkü sınıf savaşı bilgilerimizle değil, yeni düşünce felsefesi mantığıyla ve bu mantığa uygun yaratıcı bir tutumla yaklaşmamızı emrediyor.

Yeni düşünce, toplumsal gelişmeye ilişkin yeni dünya görüşüne dayanıyor. Bu düşünce, toplumsal devrim anlayışını yeniden değerlendirmeyi ve onu yaratıcı şekilde geliştirmeyi zorunlu görüyor.

Uygarlığı devrimci şekilde yenileme göreviyle, onu koruma mücadelesinin birbirine kenetlenmiş olduğu günümüzde, marksist hareket için, bütünsel bir toplumsal ilerleme kavramı (konsept) yaratmak, hem kendisini tanıması, hem de şimdiki tarihsel dönemde kendi yerini ve görevini bilmesi açısından yaşamsal bir önem taşımaktadır. Komünistler böylece bir ilerleme konseptini ancak öteki toplumsal güçlerle kuracakları geniş bir düşünsel-siyasal ilişki içinde oluşturabilirler. Bu nedenle karşıt politik çevrelerle diyalog sanatı YPD'ye göre bugün özel bir önem kazanmıştır.

Karşıt görüşü iyi dinleme ve anlama, ona karşı sabırlı ve anlayışlı davranma, hoşgörülü olma diyalogun önde gelen koşulu olmuştur. Tarafların eşitliğini kabul etmek, demokratik ve ilerici hareketlerin herbirinin tartışılan konuların çözümüne orijinal katkı yapabileceklerini düşünmek, yani softaca tutkularından kurtulmak ~~ix~~ diyalokda başarı için gerekli ilkeler olarak bilinir.

Burada, doğal olarak, şu soru karşımıza çıkıyor: Keskin ideolojik mücadele, genel demokratik ve insani değerlere dayanan ve bütün sınıf ve devletlerin çıkarlarını yansıtan yeni düşünce ile bağdaşır mı ?

Yeni düşünce bu soruya olumlu yanıt veriyor. Ancak burada önemli olan yeni düşüncenin ideolojik mücadele kavramını iyi anlamaktır. Çağdaş anlayışa göre, ideolojik mücadele ^{karşıt} farklı sınıfsal konumları savunan görüşleri demaske etmeye indirgenemez. Bu mücadelenin amacı gerçeği aramadır. Karşıt sınıfların ve değişik sistemlerin çıkarlarının uygun düştüğü alanlarda ideolojik mücadele yeni düşünceyle tamamen bağdaşır bir konumdadır.

Bugün böyle alanlar çoktur ve bunların başında demokratik ve insani sorunlar gelmektedir. Bu koşullarda ideolojik mücadele, düşmanlık duyguları taşıyan "psikolojik savaş" anlayışı artık yerini, değişik görüşler arasında yapılan uygar diyaloga bırakması kaçınılmaz olmuştur. Uygar ve yararlı diyalog, karşı tarafın ideolojik kavramının, içerdiği mantığı ve delilleri iyi anlamayı zorunlu kılıyor. Tek sözle, bugün yüksek tartışma kültürü gerekiyor. Kişi fikir ve davranışlarının doğruluğunu kanıtlaması için öncelikle inandırıcı deliller açıklamakla görevlidir artık. Yoksa ideolojik mücadelede yer almak olanaksızlaşıyor.

Marksistler bugün ideolojik alanda gerikalmışlığı, yeni politik düşünceyi özümseyerek ve bilim dışı eski şablon ve dogmacı anlayıştan hızla kurtularak giderme amacıyla çok canlı ve yapıcı bir diyalog sürdürüyor.

(yazılı) rica ederim.
Belirli belâmleri. Balçe K.
terafinden cevaplandırılacaktır.
13.10.98 2.G.

27.9.1988

Değerli yoldaşlar,

Hamburg semt örgütünün 25.Eylül'de yapılan toplantısına Dayanışma Birimi olarak hazırladığımız raporda partimizin 1.Kongresinin yapılmasıyla ilgili eleştirilerimizi kısaca dile getirmiştik. Toplantı sırasında raporumuzda yazılanların yeterli olmadığı, konunun ciddiyetinin anlaşılamadığı kanısına vardığım için bu yazıyı yazmayı gerekli gördüm.

Konuyu politik ve örgütsel olarak ikiye ayırdıktan sonra ilk önce politik yanıyla ele alayım.

Birleşme aşamasına gelen iki partinin genel sekreterleri Türkiye'ye dönüyorlar ve partilerinin birleşmesinden doğacak olan TBKP'yi legal olarak kurmak istediklerini açıklıyorlar, "Bizi bu yönde adım atmaya zorlayan etken, TKP ve TİP'in birleşmesiyle oluşacak olan TBKP'nin daha ilk günden legal çalışma istemidir. Biz bugünkü koşullarda illegal çalışmaya zorlanmak istemiyoruz. Şimdi TBKP'nin legal mı, yoksa gizli mi çalışacağı sorusu hükümetin tutumuna bağlı kalmaktadır." diyorlar.

Açılan dava henüz sorgu aşamasındayken, genel sekreter yoldaşlar daha sorgularını okuyup bitirmemişken TBKP illegal kuruluyor. O zamana dek ne tutukluluğun kaldırılması isteminde bulunulmuş, ne de TBKP'yi legal olarak kurmak için resmi başvuru yapılmış. Pekiyi o zaman neye dayanılarak TBKP illegal kuruldu? Hükümetin tavrına ise, bu en geç 16 Kasım 1987 günü belli idi. O zaman niye hala "biz TBKP'yi legal kurmak istiyoruz" dendi? TBKP'nin illegal kurulmasının nedeni başka ise, neydi? 16 Kasım 1987'den kuruluş tarihine kadar hangi önemli değişiklik olmuştu? Görüşümce bu, ancak tutukluluk halinin kaldırılması isteminin reddi veya resmi kuruluş başvurusunun geri çevrilmesi olabilirdi.

TBKP'nin illegal kurulmasının tek gerekçesi, hükümetin legal olanak vermemesidir. Bu nedenle TBKP kurulduğunda derhal ve zaman geçirilmeden kuruluşunun kamuoyuna açıklanması, "hükümet bize legal çalışma olanağı vermedi, bu nedenle TBKP'yi illegal kurmak zorunda kaldık, bunun sorumlusu hükümettir" denmesi gerekirdi. Ne yapıldı? Suç işliyormuş gibi, kuruluş halktan gizlendi. TBKP gizli kapılar ardında kuruldu. Elbette gizli bir parti Spor ve Sergi Sarayı'nda kurulmaz. Ama kurulduktan sonra, gizlilik nedeniyle açıklanması sakıncalı bilgiler dışında, herşeyini halkın bilgisine sunar. Illegal bir komünist partisi kendisini polisten gizler, halktan gizli hiçbir şeyi yoktur. Kurulup, kurulduğunu halka açıklamayan bir komünist partisi örneğini ben tarihte duymadım. Eger böyle birşey olmuşsa, olsa olsa şimdi kıyasıyla eleştirdiğimiz dönemde ve o döneme uygun anlayışlar çerçevesinde olmuştur.

Partinin kurulduğunun açıklanmasının davanın seyrine olumsuz etki yapabileceği, tutuklu yoldaşlarımıza zarar verebileceği

gibi düşünceler de tutarsızdır. Bu geçerli olsa, şimdi de geçerlidir, partinin kurulduğu açıklanacağı 8 Ekim'den sonra da.

"Sizin niyetiniz zaten baştan beri gizli örgütlenmektir. Sargın ve Kutlu'nun partiyi legal kurma girişimi şark kurnazlığından başka birşey değildi", türünden bir suçlamaya karşı ne söyleyeceğiz? Yoksa partinin 8 Ekim'de değil, aylar öncesi kurulduğunu gizleyecekmiyiz? Böyle ise, bunu hangi tarih anlayışına, hangi ahlak anlayışına sığdıracağız?

Şimdiye dek yazdıklarım, konunun politik bir değerlendirmesiydi. Bu hususta yanlışlarım olabilir. Yanlışlarım gösterildiğinde ikna olabilirim. Bu değerlendirmeyi PB'nun vermiş olduğu bilgiler ışığında yaptım. Bilemeyeceğim, göremeyeceğim yanlışlar olabilir, bunun sorumlusu da ben değilim.

İşin ikinci yanı örgütsel. Bu konuda ikna edilmem mümkün gözüküyor.

Parti kuruluyor, programı ve tüzüğü onaylanıyor, MK seçiliyor, MK de PB'yu seçiyor. Partinin kurulduğu gecikmeli olarak parti üyelerine bildiriliyor (gecikmenin nedeni belki izin mevsimi olabilir, onu bilemem). Partinin kurulduğunu bildiren genelgeler çoğaltılmıyor, sadece birimlerde okunuyor. Bunun güvenlik nedeniyle yapıldığı söyleniyor. Pekiyi onaylanan program ve tüzük neden verilmiyor? Bu konuda bir açıklama yok ama, genelgeler güvenlik nedeniyle üyelere verilmediğine göre, tüzük ve program da aynı nedenle üyelere verilmediği anlaşılıyor. Sormak isterim: Bu nasıl bir örgüt anlayışı? Bu hangi mantığa sığar? Parti kuruluyor ve üyeleri tüzüğü, programı bilmiyorlar, tüzük ve program üyelere gizleniyor. Ben TKP'nin program ve tüzüğünü kabul ederek partiye girdim. TKP'nin 5. Kongre'de onaylanan tüzük ve programını da kabul ederek üyelikim sürdü. Bugün tartışmasına katıldığım TBKP tüzük ve programını kabul ederek TBKP'nin üyesi olarak partili yaşamımı sürdürmek istiyorum. Fakat görüyorum ki, kendi partimin tüzük ve programı benden gizleniyor. Sormak hakkımdır: Ben neyim? Olmayan TKP'nin bir üyesi mi? Bir TBKP sempatizanı mı? Nerede benim üyelik haklarım? Eğer iki parti birleşmiş TBKP oluşmuşsa ve ben TBKP üyesiysem en doğal hakkım tüzük ve programını bilmemdir. Beni bu haktan ne MK, ne PB, ne de - eğer varsa - Kongre kararı mahrum bırakamaz. Bu yazıyı yazarken bile, neye dayanarak yazacağımı düşündüm. Artık var olmayan TKP'nin tüzüğüne göre mi? TBKP'nin tüzük taslağını temel aldım. Bu, TBKP üyesi olarak benim için çok acı bir durum.

Konuya şöyle bir yaklaşım gösterilebilir elbet: Olayı büyütmeylim, zaten 8 Ekim'de partinin kurulduğu açıklanacak, ondan sonra herkese tüzük ve program da verilecek. Böylesi bir yaklaşımı kesinlikle reddediyorum. Sorun bu kadar basite alınamaz.

Parti PB'nun veya MK'nin partisi değildir. Eğer parti normlarına ters düşüyorlarsa, Kongre'ye katılan delegelerin partisi de değildir. Parti, tüm üyelerin partisidir. MK üyesi program ve tüzüğü bilecek, başka üyeler bilmeyecek - bu durum eşitlik ilkesiyle bağdaşmaz. Her üyenin oylama konusu yapılamayacak hakları vardır. Eğer kongre tüzük ve programın

uyelere belirli bir süre verilmemesi yönünde karar almışsa, ben bunu kabul etmiyorum.

Sorunun genel bir değerlendirmesine gelince. Sorun, parti içi demokrasi sorunudur. Semt örgütünün genel toplantısına sunduğumuz raporda "illegalitenin yalnız polisten korunmanın bir aracı olarak değil de, parti uyelerinin tüzüksel haklarını kısıtlamanın bir aracı olarak görülmesi" konusuna değinmemiz, semt sekreteri yoldaşın 7 imzalı yazıyla paralellik kurmasına neden oldu. Yaptığımız birim toplantısında bu 7 yoldaşın kimi eleştirilerinin haklı yanları bulunduğunu, fakat genel olarak vardıkları noktanın yanlış olduğunu saptadık ve PB'nun verdiği yanıtı tümüyle onayladık. Aynı zamanda parti içi demokrasinin yetkinleşmesiyle bu tür sorunların da ortadan kalkacağı görüşünde birleştik.

Parti içi demokrasinin yetkinleşmesi, herşeyden önce keyfilige son vermekten geçer. Örneğin Sovetler Birliği bugün sosyalist hukuk devleti ilkelerini yaşama geçirmek için çaba gösteriyor. Mütevazı ölçülerde kendi partimize bu yaklaşımı aktardığımızda şu sonuç ortaya çıkar: Her uyenin tüzükte belirlenmiş hakları ve görevleri vardır, bunlar hiçbir kişi veya organ tarafından, hiçbir gerekçeyle ortadan kaldırılamaz. Bunun tersi bir durum keyfilige kapı açar. Keyfiligin de bildiğimiz gibi sınırı yoktur, bir kere olanak verildi mi, nerede başlar nerede biter bilinmez.

Yukarıda belirttiğim nedenlerden dolayı tüzük ve programın uyelere verilmeyişini ben keyfilik olarak değerlendiriyorum. Bu açıdan ele alındığında, olayın geçici, bir iki aylık bir sorun olmadığı daha iyi anlaşılır. MK'nin, PB'nun veya herhangi bir organın keyfi hareket etmesi geçmişte gayet doğal görülüyordu. Bugün artık bu mistik anlayışı aşmanın çoktan zamanı gelmiştir. Hiçbir kimse, hiçbir organ kendi yetkileri dışına çıkmamalıdır, çıkamamalıdır. TBKP tüzük taslağında Madde 7/e'de yer alan (tüzükte de yer aldığını tahmin ettiğim), geçmişte tüm çabalarım rağmen kullanamadığım hakkımı kullanarak MK'dan bu konuda cevap istiyorum..

Saygılarımla

Ahmet Akarsu

A. Akarsu

Biz aşaşıda imzası bulunan İsviçre'deki TBKP'**liler** olarak,açık kimlikleriyle ortaya çıkarak ÷lkemizin demokratikleşmesi yolunda önemli bir adım atan Türkiye Birleşik Komünist Partisi yönetici ve üyelerinin gözaltına alınma ve tutuklanmalarını protesto ediyoruz. Demokrasiden yana olan tüm güçleri, İZeylölçü gerici güçlere karşı demokrasi için ortak mücadele etmeye çağırıyor,tüm tutuklu TBKP'**li-**lerin serbest bırakılmasını talep ediyoruz.

Cumali ADIR
Ali Rıza ALTINTAŞ
Süleyman AKDOĞAN
Mehmet Ali ALTUN
Dursun ALTUNCEVAHİR
Halit ALTUNCEVAHİR
Serdar ATAMAN
Mustafa AYDIN
Nejat BALYOS
Metin BAYSAL
Vehbi BAYSAL
Mehmet BOZ
Nurten BOZ
İsmail ÇALIŞKAN
Yusuf ÇALIŞKAN
Zeynep CEMİL
Ali ÇEK
Hasan ÇOBAN
Hasan DEMİRCAN
Ünal DOĞAN
Yasin DURSUN
Galip DURŞEN
Gölgün DURŞEN
Hüseyin ERYILMAZ
Ahmet FİDAN
Kadir GÖÇER
Kamil KARAKUŞ
Mehmet KARAKUŞ

Rıza KOÇ
Necmettin MERİÇ
Hacı Ali MUTLU
Ömer A.ONBAŞIOĞLU
Recep ÖZBAY
Hüseyin ÖZDEMİR
Mustafa ÖZER
Mahmut ÖZTÜRK
Ahmet ÖZSOY
Ahmet PETEKBAŞ
Ergün POLATER
Cemal Azmi POYRAZ
Ömer ROTA
Ali SARIBAŞ
Duran ŞAHİN
Emin ŞAHİN
Orhan TAŞKIRAN
Demo TEMİRCİ
Ali TEZCAN
Hasan TAŞ
Cemal USUĞ
Ali ÜREGEN
Halil İbrahim YAŞAR
Mustafa YAŞAR
Ökkeş YAZGÜL
Mustafa YILMAZ
Kemal YORULMAZ
Şiho YÜKSEL

Sevgili arkadaşlar,

Kararınızla ilgili bilgiler bizi kaygılandırdı. Özellikle süresiz bir durum olduğu için kaygımız daha da derindir. Siz bir mücadele biçimi olarak bu yöntemi uygun görmüş olabilirsiniz. Ama bizim için sizin sağlığınız her şeyin önünde gelir. Bu mücadele biçimini siz seçmemeliydiniz.

141-142. maddelerin kaldırılması meselesinde hükümetin işleri sürüncemede bırakmasının, ülkenin demokratikleşmesi açısından yarattığı olumsuz sonuçlarla ilgili kaygılarınıza katılıyoruz. Buna karşılık, şu anda, sorunu yeniden gündeme getirmek için önümüzde olanaklar ve gelişmeler bulunmaktadır. Sorunu yeniden gündeme getirmek için daha aktif çalışmak gerektiğinin farkındayız.

Şu anda partinin sizin de ~~katılımınız~~ bildiğiniz gibi, geniş demokratik ve parlamenter çevrelerle diyalog politikası somut görüşmeler biçimini almış bulunuyor. Anayasa Kurultayı da sanırız, yeni gelişmelere kapıyı aralayacak etkinlikte olacak ve bizim de diyalog çizgimiz daha da derinleşecek. Bu yönelimle 141-142. maddelerle ilgili mücadelede olanakların tükendiği zaman başvurulacak bireysel fedakârlığa dayalı yöntemi birbirine bağlamak zor olabilir.

Sevgili arkadaşlar, bu arada, söz konusu girişim arzu etmediğimiz halde kaçınılmaz olursa, biz sizden, 141-142. madde ve özgürlük talebi ile ~~yakınmanız~~ yetinilmesini, Kuruculuk Hareketi ile ilgili talebinizi bu eylemin kapsamı dışında tutmanızı rica ederiz. Tekrar edelim ki, sağlığınız birinci derecede önemlidir. Karanızı yeniden gözden geçireceğinizi umar, sizi sevgiyle kucaklarız.

Mehmet Karaca-Ösman Sakalsız

30 Mart 1990

141-142. MADDELERİN KALKMASI VE YASAL BİR KP'NİN KURULMASI İÇİN BUGÜNDEN TBKP'NİN YAPMASI GEREKEN ÇALIŞMALAR

- 1- Parti, 141 ve 142. maddelerin kalkması sürecine katkıda bulunacaktır. 141-142 maddelerinde bulunmalıdır.
- 2- Maddelerin kalkması durumunda, parti, tek başına tabela asmamalıdır. Çünkü: Üek başına tabela asmak, partinin hem zayıf kalmasına, hem de birlik sürecine olumlu bakmadığı önyargısının güçlenmesine yol açacaktır. Ayrıca aynı anda 3-5 kp'nin kurulması da kamuoyunun gözünde solun itibarını sarsacaktır.
- 3- 141-142'nin kalkması gibi Türkiye açısından tarihsel bir dönüm noktası. Komünist hareketin güçlü bir çıkışı gerektirir. Bu çıkışın nasıl olması gerektiği konusunda görüşler öne sürüldü:
 - a) Bir partinin hemen kurulması gerekli değil, bir platform (birlik için) oluşmalı.
 - b) Bugünden itibaren olabilecek en geniş Marksist parti, hareket, grup ve kişilerle hazırlanmalı. Bunun için TBKP bu güçleri yasal bir çalışmaya çağırmalı. Üzerinde anlaşmaya varılabilen asgari demokratik hedefleri içeren bir çerçeve programı bu aşamada yeterli görülmelidir. Çağdaş, yasal ve yığınsal bir kp'nin programı ve yasağı üzerine tartışmalar ve çalışmalar devam etmeli, hiçbir şekilde tepede belirlenmemeli, birlik çalışmalarının içinde yer alan güçlerin tabanlara ile bu yeni oluşuma katılmak isteyen herkesesözünü söyleyebilecek ortam ve olanaklar yaratılmalıdır. Çerçeve programın ve gerekli olan tüzüğün hazırlanabilmesi için çalışmalar bir zaman süresi içinde tamamlanmalıdır. TBKP MK ülke içinde yapacağı bir açıklama ile böyle bir sürecin içinde aktif ve parti bütünü olarak yer alacağını TBKP'nin bu hazırlık sürecine kendi örgütü içinde en demokratik işleyişle, aşağıdan yukarı hazırlanmakta olduğunu ve yasal bir kp'nin dilekçesi verilir verilmez varlığına son vereceğini açıklamalıdır.
 - c) Eğer ilk etapta birleşebilecek güçler yoksa ve zaman da sıkıştı- rıyorsa, TBKP kendisi yasal olarak varlığını ilan etmelidir, ancak birlik çalışmalarına devam etmelidir.
 - d) Legal oluşumun partinin kamuoyunda daha etkin hale gelebilmesi için güncel sorunlara ilişkin tavrını net ortaya koyması, tavrını kamuoyu- nun önünde tartışarak oluşturmaları, özellikle de Kürt sorununa ve azınlıklar konusuna olan tavrını ve yaklaşımlarını vurgulaması gerekmektedir.

e) Faşal kp. yalnızca çeşitli parti, grup ve kişileri değil, aynı zamanda yeni ortaya çıkan toplumsal hareketleri (çevre, kadın) kapsayabilmelidir.

4) 141-142'nin kaldırılmasına yönelik görüşler:

- a) Legal-illegal olmak birliğin önünde bir engel değildir. 141-142'nin kalkması, birlik için olumlu bir ortam yaratacaktır.
- b) 141-142'nin kalkması, Türkiye için tarihsel bir olaydır, sıradan bir şey değildir, Türkiye'de demokrasinin oluşturulması için bir temel, bir başlangıç olacaktır.
- c) 141-142'nin kalkması çok yakın bir zamanda gerçekleşecek bir şey değildir, bu maddelerin kalkması Kürt ulusal sorunuyla bağlıdır ve çok boyutludur. Ne ki, bu maddelerin kalkması, solun halkın önünde konuşabilmesini getirecektir.

5) TBKP MK'nin Temmuz sonunda açıklanan dönüş kararına ilişkin olarak şu görüşler belirtildi:

- Parti yönetimi, üyelerini, Kutlu-Sargın dönüşünden sonraki dönüşün için bu kadar geciktiği, Ocak ayına kadar yapılacak olan dönüşler çerçevesinde ne gibi hazırlıklar yapıldığı, kimlerin döneceği konusunda bilgilendirmelidir.
- TBKP yönetimi, legal kp gününe geldiğinde bütünüyle Türkiye'de olmalıdır. Ülkeye dönmemiş olan TBKP yöneticilerinin niçin dönmemiş oldukları da parti üyelerine açıklanmalıdır. Karaca ve Sakalsız yoldaşların dönüşüne ilişkin MK kararı gözden geçirilmeli, bu yoldaşların da dönmeleri gerçekleştirilmeli, Temmuz ayındaki kararda yer alan gerekçenin ^{ne kadar bir süre,} daha geçerli olacağı parti kamuoyuna açıklanmalıdır.

6) Partide genel olarak karar verilecek olan ya da verilmiş olan kararlar konusunda tabanın bilgilendirilmesi gerçekleştirilmelidir. Yoksa taban düşünce üretmez, denetim görevini yerine getiremez ve yalnızca verilmiş olan kararların aleti olur. Parti içi açıklık işletilmelidir.

22 Kasım 1989'da 17 kişiyle yapılan toplantı

11 Kasım 1989

TBKP Merkez Komitesine,

Partinizden istifa ettiğimi bildiririm.

Fatma Belgen

F.B.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Batı Avrupa Yürütme Komitesi yoluyla

TBKP Merkez Komitesi'ne;

TBKP Hollanda Parti Örgütümüz üyesi Fatma Bergen Yoldaş'ın "istifa" dilekçesi ilişiktir.

Merkez Komitemizin, sözkonusu dilekçeyi işleme koymadan önce dilekçe sahibi yoldaşımızla bir kez daha ilişki kurarak "istifa"nın belirtilmeyen gerekçeleri üzerinde durulup yoldaşımızın Partimizde kalmasının koşullarının ve ortamının yaratılmasının ve yoldaşımızın da konuyu yeniden değerlendirmesinin doğru olacağı görüşündeyim.

Gereğini.

Yoldaş selamlarımızla.

TBKP Hollanda Bölge Komitesi

Sekreteri

MAE

Yoldaşın adres ve telefonu:

Fatma Bergen

Jelissenkamp 82

8014 EX ZWOLLE

HOLLAND

Tel: 038 - 65 91 61

TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİNE

1.3.1975 tarihinde T.C.Spor Bakanlığının açtığı Masa Tenisi

Antrenör Kursunu bitirerek Antrenör Lisansı aldım.Aynı yıl Beden

Terbiyesi Genel Müdürlüğü,Edirne Bölge Müdürlüğündeki Kadrolu Ant-

renör İmtihanını kazanarak,burada kadrolu bölge antrenörü olarak

göreve başladım.Bu görevimi 1979 yılı Kasım ayına kadar sürdürdüm.

1979 Kasım seçimlerinde 2.M.ö hükümetinin tekrar işbaşına gelmesiyle

görevime son verildi.

Bu süre içinde Türkiye İttokullar Takım-Ferdi;Türkiye Orta

Okullar Takım-Ferdi;Türkiye Liseler Takım-Ferdi; Türkiye Üniversite-

ler aralarında T.C.Milli Eğitim Bakanlığının açtığı birinciliklerde

ve Masa Tenisi Federasyonunun düzenlenmiş olduğu Minikler Kız-Erkek

Yıldızlar Kız-Erkek;Gençler Kız-Erkek;Büyükler Kız-Erkek Türkiye

Şampiyonalarında çeşitli dereceler kazandık.

1978 yılında Spor Bakanlığınca tarafımdan,minik sporcuların çok

yönlü eğitiminde yaptığım çalışmalarından,bölge masa tenisi dalında

kazandırılmış ödüllerden ötürü Bakanlar Kurulunun özel onayı ile

Bakanlık Temsilcisi oldum.

1979 yılında görevime son verildikten sonra Kıbrıs Türk Kesimi

Masa Tenisi Federasyonunun yazılı görevi ile orada Milli Takım

Teknik Direktörü olarak göreve başladım.Bu görevimi 1981 yılına ka-

dar sürdürdüm.1981 yılında partimin isteği üzerine bu görevimden

ayrılarak Edirne'ye döndüm.

1984 yılında Trakya TKP davasından hapisle girdim.1985 te,sorgu-

da geçirildim travma sonucu sağ kolum orta düzeyde duyu hassasiyetini

yitirdiğinden bir yıl hastanede fizik tedavi gördüm. Bundan dolayı bir süre masa tenisinden uzak kaldım. 1986 da Edirne'ye döndüğümde eski sporcularımın ısrarlarına dayanamayarak bir klüp kurdum. 1987 yılında Ankara'da yapılan Türkiye Gençlik Kupasına katıldık. Son olarak burada Kız takımın Türkiye 3., Erkek takımım 3. oldular. Burada toplam 4 madalya ve 2 şilt kazandık.

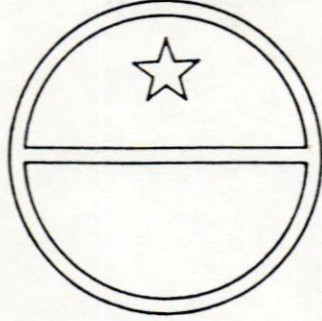
1987 yılında Yunanistan'a kaçtım. Burada politik mülteci olarak iki yıl kaldım. Bu süre içinde masa tenisi ile ilgilendim. Türkiye'den tanıdığım eski sporcularla birlikte çalıştım. Çalıştırdığım sporculardan biri bu Yunanistan şampiyonu oldu.

Ülkeme döndüğümde bu dalda halkıma daha faydalı olmak azmindeyim. Masa tenisinde ileri düzeyde olan bir sosyalist ülkede Spor Akademisinde öğrenim görmek istiyorum. Yardımlarınızı arz ederim.

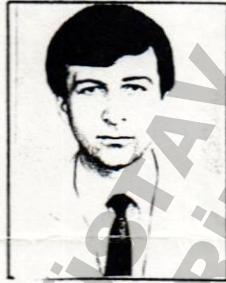
29.9.1989

Eki: 1-Yüksek Okul Diploması
2-Masa Tenisi Antrenör
Lisansı

Serdar İYİİZ

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI

.....EDİRNE (3 YILLIK)
EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
DİPLOMASI

.....Serdar EYLÜZ.....

Enstitüye devam ederek okuduğu *Matemat. - Aks.* bölümü
derslerinden yapılan bitirme imtihanını başarmış olduğundan
kendisine bu diploma verilmiştir

Diploma no ve tarihi

796 - 21.9.1987

Millî Eğitim Bakanı

Bahir SÖRGÜÇ

Müsteşar

Enstitü Müdürü V.

Atila BÜYÜK

Bu Lisans Masa Tenisi Federasyonu Merkez Antrenör Komitesinin

1 / 3 / 1975 tarih ve 3 sayılı kararına uyularak verilmiştir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI
BÜYÜK TENİS TERBİYE VE GELİŞTİRME GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
MADDE TENİSİ FEDERASYONU
MADDE TENİSİ ANTRENÖR LİSANSI

TBKP - FAC - Bölge Komitesine

Değerli Yoldaşlar

Size, Batı Avrupa Yürütme Komitesine
iletilmek üzere bir yazı sunuyorum. Kısa süre
de yazıyı iletmemizi dilerim.

Cihan Aslan

Mannstadt Birim

Sekreteri

14.09.89

18.09.89 tarihinde BATK'ne
iletildi. 2.

14.09.89

TBKP- Batı Avrupa Yürütme Komitesine

Değerli Yoldaşlar,

27. Mayıs 1989 tarihli yazınızı aldım. Yanıtını, uzun bir süre biriminde tartıştıktan sonra, geç kalma oldu.

Sizlerin belirttiği gibi olsa, yeri; TİP ve TKP kendilerini feshetmeseler nasıl üçüncü bir Partinin oluşumunda varlıklarını sürdürecekler. TİP ve TKP'nin son kongrelerinde alınan birleşme kararı ve burdan çıkarak sadece orada seçilen delegelerin katılımıyla da TBKP'nin 1. Kongresinin yapılmışlığı resmen TBKP'nin kabulü diğer Partilerinde fiilen feshi anlamına gelir. Kaldık TBKP'nin 1. Kongresinde bugün fiilen TBKP üyesi sayılan (ama aslında ayyuktaki kalan) bizlerin tam iradesini yansıtmamaktadır. Birleşme kararını destekleyenlerden birizim. Ama işin şekilsizlik yönü sorulup ta, olan yada olmayanın birbirinden ayrılmasını kafalarda sorun izareti yaratır.

Eğer sizlerin değerlendirmesi gibi olaya bakacak olursak TİP ve TKP hâlen varlıklarını sürdürüyor anlamı çıkar. Durum böyle olursa biz (tabandekiler) hangi hakla TBKP adına yeri 3. bir Parti adına çıkıp ta eylem yapacağız. Yoldaşlar bunun görececek, incinecek yönü yok. Artık varlık ve yokluluklar ayırt edilmeli tabanda da tek tek üyeler arasında kayıtlar (TBKP'ye) yapılmalıdır. Ben sıradan biri olarak bunu (savunuyorum) istiyorum.

Ayrıca üstte, gerek Kongrelerde gerekse ara örgütlerde hatta yerel örgütlerdeki tavanda birleşmeler muhalefette kahr. Bu da çatı atılmış ama temel olmayan biraya benzer, çökmeğe namzettir. Yinelemek istiyorum; tabanda üyelik yenilemeleri yapılmalı! Güçlükler varsa zaten ayrılacaklar, ama geri kalan sağlan temel oluşturmamak. Bu önemli olay önümüzde durdukça, taban da elbetteki belirsizlikler başlayacaktır, sorunum şimdiki durgunluğun nelerden birisi de bu olsa gerek.

Ber ve birinin 4-5 Şubat '89 tarihli belge'deki düşüncelerimizi hele koruyoruz ki bu konu gerçekler tam açıklığa kavuşturulana kadar.

Öte yandan yazdığım belgenin adresi belli iken neden sizde takılıp kaldı? Ne sebeple adresine geri MK'ye ulaştırılmadı da siz yanıtlanmadı (ki yetersiz.) gereğini hissettiniz? Bu bürokratik engel neden?

Biz o yazımızla ara organların vereceği yanıtı zaten reddetmiştik. Ama bir bakıyoruz önce BK' soane Batı Avrupa YK'sı karşına çıkıyor. Bunun berce bir anlam olabilir. Ya gerçekler olayı çok basit görüyor taban kısmı düşünmüyor musunuz (unutmayın ki taban da Marksizmi-Leinizmi daha iyi düşünse, daha iyi yorumlasa, belki de MK üyelerinin bir kısmından çok daha bilireli ve özverli olan soldağların var.), yada korumak iste

ner bazı şeyler var.

Yoldaplar bilmek istiyorum, ara organlardan değil direkt MK'den duyurmak istiyorum. Onlar yetkililer, onların açıklamasını bekliyorum. (Tüzüksel hakkındadır)

Bu vesile ile sizlerden yoldap ça dileğim, elinizdeki yazıyı adresine ulaştırın.

Bir bir komünistim, burada gür duyuyorum. Birimimlede gür duyuyorum. Hiç kimsenin şüphesi olmasın, biz resmen üyesi olmasakta (fiilen sayılıyoruz) TBKP'nin referleri olarak mücadeleleri sürdürüyoruz, sürdürüreceğiz!

Bizler komünist sorumluluğu taşıdığımız ve Partimizin sağlıklı yapuya kavuşması için yurtteneyiz. Bazı kafalarda sorumluluğu yaratılabilir, yerli anlaşılabiliriz. Anne çevremizdeki yoldaplar, FACC-BK'si bizim ne yaptığımızı, ne yapmadığımızı çok iyi biliyorlar. Biz hem eleştiriyor, hem iş yapıyoruz.

Yapının Komünistlerin, Marksist-Leninistlerin birliği!

Yapının işçi sınıfının devrimci mücadelesi!

Komünist Selamlarıyla

Cihan Aslan

Karstadt Birim Sekreteri

21.06'da
elden iletildi!

Değerli Dostlar

Bir bunalım dönemi yaşıyoruz bu bunalım bama, göre eski alışkanlıklarla yeni politika arasındaki çelişkiler den kaynaklanıyor. Bir yanda bizim özel koşullarımız. Partinin, Legalc çalışma çalışması buna paralel parti içi demokrasinin geliştirip güçlendirme çalışmaları bir çok insanın bir araya gelip sorunları tartışması, tüpünden o zaman a kadar atılan sorunlar vs bir ^{çok} konuda çelişkileri su yüzüne çıkardı bunların hepside bizim için yepyeni birşey. çünkü destirilmiş ye alışı değiliz elistürülmüye tahammül edemiyoruz. kendimizi eleştirienlere kızmıyoruz. hemde bu konuda haklılık ve haksızlık yama bakmadan. belli bir dön me kadar hep emir komuta zinciri içinde yönlendirildik bunlar (bu alışkanlıklar tamamıyla henüz tutulmuş değil) tabandaki üyenin bizim bu görüşlerimize karşı çıkmasına kendi fikirlerine açık yönlilikle söyleme sine tahammül edemiyorduk parti hoşnûtlığı sayıyor dük partiden atıyorduk. vs - vs bu dönemleri yaşadık. Şimde Dünyamızdaki bu değişiklikler ister istemez bizleride etkisi altına alıyor. Kimi arkadaşlarımız yeni koşulları pratikte daha çok kavraya lar, kimi arkadaşlarımızda eski alışkanlıklarından bir türlü var geemiyorlar belki kimileri bu ete yenilikleri Hafta benimselerde pratikte bir bir zaman benimsiyemiyeceler. Ben Frankfurtta yaşadıklarımı bu konudaki kuskularımı anlatıyım. Bir kez Türkiye'den gelenlere karşı bir güvensiz lile bir korku var (bu güvensizlik ve korku almaya geneline bile var. yaşam buna bama gösterdi.)

ben bunu iyi gözlemledim Oysa kinist nereden
 gelirse gelsin hangi ulustan olursa olsun
 bana göre yoldastır. Sürer içinde sorunun ilkesizliğine
 kaynaklandığını anladım. Mesela, bazı arkadaşlar parti
 ilkelerini çiğnedikleri halde ben bu durumu eleştir-
 diğim zaman toplantıdaki arkadaşların parti ilke-
 sini savunacakları yerde malesif o arkadaşın yaptık-
 larını savunuyorlardı (bu ilkesizlikleride istendiği zama-
 nı sayabilir im) Parti ilkelerinin savunulmadığı yerde
 elbet guruplaşmalar vardır ~~abap~~ çavuşluk ilişkileri vardır
 adam kayırmak vardır. Örneğin bir yoldaş
 telefon attım daha telefon u alır açmaz bana ilk
 sözü şu oldu Frankfurda karıştırdın gittin bu arkadaş-
 kanu hakkında hiç araştırma yapmadan düşünmeden
 kanusuyorsun. Oysa kendisi parti ilkelerini onlarca defa
 çiğnemeye alışmıştır bu konuda hiç bir arkadaşta
 ona bir şey söylemez. ve söylemek istemiyorlarda
 onu bu konuda haklı görenler bile var. Son yapılan
 toplantılara katılmadım ama arkadaşlardan duydu-
 larım toplantıda ilkesizliğin egemen olduğu ~~kanu~~
 beni vardı. Yarı bin yolda ismail sunerler bir yan-
 da harun görip sunerler bu çevre içinde elbette
 hiç bir sorun çözülmemek üzere yaklaşımlar
 karşılıklı güvensizlik ortamını daha çok artırır
 Bugünde kağıt üzerinde söyleyeceklerim ahmet ve
 ismet yoldaşların kendi ağzlarından bana söyledik-
 leri sözlerdir. benim kendilerine karşı hiç bir zaman
 kişisel bir düşmanlığımlı olmadı. bu günde onlara karşı
 asla en ufak kişisel bir düşmanlığım yoktu.
 Hatta ahmet yoldaş bir üst yönetici olarak basit

gerçekten politikaya sormuştım Türkiye'de politikaya karşı sevgim azalmadı fakat her nedense Almanya'da sormu karşınde politikadan sağdum bunun belli sebepleri var bu sebeplerden birtaneside yoldaşlar arasındaki ilişkiler samimiyetsizlik adam kayırmacı atılganlar bunlar beni sayıttı. aşıkcası partiye karşı güvenimi samimiyetle sarstı.

Şimdi sordu şu kabilikle söyleyebilirim ben bu saruma kelle alma hevesiyle yazıyordum bu kanu yu kim ortaya çıkardı hangi amaçla ortaya çıkardı onu bilmem (ama her ne olursa olsun olayın açığa çıkmasını olumlu konsilyorum çünkü önce kadar başka koşullarda çalışıyorduk bu günkü koşullarda herkes bir araya toplanıyor artık herkes bir birini tanıyor en azından bu arkadaşın hakkın da onun polis olmasının ciddi kanıtları yoksa belli kişilerde o arkadaşın karşı tekrar güven ortamı yaratılmasın. açısından heride arkadaşın aklanması açısından birde önemli.) Fakat olay açığa çıktıktan sonra komu bana hüsnün tarafından sarıldı bende bu kanuda ~~hüsnün~~ kendisine döğün olarak anlatım. ve bu kağıtada komu hakkında anlatacaklarına birtek yabancı kelime katmadan aklıllık ilkesine bağlı olarak anlatacağıma komünist ~~komünist~~ namusunun üzerine söz veriyorum. Söz veriyorum ama bu konu da aynı aşık yurdelliliği öteki arkadaşlarımda göstermelerini istiyorum. böyle bir yazıyı göstermedikleri takdirde onların karşı güvenisizliğini bende sadece kendilerine karşı güvenisizlik duygularını geliştirecektir. Benim anlamadığım bazı şeyler var. bu süphesiz

bir postauluk görevi yaptığını eleştirmişimdir vs
o benim kendisi hakkında görüşüm. kişisel düşman-
lıktan kaynaklanan bir şeydir. Şimdi ne Ahmet
ne İsmet voldaşlar bu söylediklerini unuttuk insanlar
diğerler hatırladıklarını varsayalım. ama olaya
kelle alma hesabıyla yaklaşmak kötü bir anlayış
o zaman belli kişiler belli kişileri dışlamak için dedi-
kolar üretmiş anlamı çıkıyor ki bu kötü bir şey
ve bu namussuzca çirkin bir davranış olmuş olur
bu hesabın içinde şimdi bende varım. Şunu samiyetle
Söylüyüm ki parti tarihinde hepimiz belli
sınavlardan geçtik içinde yaşadığımız koşullar kimi-
mizi daha ağır sınavlardan geçme zarfında
bıraktı bende bu ağır sınavlardan geçen bir insan
olarak en zor şartlarda bile bir bir arkadaşım
hakkında böyle kötü bir şey düşünmedim hatta
beni de verim insan hakkında bile. Çünkü komünist
olan bir insan bana göre insanlar hakkında kötü
düşüncemeli hele hareketimizin özünde insan
faktörünün var olduğunu savunuyorsak bana
göre parti belli insanların malı değil herkesin
malı olabilmeli eskiler kadar yenilerde her nebeden
gelirse gelsin parti bizimdir diyebilmeli-
ler onlarda esit şartlarda tartışmalara katılıp
fikrlerini söylemelidirler onlarda yönetim kadimeleri-
ne söylebilmeliler. ben bu anlayışı taşıyorum bu
anlayışında samimiyim. bu yenileme anlayışının
parti içi demokrasinin geliştirip yaygınlaştırma
anlayışının yollarını aramada Yöce komitesinin de
yeterli çabaya göstermediği kusurlarını taşıyorum

yöre komitesinde bazı arkadaşların komiteyi bilmeleri gerektiği düşüncesindeyim. çünkü tek tek kişiler hakkında Yöre komitesine mutlaka bilgi veriliyordu. Şimdi Yöre komitesindeki arkadaşların bu konuda ses çıkarmamaları beni kışkılandırıyor ve ben şimdi kendi kendine sarıyorum. tek tek kişilerden haberi olmayan bir üst örgüt olmanya da partiye nasıl yarıttır. kaba üslupla ele alırsak Ya işin içinde adam kayırma üçkağıtlılık dönüyor ve yakutla yöre komitesinin hiçbirşeyden haberi yok bunda tabii içler acısı. bunda bu iki konuda kışkırtıyor.

Olay 1985 Senesi içinde geçti bu konuda kesin bir tarih vermem imkansız çünkü o tarihlerde bir çok toplantılar yapmıştık. Hatırladığıma göre Hüseyin hakkında ilk konuşma yaz başlarında oldu futbol kulübü yönetiminde bir yönetim kurulu çıkmıştı Sorun başkan neccatiden kaynaklanıyordu. Bu neccati aynı zamanda SK birimi içindeydi.

Top SK toplantılarına gelmiyordu toplantıların amacı hem SK ya kimi alabileceğimizin hemde gelecekte futbol kulübü yönetimini kimlerden oluşturacağımızı kapsıyordu. bunun içinde toplantıların başlıca gündem maddesini üyelerin tek tek konumunu ele almak oluyordu. bu toplantıda Hüseyin Markın da şöyle bir değerlendirme yapıldı. Şimdiye kadar biz bu kişiye bir çok görevler verdik yapmadı ve bizim verdığımız bu görevleri yapmıyor kendi başına bir takım insanlarla ilişkiye giriyor biz zaten onun polis olabileceğinden kışkırtmıyoruz dedi nedenlerini sardığımızda cevap gelmedi.

aradan tam hatırımda kalmamasına rağmen bir ay bir buçuk ay sonra İsmaille neati arasında tekrar bir olay halle evi içersinde geçti neati İsmaili futbol kulübünü belaglı yoldan hırsajine korismakla suslugordu bunun üzerine tekrar bir toplantı yapmak mecburiyetinde kaldık gene toplantimizin gündem maddesini sk ye güncledim ve aynı zamanda neatiyi yönetimden uzaklaştırmak onun yerine yeni yönetimi kimlerden oluşturalacağımızı görüştük gene tuktu kişiler i de alıp iddedik Sara Hüseyine gelince

(Yılmaz yoldaş Hüseyine karşı belli kuşkuvarmış olduğuna dile getirmeye çalıştı benim ilgilenmem üzerine olayı açıklamak mecburiyetinde kaldı. Hüseyinin burada bir arkadaşı varmış ağır döneme ismet yoldaşın askerlik yaptığı dönem oda aynı birlikte askermiş İsmaille bir çok defa karşılaşmışlar fakat bu karşılaşma süreci içinde bu kişi ismet arkadaşın ne yuzmuc barmış nede ismet e selam vermiş buradan buradan çıkarakta ismet yoldaş bu adam Hüseyinin arkadaşı biz Hüseyinin polis olabileceğinden şüpheleniyoruz mutlaka bu kisi de bana selam vermediğine göre benim yüzüme bakmadığına göre mutlaka benim hakkında Hüseyin bir şeyler söylemiş bu kisinin de polis olabileceğinden şüphelendiğini anlattı. bu toplantıda ilk gi Hüseyin konusunu askerlik konusunu ilk önce ismet yoldaş aktı olayı daha iyi samutlamak için ismet yoldaşa bıraktı. bular kundilerinin ardından bana aktarıldılar. toplantıda ikinizinde

1986 baharında Bağrı nedenlerden dolayı sk. döşedi.
bahar dönümünde belki tarih kısmında yanda bilirim
Yaz aylarında benim çatıda tekrar bir toplantı
Yaptık toplantıya katılanlar ben, ismet, Harun,
ve. Garipti Gündem maddesi ana ağırlıklı üyele
rin durumunun irdelenmesi; yeni sekrem kimler
den olusturulabileceğinin düşünülmesi; burada Hüseyin
yine swa geldiğinde kendisinde Hüseyinin polis oldu
luğunu kışkırtmanın olduğunu dile getirdi. Zaten burada
kendisine bir çok görevlerin verildiğini bunların bir
birini yapmadığını bunu en iyisi fideye gönderelim
oranın kültür kalı var gitsin orada salıssın
Hic olmadık orda kontrol altında tutulabilir diye
cümlesini tamamladı. bunlar bir zat doğrudan
kendileri tarafından bana aktarılmış sözlerdir
benim kendimin bir tek kelime bile katkı yok.

bu konunun azıcık kalbellekle herkesin
yaması bir an evvel sonra irdedilmesi için Herkes
çaba sarf etmeli yoksa bu kar düşümünü içinde
dediydi demediği. Suslamaları devam edip gidene
ve toplantıya katılan insanlarda bikkimlik
yaratarak parti burada elbetteki zarara uğruca
Züsi olay hafife alınıp geştirilmemeli tüzük
isletilmelidir.

Shm

Yoldaşlar,

Batı Berlin seçim sonuçları,Federal Almanya'da ırkçı ve yabancı düşmanı çevrelerin ciddiye alınması gereken bir güç olduklarını gösterdi.29 Ocak 89'da yapılan Berlin seçimlerinden sonra siyasi partiler,sendikalar,antifaşist örgütler,meslek kuruluşları,tek,tek kişiler bu gelişme karşısında düşüncelerini söylediler,istemlerini belirlediler ve bunlara uygun eylemlerine başladılar.Biz,sorunu ortaya çıkan bu eğilimler ve istemler üzerinde de çalışarak ele almalıyız.

Benim tespit edebildiğim kadarı ile yapılanlar ve sonuçlar şöyledir:

- 1.Batı Berlin seçimlerinden bağımsız olarak aynı tarihte Bremen'de antifaşistlerin bir toplantısı oldu.76 örgüt katıldı.Katılan örgütlerin nasıl bir politik yelpaze oluşturduklarını henüz bilmiyorum.Yani komünistlerin dışında hangi siyasi partiler var?
Kararlarının özeti ise Türkiye Postasında yayımlandı.
- 2.Seçim günü Batı Berlin'de,daha sonra Laurach'da ve NPD ve diğer neonazi grupların toplantılarının yapılacağı yerlerde karşı gösteri anlamında bir dizi protesto gösterisi yapıldı.Biraz daha uzunca bir ön hazırlık ve geniş katılımlı yürüyüş ise 11 Mart tarihinde Nürnberg'de yapılıyor.
- 3.Bremen Konferansının aldığı eylem kararları da var.
21 Nisan'da,Yüksek Seçik Komisyonun seçime katılacak partilerin tespiti toplantısını etkilemek amacıyla merkezi bir yürüyüş planlanması istemi var.
22-23 Nisan'da,Berlin'de daha önce yapılan faşizme,ırkçılığa ve sexizme karşı konferansın yerel eylem kararlarına katılmak.
8 Mayıs'da yerel eylemler planlamak
18 Haziran'da AVRupa Parlamentosu seçim günü eylemler planlamak.
21 Mart'ta Sendikaların eylemleri var.
- 4.Sendikal çevrelerden gelen çalışma önerileri ise,açık oturumlar,araştırmalar,özellikle okullardaki yabancı düşmanlığı üzerine,okul idareleri ile ilişkiler,bildiri dağıtımı,kültürel geceler ve yabancı düşmanı sloganların temizlenmesi vb.alanları kapsıyor.
- 5.Kölner Appell(insanlık düşmanı yabancılar politikası ve ırkçılığa karşı oluşturulmuştu) 3 Eylül'de bir toplantıya çağırıyor.
- 6.DKP,göçmen örgütlerinin sessizliğinden yola çıkarak,onlar adına bir çağrı hazırlayıp,görüşlerine sundu.Bunu göçmenlerin çağrısı olarak tamamlamak istiyor.
- 7.Henüz tespit edemediğim ama büyük bir olaslıkla daha bir dizi gösteri ve etkinlikler şu sıralarda planlanmakta ve bunlar genel olarak yerel düzeyde yapılması düşünülmektedir.

Buradan çıkarak,tüm yoldaşlarımızın,ön hazırlıklarında içinde olup olmamak gibi noktalara takılmadan bu etkinliklere aktif katılmalarını önermeliyiz. Siyasi partilerle,kiliselerle,sendikalarla,VVN ve diğer kuruluşlarla yerel ilişkilere geçilmesi ve gelişmeler hakkında yerel bilgi edinilmesi hemen yapılması gereken görevdir.Tüm parti örgütlerimiz yerel DKP örgütleriyle ilişkiye geçerek,ayrıca neler yapabileceklerini,planlanan etkinliklere nasıl katılacakları ve nasıl bir içerik önereceklerini görüşmelidirler.

Yukarıda sıraladığım etkinliklerinin elime geçen yazılı malzemelerini de in-

celemeye çalıştım.Bana göre üzerinde çalışmamız gereken iki önemli konu var.

Birincisi;Tüm etkinlikler,Batı Berlin seçim sonuçlarının etkisiyle ortaya çıkan tepkilerdir.Deneylerimiz bu tür tepkilerin geçiçi olduğunu gösteriyor.Hamburg'da bir ramazan Avcı öldürülüyor,bunun üzerine geniş ve güçlü bir tepki ortaya çıkıyor.Zamanla bu sönüyor.Yeni bir olay çıkıncaya kadar,ırkçılığa ve yabarcı düşmanlığına karşı etkili bir çalışma olmuyor.Bir kere,ırkçılığa ve yabancı düşmanlığına karşı mücadeleyi bu kesik,kesik tepkici konumundan çıkarıp,planlı ve sürekli bir mücadeleye yöneltmek gerekir.

İkincisi; İçerik olarak sınırlı ve yüzeysel talepler ileri sürülmektedir.Yani soruna yaklaşımda bir darlık vardır.Bu darlık ırkçılığa ve yabancı düşmanlığına karşı mücadele ile,yabancıların eşit haklara kavuşmasının bir ve aynı şeyler olduğu görüşünden yola çıkıldığı için oluşmaktadır. Kanımca burada biz,daha geniş bir açılım ve bu açılımın gerektirdiği daha somut istemler oluşturmaliyiz.

Birbirine bağlı bu iki konuya yönelik düşüncelerimi belirtmeden önce şu tespitleri yapmak istiyorum.

1.Irkçılık kapitalizme özgü bir sorun değildir.16.yy.dan buyana ırkçılık yani eşitsizlikçi dünya görüşü değişik biçimlerde kendisini göstermiştir.Zenciler ve ırkçılık 1560 yıllarından başlayarak ağır kölelik dönemleri yaşanmasına neden oldu.Amerikada 1867'de zencileri "linç" eden Ku Klux Klan örgütü hala varlığını sürdürüyor.

Irkçılık zenciler kadar,Amerikanın yerli halkı olan Kızılderilere de büyük acılar yaşattı.Altın hırsıyla kurduğu çeteyle Hernando Cortes (1488-1547) koskoca Aztek İmparatorluğunu,mızrak ve okla savaşan kızılдерilere ateşli silahlar kullanarak devirdi.İspanyolların bu saldırıları ile sadece kızılдерiler öldürülmedi.Kızılderilerin tarihi ve kültürü yakılıp,yıkıldı.

Göçmen işçiler ve ırkçılık'da 1854'lere kadar uzanıyor.Bu tarihte California'da göçmen işçi olan Çinlilere karşı tam bir eşitsizcilik uygulandı.Çinlilerin şahitliği bile mahkemede kabul edilmiyordu.1870'de ise,sendikalar Çinlilere karşı tavır alınca,Çinliler görüldükleri yerlerde linç edilmeye başlandı.

Yuhudi düşmanlığı dinsel önyargılar üstünde yükselen yoğun bir ırkçılık olarak gelişti.Antisemitizm yahudilerin ırkçılıktan çektiklerini en iyi anlatan sözcüklerden biridir.Bu saldırı toplama kaplarında,gaz odalarında milyonlarca insanın yok edilmesiyle,dünya savaşlarıyla sonuçlandı.

Günümüzde de ırk ayırımı yapan ve bunu bilimsel!temellere dayandırmaya çalışan sözde bilim adamları vardır.Heidelberg Manifest bunlardan biridir.

Toplumsal yaşamın hemen her alanında,lokantalar veya birahanelerde,okullarda araba sigorta işlemlerinde,vergi yasalarında,partilerde,işyerlerinde,üniversitelerde,yasalarda,sosyal hakların kullanımında,kamuk kuruluşlarında,dairelerde,mahallelerde eşitsizlikçi yani ırkçı uygulamalar günlük yaşamının bir parçası haline gelmiştir.

Bu toplumsal bir sorundur.Genel bir insanlık sorunudur.Demokrasi sorunudur.Bugün bizim karşımıza çıkış biçimi yabancı düşmanlığı şeklinde olsa da,biz,soruna demokrasi açısından,insan hakları açısından ve toplumsal bir soruna açısından bakabilmeliyiz.Çünkü böyle bir bakış açısı bize,hangi istemlere kimleri kazanmamız gerektiği konusunda daha net bir politika belirlememize yardımcı olacaktır.

Yine böyle bir bakış açısı,günü birlik tepkici eylemlerden daha öteye giderek ırkçılığı toplumsal yaşamdan tamamen söküp atabilecek planlı ve sürekli bir çalışmanın perspektiflerini görmemize yardımcı olacaktır.

F.Almanya'da ırkçılığı ve yabancı düşmanlığını toplumsal yaşamdan söküp atabilmenin ilk ve en önemli ön koşulu,F.Almanya'nın artık bir göçmen ülkesi haline geldiği,Halkın %7,'nın Alman olmayan uluslardan oluştuğu,bunun ırkçıların dediği gibi,Almanlar açısından bir tehlike değil,tersine interkültürel bir toplum olmanın çok yönlü yararları olduğunun anlaşılması,anlatılması ve kabul edilmesidir.Günlük yaşamın bu çok uluslu yaşamı yansıtan,olağan bir yaşam biçimi haline getiren önlemlerin alınmasıdır.

İşte hem kendi içimizde ve hem de dışımızdaki politik güçlerle tartışma konusu olan sorun buradadır.

İrkçılığın yabancı düşmanlığına bürünmüş biçiminden yola çıkılarak,ırkçılığa karşı mücadele yabancılara eşit haklar ve seçim hakkı düzeyine indirgenmektedir.Yazımın başımda belirttiğim tüm yazılı belgelerde istemler bu içeriklerle sınırlıdır.

Soruna böyle yaklaşmak,bağlaşıklıklar ve güçler arasında da eksikliklere neden olmaktadır.Bugün kü genel eğilim,her kim ki,ırkçılığa karşıdır,öyle ise o aynı zamanda,yabancılara seçme seçilme hakkının tanınmasını da kabul etmek zorundadır.Bu iki istem bir bütündür şeklinde özetlenebilir.

Oysa hepimiz biliyoruz ki,Batı Berlin'de "REP" e oy veren 90 bin seçmenin çok büyük bir bölümü ne ırkçıdır ne de yabancı düşmanı.Önemli bir bölümü yabancılarla ilişkisi bile olmayan ön yargılı çevrelerdir.Diğer yandan CDU/CSU ve FDP tabanında da yabancılara seçim hakkından yana olmayan milyonlarca seçmen vardır.Ama bunların ırkçı ve yabancı düşmanı olduğunu iddia etmek doğru mudur?

Demek ki ırkçılığa karşı mücadele de bizim bir ayırım yapmamız zorunludur.Toplumsal bir muhalefet oluşturmak ve ırkçılığı,yabancı düşmanlığını toplumsal yaşamdan söküp atmak için,bu istem çerçevesinde birlişenlere,yabancılara seçim hakkını tanıma ön koşulu koyamayız.

İrkçılığa karşı mücadelenin güçlenmesi,yabancı düşmanlığının da giderek azalması ve yabancılarının eşit haklara kavuşması düşüncesini toplumda egemen kılacaktır.Ancak,bunun için de,yabancılara eşit haklar talep eden mücadelenin hızla güçlendirilmesi ve sürekli propağanda edilmesi zorunludur.

Bu iki görev karşı karşıya değil,birbirini tamamlayan ama bağlaşıkları ve istemleri farklı olan hareketlerin yaratılmasını zorunlu kılmaktadır.

Bir yandan yabancılara seçim hakkını zorunlu koşul görmeyen ve "REP"nin oy aldığı tabana kadar uzanan ırkçılığa ve göçmen düşmanlığına,demokrasi,insan hakları açısından karşı çıkan geniş bir toplumsal muhalefet yaratmak,diğer yandan yabancılara eşit haklar isteyen tüm güçlerle topluca veya farklı istemler etrafında oluşacak çeşitli gruplar halinde aktif bir mücadele yürütmek gerekiyor.

Özellikle göçmenler ve göçmen kuruluşları soruna F.Almanya'nın interkültürel bir toplum olma gerçeği ile yaşmalı,demokrasi,eşitlik ve insan hakları açısından en geniş toplumsal güçleri kendi yanına kazabilmelidir.

Göçmenler ve göçmen kuruluşları interkültürel bir toplumsal yaşamın günlük pratik yaşamda olağan bir hale gelmesi için,yerel,eyalet ve federal düzeyde somut istemler geliştirmeli ve bunların uygulanması yönünde çaba harcamalıdır.

İçinde ve yönetiminde olduğumuz göçmen kuruluşlarının bu yönde hazırlıkları vardır.

Partimizin bu konuda yapması gereken en önemli görevlerden birisi,ırkçılık üzerine eğitim çalışmalarını gündeme almasıdır.Eğitim büromuzun Kürt halkıyla dayanışma haftasının bir yanı ırkçılıktır.Ancak,ırkçılık üzerine daha geniş bir teorik bilgi edinmek bir ihtiyaçtır.

Bu kapsamda kısa süre içinde yararlanılabilecek kimi kaynaklarda önermek istiyorum:

- Irk ve Irkçılık düşünceleri adlı kitap,Alaeddin Şenel,Bilim ve Sanat Yayınları
- 20 Kasım 1963 BM.Genel Kurulu'nun "Irk Ayrımının Bütün Biçimlerinin Ortadan Kaldırılmasına" yönelik bildirisi
- 21 Aralık 1965'de BM'lerin oy birliği ile kabul ettiği "Irk Ayrımın Her Tür-lüsünün Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Sözleşme"
- 10 Kasım 1973'te alınan bir kararla Birleşmiş Milletlerin düzenlediği 1973-1983 "Irkçılığa ve Irk Ayrımına Karşı Savaşım İçin Eylem onyılı"nın belge ve dökümanları
- 10 Kasım 1975'de oy çokluğu ile alınan ve "Siyonizmin bir çeşit ırçılık ve ırk ayırımı olduğunu" kabul eden kararı
- Siyonizm ve Irkçılık çev.Türkkaya Ataöv,Ankara 1982.A.Ü.Siyasal Bilgiler Fa-kültesi Yayınları.
- Wilhelm Reich "Faşizmin Kitle Ruhu Anlayı" çev.Bertan Onaran İstanbul 1975 Payel Yayınları
- UNESCO'nun "İletişim Araçlarının Irkçılıkla Savaşımındaki Rollerini" Bu kuruluş içinde Türkiye temsilcisi olan Hıfzı Topuz'un,20 Ocak 1982 tarihli Cumhuriyet gazetesinde çıkan makalesi.
- ENESCO'nun 1950 ve 1951 Paris,1964 Moskova,1967 Paris'te düzenlediği ırk so-runu üzerine bilimsel toplantıların dökümanları.
- UNESCO'nun 1978 Genel Kurulu Bildirisi,1981 Atina bilimsel toplantısı dökü-manları.
- Metin Özbek'in "İnsan ve Irk" kitabı,1979 İstanbul,Remzi kitabevi yayını
- Nazım Hikmet'in "Faşizm,Sınıflar ve Emperyalizm" adlı kitabı.1975 İstanbul, Özgün Yayın evinin.
- Karl Riamund Popper'in "Açık Toplum ve Düşmanları" çev.Mete Tuncay.Arka-ra 1967,Türk Siyasi İlimler Derneği Yayınları.
- Charles Darwin'in "İnsanın Türeyişi" yapıtı.çev.Yavuz Erkoçak,Ankara 1968 Sol Yayınları
- Bozkurt Güvenç'in " İnsan ve Kültür"kitabı.İstanbul 1974.Remzi kitabevi
- Muzaffer Şerif'in "Irk Psikolojisi" adlı yapıtı
- Eflatun (Platon) "Devlet"adlı yapıtı.çev.Sabahattin Eyüboğlu ve M.Ali Cimcoz.İstanbul 1958.Remzi kitabevi
- Türker Alkan'ın " Saldırganlık,Önyargı ve Yabancı Düşmanlığı" yapıtı. İstanbul 1983,Hil Yayınları.
- Juhanes Glasneck'in "Türkiye'de Faşist Alman Propagandası" kitabı. çev.Arif Gelen. Ankara,t.y.,Onur Yayınları.

Bu alanda her halde daha onlarca çeviri bulmak mümkündür.Araştırmaya başlayınca yeni kaynaklarda çıkacaktır.

Soruna böyle yaklaşmamın bir kaç nedeni var.

Birincisi,ırkçılık daha uzunca bir süre kendisiyle mücadele edeceğimiz bir görüş olacaktır.Buna karşı donanmak,özellikle bu konudaki sözde bilimsel ama daha çok çarpıtmaya ve demogojiye dayanan iddiaları anında geçersiz kılmak için gereklidir.

İkincisi,eşitsizlikçi dünya görüşünün tarih içinde ne gibi görünümlere bürünüp yaygınlaştırıldığını görmek,bugün uygulanmakta olan eşitsizlikçi politikaların daha açık ve net gözler önüne serilmesinde yardımcı olacaktır.

Federal Almanya'da geniş bir toplumsal çevrenin ortak görüşü,ırkçılığın var-
dığı bu günkü boyutlardan CDU/CSU ve FDP koalisyonunu sorumlu tutmaktadır.Bu
doğrudur.Ancak,somut örneklerle anlatılmalı ve işlenmelidir.Örneğin bir
"Geri Dönüş Teşvik Yasası"nın veya "Konut Fonundan Yararlanma " girişimlerinin
yabancıların sayısını azaltma politikasıyla ele alınmasının,halk arasında
"yabancılar giderse sorunlarımız çözülür" fikirlerinin oluşmasına nasıl katkı-
da bulunduğunu ve bunun nasıl yabancı düşmanlığına dönüştüğünü,verilen "dönüş
primlerinin" tam bir demogojiyle Almanlar arasında "Türkler paralarımızı alıp
gidiyor" izlenimi yarattığı veya,eşitsizlikçi vergi uygulamasının,sigortaların
ve sosyal hakların,yabancıları aşağılayan düşünceleri içinde barındırdığını
anlatmalıyız.

Taleplerimizde günlük yaşamdaki eşitsizlikçiği gidermeye,interkültürel bir
toplum olmanın olağan bir yaşam tartı haline getirmesine yönelmelidir.

Yoldaşlar,

Göçmen sorunları bürosunun henüz kurulmadığı ve konuya yönelik çalışmaların
henüz çok az bir malzeme üzerinden çıkılarak hazırlandığını göz önünde tutma-
nızı diliyorum.Eğitim büromuzun,Kültür ve aydınlarla ilişkiler büromuzun,aji-
tasyon propaganda büromuzun,sendika büromuzun da katkılarıyla bu alana yönelik
birikimlerimizin hızla artacağını umut ediyorum.

İlk tartışmaya malzeme olabilecek bir içerik yakalamış isem sevineceğim.

Ayrıca size henüz çeviri yapılmamış Almanca malzemelerde veriyorum.Bu konuda
bir de ricam var.

Büronun konuya yönelik malzeme biriktirebilmesi için,yoldaşlarım ellerindeki
malzemeden birer kopya gönderebilirlerse önemli bir katkı yapmış olacaklardır.
Ayrıca yerel etkinlikler istemler,tartışılan konular ve Bölge Komitemizden
beklenen açılımlar somutlanabilirse,çalışmanın ilk ürünlerinin neler olması
gerektiğini saptamış olacağız.

Basri Balıkçı

Not:Bölge Komitesi'nin konuya yönelik tartışmasından sonra,böyle bir açılım
tüm parti örgütlerimize gönderilmek üzere en kısa zamanda tamamlanmalıdır.

226544

Değerli Yoldaşlar,

TBKP isviçre Örgütü Olağanüstü Parti
Konferansı tutanaklarını ve kararlarını
özetleyip gönderiyorum.

Ayrıca Parti Komitesi 2 toplantısında
ele aldığımız Sekreterya üyeleri
seçimi ve görev paylaşımıyla ilgili
tutanaklarda (özetlenmiş halinde)
iletiyorum.

a.) Afişatların durumu size bağlıdır. (Halen
haber gelmedi. (Öranti veya septme)

b.) 10 subatta lozan'da TSKÖ ve TSİP'le
birlikte açık toplantı Mahir Sayın ve Y.
Yusufoğlu'nun katılımıyla yapılacak. Bizden
konuşmacı henüz saptanmadı. En
kısa zamanda belirlenip haber
verilmesi.

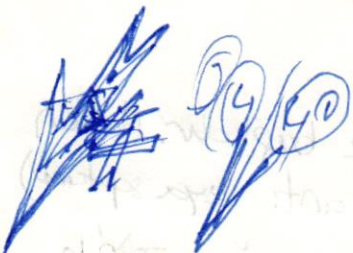
c.) "TBKP" ^{inisiyatif} yürüyüş ve eylemlerde
halen kullanılmıyor. Ne zamana
kadar? Bildiri çıkarmak istiyor!
(isviçre Örgütü olarak)

Yapı ve
görevler

d.) Adımlara isinmeden 25.30
imzalı 8 Aralık açıklamasını
destekleyen ilan gönderildi.
Yayınlanmadı. Nedeni ne?

Birkaç ~~da~~ cevap verdiğim
sevinim. Uğraşlarınızda
başarılar, tolduğu selamlarla

"Uncul Deyen

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARASTIRMA VAKFI

Ünal DOĞAN
Flurlingerweg, 4
8212, Neuhausen

Neuhausen, 16.3.1990

Son iletilen bilgiler ışığında aşağıdaki
soruların geçerliliği kalmamıştır.

Sayı: 7/90

Değerli yoldaşlar,

TBKP Merkez Yönetiminin 9 şubat 1990 tarihli, "Birleşik, yasal, yığinsal partinin yaratılmasında TBKP kongre süreci" başlıklı açıklamasını bir süre önce sizlere göndermiş ve tüm yoldaşların yazılı veya sözlü görüşlerini iletmelerini istemiştik. Şu ana kadar sadece Bern görüşünü sözlü olarak iletti. Bir diğer nokta olarak İsviçre çalışma programına ilişkin 17 şubat'ta yaptığımız geniş toplantıda bol bol eleştiri yapılması sevindirici olmasına rağmen, hala tek bir görüş veya eklemenin iletilmemesi düşündürücüdür. Yoldaşlar katkılarını yapmayı sadece genel toplantılarda sözlü konuşmalarla sınırlı tutmaktan kurtulmalıdır. Kongre süreci üzerine kendi görüşlerimi sizlere iletiyorum:

Önemli iç ve dış gelişmelerin yaşandığı bu günlerde parti yönetimimiz kararlı ve net bir durumda görülüyor. Alınan kararlar yaşama geçmiyor, tekrar tartışılıp yeni bir karar çıkıyor, ardından üyeler pek çok konuda habersiz kalıyor vs. Görebildiğim kadarıyla üç öneri öne çıkıyor:

- a) Sorunlara net bir cevap vermek, görüş oluşturmak için Kongre yapılması.
- b) Kongre sorunluyu çözmez, gerekli olan siyasi çalışmalara devam etmek.
- c) TBKP feshedilmelidir.

C şıkkı doğru bir çözüm olamaz o halde bunu bir kenara bırakıyorum. A ve B şıkları üzerinde ciddi olarak durmalıyız. Siyasi çalışmalara devam öneren b şıkkı katıldığım bir çok yönüne rağmen bugünkü kaotik görünüme çözüm getireceğini zannetmiyorum, bir müddet sonra eğer kongreden güç alan kararlı bir yönetim ve çizgi eksikliği telafisi zor bir duruma yol açabilir. O halde katıldığım a şıkkı üzerine açıklama yapabilirim. Kongre "hesaplaşma" amacı taşımamalıdır. Ayrıca ona sadece bugünkü TBKP üyeleri değil, çeşitli nedenlerle dışarıda kalan TİP ve TKP 'li tüm yoldaşların katılımında amaçlamalıdır. Sorunlar açıklıkla ortaya konulmalı, görüşler açılmalı, kesinlikle bir görüş üzerinde "mutabakat" dayatılmamalıdır. Çeşitlilik içerisinde birlik aranmalıdır. Kongre "çok iyi" organize edilmeli ve Türkiye'de yapılmalıdır. Yanıt verilecek sorular şunlar olmalıdır.

-141-142 varken, bu maddelerden binlerce tutuklunun olduğu bir ülkede adı K. olmayan yasal sol partiye katılınmalımıdır?

-Birlik görüşmeleri çeşitli objektif veya subjektif nedenlerle sonuç vermediği veya istenen genişliğin sağlanamadığı koşullarda, gerici güçlerde bu iki maddeye dair hükümeti hiçbir değişiklik yapmama karar aldırıldığı koşullarda, yasakları kırmak için TBKP dilekçe vermelimidir?

-Yasal partinin kurucular hareketi nasıl örgütlenmelidir? Kutlu ve Sarın'ın kurucu olmaması istemi kabul edilebilir mi?

-Yeniden yapılanma ve yeni türden parti nasıl olmalıdır?

Bu sorular çoğaltılabilir. Bence yasaklar sürdüğü sürece kazanımları korumak ve geliştirmek için komünist nitelikli ve adli bir birleşik parti oluşturulmalıdır. B azılarının dile getirdiği "komünist" isminin lekelenişi, onun günümüzde baskı ve despotik yöntemlerle özdeşleştiği görüşü dış dinamiklere çok fazla takılı ve ağır bir yaklaşımdır. Doğruluk payı vardır ama Türkiye için aynı değerleri taşımadığı da düşünülme-

lidir. Bizde "K" ismi yıllarca baskı görmüş, illegalitede, hapiste sömürüye karşı direnen, barış ve demokrasi için mücadele verenler olarak tananıyor. Sadece bu nedenle olsa neyse, ayrıca "komünist" deyiminin ülkemizin demokratikleştirilmesi sürecinde oynayacağı ayrı bir anlamda bulunmaktadır. Yasaklamalar sürdüğü sürece "komünist" isimli partide ısrar edilmelidir. Yasakların kalktığı anda genel bir katılımıla isim sorunu

iki

halledilebilir, adında "K" deyimi olmayan bir parti ismi olabilir.
-Birlikte görüşmeleri sonuçlanmadığı (istenildiği gibi) koşullarda ayrıca yasakların sürdürüleceği izlenimi veya tavırı sürdüğü koşullarda TBKP olası çevrelerle birlikte veya yalnız sadece yasakları kırmak için dilekçe verip ~~partiyi~~ girişimde bulunabilmelidir.
-Kurucuları tüm taraflar her türlü müdahaleden uzak, özgürce seçmeli ve kimse diğerinin isimlerine itiraz etmemelidir.
Birlik platformu yeni türden parti ve yeniden yapılanma hedeflerini öne almalı, partisiz veya gurupdışındaki kişileri çalışmalara ve tartışmalara çekerek, aynı zamanda partiler içerisindeki "muhalif" görülen kesimlerin katkılarını alarak yeni türden parti niteliğine en yakın yapılanmayı hedeflediğini duyurmalıdır.
Kongre süreci üzerine şimdilik görüşlerim bunlardır.

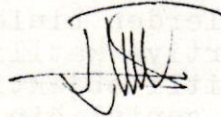
X X X

II, 9 mart'ta Ankara'da Kutlu-Sargın davasına katılan İsviçre'li SP mill let vekili A. Frankhauser olumlu izlenimlerle dönmüştür. Karşılıklı olarak yine bir aksaklık olmasına rağmen davayı izleyen milletvekili Sargın ve Kutlu yoldaşların morallerini çok iyi bulduğunu belirtmiş ve izlenimlerini basına yazılı olarak iletmıştır. Davadan etkilenen A. Frankhauser kendi gibi parlamenter olan bir diğer arkadaşını bize yük olmadan kendi olanaqlarıyla gelecek oturuma göndereceğini belirtmiştir. Karşılıklı olarak aksaklığı merkeze bildirmiş bulunuyoruz. Bunların devamı hoşgörü ile karşılanamaz hale gelmiştir.

III-) Uyarılara rağmen aidatlar düzenli ulaşmamaktadır. Yirmidört mart toplantısına merkezin payı iletileceği açıkken, ayrıca ülkeye giden mv. yol masrafı, alınan demirbaş (fotokopi, telefon cevap verici) vb. nedenlerle son haftalarda FR, BS, ZH den (tamamı değil) duyarlı yoldaşlar ödeme yapmalarına rağmen nakit sorunumuz çözülmemiştir. Tüm yoldaşlar aidatlarını eksiksiz göndermeye çalışmalıdırlar. (Her hangi bir mazereti olabilecek yoldaşlar bunu belirtmelidir.)

Değerli yoldaşlar, Kongre süreci ve İsviçre çalışma programı üzerine görüşlerinizi (henüz kaybetmediğim bir) ümitte bekler çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Ü. Doğan

Sen notlar:

- 1-) Parti cyclelin 1.80 civarı kongre yapılmasını kabul ediyor.
- 2-) 24-25 Mart notu: Yeni bilgiler ışığında, İsviçre A.Ö. den gelen bilgilerin görüşlerini özetleyen yukarıdaki tutumumu tekrar gözden geçirmeyi gerekli görüyorum. ~~Uygulama~~
- 3-) Parti içinde 3/4 Halk bir grup yoldaş Kongre'ye bu aşamada gerek yoktur, var olan komiteler diğer sol çevrelere açık platformlar haline getirilmelidir görüşünde.
- 4-) 1 Arkadaşımız partinin feshedilmesini savunuyor.